

100 bài Quyển 15 - thơ Mặc Giang
(Từ bài số 1401 đến số 1500)
thnhattan@yahoo.com.au

01. Nhà xưa đồ nát
02. Con tàu dĩ vãng
03. Bông hồng trên nấm mồ hoang
04. Bông hồng cho ai
05. Thông Điệp Phật Đản
06. Vô Ưu kết nụ Liên Đài
07. Phật Đản bất diệt
08. Đây Mùa Phật Đản
09. Cuộc đời Đức Phật
10. Kính lạy Đức Phật Thích Ca
11. Dưới Bóng Cha Lành
12. Phật Đản thiêng liêng
13. Phật Đản nhiệm mầu
14. Phật Giáo Việt Nam muôn năm
15. Phật Đản muôn năm
16. Đích thực Cúng dường Phật Đản
17. Gia Đình Phật Tử Việt Nam
18. Mở Trang Hiếu Hạnh
19. Thông Điệp Vu Lan
20. Hoa Trắng thiên thu
21. Mẹ, tặng phẩm duy nhất cuộc đời
22. Vu Lan, Cha có buồn không ?
23. Vu Lan nhớ Mẹ Hiền
24. Còn đó quê tôi
25. Quốc Lễ Thù Ân
26. Còn đó Vu Lan
27. Bông Trắng thôi cài
28. Bông Hồng, một đóa em mang
29. Bông Hồng, một đóa nâng niu
30. Mẹ Cha là nhất trần gian
31. Nhờ Hội Vu Lan
32. Hoa Hồng muôn thưở
33. Cánh Hoa thiên thu
34. Ước vọng Vu Lan
35. Vin Cành Hoa Trắng
36. Hiếu Hạnh Phật Giáo
37. Hoa Trắng Thù Ân
38. Theo chân Đức Phật
39. Tịch diệu chơn thường
40. Huyền nhiệm Đạo Mầu
41. Hoa Tạng huyền môn

42. Ba tháng An Cư
43. Cũng vì độ sanh
44. An Cư Kiết Hạ
45. An trụ Nhà Xưa
46. Bò Đề độc chiếu
47. Tiếng nói Vô Ngôn
48. Cư trần lạc đạo
49. Tay trắng trắng tay!
50. Nhớ thời Đức Phật
51. Sống đời phụng sự
52. Nhớ về Đức Phật
53. Đạo tràng Tu Viện Quảng Đức
54. Lên đường độ sanh
55. Kỷ niệm 20 năm Quảng Đức
56. Nở Đóa Từ Thân
57. Thăm tô Tình Mẹ
58. Công đức Phụ thân
59. Công đức Song Đường
60. Hoa Hồng dâng Mẹ
61. Hiếu Hạnh đền ơn
62. Bản hoài tâm nguyện
63. Ngưỡng phục Tôn Sư
64. Xin cảm Ôn Thầy
65. Kính mừng Thầy
66. Công đức Tôn Sư
67. Hành trạng Ôn Thầy
68. Trọn nghĩa Ôn Thầy
69. Hạnh nguyện đăng trình
70. Đền Ôn Thầy Tổ
71. Xin Thầy quay lại
72. Bài ca Diệu Hữu
73. Hạnh nguyện cứu mang
74. Hát Chứng đạo ca
75. Lời cầu nguyện
76. Việt Nam ngao nghề
77. Bài ca ngợi Núi Sông
78. Dừng lại con tàu
79. Hai ngả đôi bờ
80. Tình tự hương quê
81. Kết Sứ đan thanh
82. Quê nghèo có tội gì đâu!
83. Bỗng nhớ quê nghèo
84. Đừng ai đánh mất
85. Con tàu quê hương
86. Những mảnh tối cuộc đời
87. Xin cảm ơn đời

88. Trái tim đâu rồi ?
89. Người con Đức Phật
90. Đừng có than van!
91. Yêu quê hương đích thực
92. Trường ca sông núi
93. Ai bì Việt Nam ?
94. Ôm quê hương vào lòng
95. Việt Nam non nước hữu tình
96. Lớp ba trường làng
97. Quê Hương là gì hỡi Mẹ ?
98. Sức sống Việt Nam
99. Khúc ruột Miền Trung
100. Ngàn bài thơ (bài số 1500)

Nhà xưa đổ nát

Một mái nhà xưa nát cột kèo
Nền nghiêng vách ngửa nằm chèo queo
Ruôi mè đòn xóc đè lương đồng
Đất đá gạch vôi đổ lộn phèo

Một mối lòn sâu đục bẩy như
Tốt sơn tốt gỗ cái nào ư
Đãi bôi vọng ngoại nên nông nổi
Không thật lấy gì hỏi bất hư

Vàng son ngà ngọc ném ra ngoài
Thị thế thị thần mới thị oai
Đóng cửa cài then co bốn vách
Tay chân bộ hạ bám loi nhoi

Thê chẳng ra sao hỏi thống gì
Bụi nhùi một đồng chẳng ra chi
Thau chì hỗn tạp gom chung lại
Chống đỡ loay hoay cái mốc xỉ.

Tháng 4 – 2010
Mặc Giang

Con Tàu Dĩ Vãng

Con tàu đó, đắm bao thời, không thủng
Sóng bạo tàn cuồng nộ bị chao nghiêng
Một số người khép gió đành lia thuyền

Số còn lại vẫn ra tay chèo chống

Con tàu đó, đâm bao thời, không chết
Bởi đồng cam đồng hội lẫn đồng thuyền
Chống ngoại ma, không suy suyễn đảo điên
Nhưng nội ma tung hoành khó vượt thoát

Con tàu đó, xua vào ra bốn biển
Nay loay hoay sông cạn tới ao tù
Chặt tay chèo tay chống cho hả nư
Thuyền trống rỗng nằm chèo queo xơ mạn

Con tàu đó, đầy thành phần lương đồng
Đầu đội trời, chân đạp đất, dẫm chông gai
Thiên hạ trông qua, nể mặt anh tài
Tam thế vào ra, ngại gì Ta Bà thống nổi

Con tàu đó, bỗng dung sao như vậy
Bởi phù danh, phù thế, nên phù suy
Mất tâm từ, mất tâm trí, mất tâm bi
Lạc chạy trốn nên trần lao chi khổ

Con tàu đó, chui suối lạch bé nhỏ
Chỉ xoay qua trở lại đã không xong
Còn nói chi ngược sóng với ngược dòng
Nhìn bốn biển năm châu mà thổi bông

Con tàu đó, nằm ụ kia một đồng
Xơ mạn tàu, vùi cát, núp bờ lau
Rồi một mai nhìn lại xác con tàu
Trôi lơ lửng về chiều sâu dĩ vãng.

Tháng 4 – 2010
TNT Mặc Giang

Bông Hồng Trên Năm Mồ Hoang

Xin tặng anh
Một bông hồng trên năm mồ hoang
Khi chiến chinh khói lửa đã tàn
Tắm thân anh vùi chôn đâu đó
Không chết lúc sa trường
Mà chết vì màu cờ sắc áo anh mang

Xin tặng anh

Một bông hồng trên nấm mồ hoang
Tận rừng sâu nước độc bể bàng
Tháng năm dài nhục nhằn lao lý
Tử sĩ không sa trường
Mà tử vì cừ thù ai oán không tên

Xin tặng anh
Một bông hồng trên nấm mồ hoang
Chôn ở đâu rử mục xương tàn
Cho chúng tôi tìm ra vết tích
Chút hình hài di cốt
Trả anh về họ hàng thân thích tương lân

Xin tặng anh
Một bông hồng trên nấm mồ hoang
Anh linh thiêng hiển lộ cái tên
Quê ở đâu trên mọi miền đất nước
Chúng tôi tìm phương cách
Trả anh về chốn cũ, bất cứ ai quan hệ thân thương

Này anh ơi
Cha già có còn sống
Mẹ già biết còn không
Anh có gia đình chưa
Vợ anh ở đâu, con anh ở đâu
Hay anh vĩnh viễn độc thân
Ai là anh, là chị, là em
Quê Miền Trung, Miền Bắc, Miền Nam
Chúng tôi vẫn cố đi tìm

Này anh ơi
Anh nguyên quán ở đâu
Thôn quê hay thị thành
Vùng cao hay vùng thấp
Từ Nam Quan cửa ải
Đến cuối Mũi Cà Mau
Chúng tôi vẫn cố đi tìm
Cho đến khi nào không ai biết
Thì xin đành chôn anh đâu đó
Trả anh về cát bụi mờ sương gió
Và anh mãi mãi là người chiến sĩ vô danh

Này anh ơi
Đất trời bao la quá
Quê hương chẳng đong đầy
Chiến bào phai thuốc súng

Tan cuộc chẳng toàn thân
Chôn lấp vội xéo dày
Nhũn tàn theo mưa nắng
Ôi là sông là núi
Ôi là nước là non
Chút xương thịt vo tròn
Linh hồn bay vất vưởng
Ôi thân trai nợ nước
Ôi huynh đệ chi binh
Chết chẳng bóng chẳng hình
Không hương thờ khói lạnh

Chúng tôi tìm kiếm anh
Gắn một đóa hoa hồng
Dù trẻ tràng quá muộn
Trên nấm mồ lở loang
Dù thời gian buông xuống
Nhưng có còn hơn không
Đọc tên anh muốn khóc
Tê tái tận tâm hồn
Anh đi về sông núi
Tôi đứng giữa mênh mông

Chúng tôi tìm kiếm anh
Gắn một đóa hoa hồng
Kìa ụ đất nho nhỏ
Chính là nấm mồ hoang
Tên ghi vội nhật nhòa
Biết anh là binh sĩ
Chết không vì chiến trận
Nhưng vẫn gọi tử sĩ
Chết không vì khói lửa
Nhưng cũng bởi quê hương

Xin tặng anh một bông hồng
Gặp anh từ nấm mồ hoang
Xin hốt xương tàn hài cốt
Trả anh về với người thân

Tặng anh một đóa hoa hồng
Khóc anh bên nấm mồ hoang
Cru mang chút lòng tình tự
Mai sau ai nhớ ai quên !!!

- *Viết, sau khi đọc Chương trình tìm kiếm và hốt hài cốt của Tổng Hội H.O. văn phòng tại Hoa Kỳ.*

- *Viết, sau khi đọc Chương trình Văn nghệ Bông Hồng Trên Nấm Mồ Hoang được tổ chức tại Úc Châu vào tháng 6 – 2010.*

Đêm cuối tháng 4 – 2010

Mặc Giang

Bông Hồng cho ai?

Một bông hồng, anh tặng cho ai
Tình chi binh, áo trận chưa phai
Ách oan khiên, giã từ vũ khí
Phải tan hàng, trả giá chua cay

Một bông hồng, em tặng cho ai
Tôi ra đi, không có đêm ngày
Người ở lại mỗi mòn năm tháng
Gởi nhớ về, theo gió ngàn bay

Một bông hồng, anh tặng cho ai
Cho màu cờ, sắc áo chiến binh
Nhớ ngày nào Bốn Vùng Chiến Thuật
Còn bây giờ, túi nhục điều linh

Một bông hồng em tặng cho ai
Hồn tôi đây, vất vưởng miệt mài
Khắp Tổ quốc, đâu là Đất Mẹ
Chết không mờ, cỏ dại đan mây

Một bông hồng anh tặng cho ai
Thân tôi đây, cát bụi dập vùi
Khi còn sống “ngụy quân” “lao lý”
Chết đi rồi, vũng tôi xát xây

Xin cảm ơn anh, còn nhớ đến tôi
Xin cảm ơn em, còn nhớ hoa cười
Một bông hồng không tên không tuổi
Tặng cho người chiến sĩ vô danh

Xin cảm ơn anh, còn nhớ chi binh
Xin cảm ơn em, còn nhớ tự tình
Một bông hồng cài trên Đất Mẹ
Cho quê hương nắng mới ngày xanh

Xin cảm ơn anh, còn nhớ đến tôi
Xin cảm ơn em, còn nhớ hoa cười
Một bông hồng, gởi sông gởi núi

Cho Việt Nam tươi sáng ngày mai.

*Thương cảm cho Anh linh những người đã chết,
Thương cảm cho Chương trình Bông Hồng Trên Nấm Mồ Hoang
được tổ chức tại Úc Châu.*

Tháng 6 – 2010

MG

Thông điệp Phật Đản

Xin chấp tay hoa trước Phật đài
Cúng dường Mùa Phật Đản năm nay
Tâm hương kết tụ thành Sen Báu
Tri kiến Như Lai ngộ bản hoài

Xin chấp tay hoa dâng cúng Phật
Mười phương thế giới tỏa hào quang
Chúng sanh muôn loại nhuần mưa pháp
Cùng sống an vui Ánh Đạo Vàng

Đạo lý nhiệm mầu Đức Thích Ca
Pháp âm vi diệu phổ châu sa
« Tam đồ bát nạn câu ly khổ »
Đã biết đường đi về đến nhà

Người con Đức Phật của muôn phương
Thắp sáng đèn tâm mọi nẻo đường
Tan hết sầu bi và thống khổ
Chỉ còn hòa ái với yêu thương

Người con Đức Phật khắp năm châu
Bốn biển trần lao bắc nhịp cầu
Mở cửa thông thường liền giới tuyến
Từ bi thánh đức khởi đi đầu

Người con Đức Phật mọi nhà nhà
Tất cả là con chung một cha
Dù khác biên cương và chủng tộc
Nhưng cùng một giống Bồ Đề Gia

Bồ Đề kết tụ nở Liên Hoa
Bản giác thường chơn ngự bảo tòa
Mở mắt từ bi nhìn đại hải
Cừ thù oan trái tợ sương pha

Lo gì thế giới không hòa bình
Nhân loại biết tu ngộ tánh linh
Cởi trói trùng vây gieo vạ kỷ
Tự nhiên nhân thế sẽ hòa minh

Thông Điệp nhiệm màu Phật Đản Sinh
Thanh thiên mây trắng lộng trời xanh
Ngã nhân bỉ thử mờ bào ảnh
Mê ngủ thiên thu bỗng giật mình

Thông Điệp nhiệm màu Đức Thế Tôn
Xưa nay Bản giác vốn thường chơn
Pháp thân vi diệu dung không sắc
Vũ trụ càn khôn bỗng tỉnh hồn

Thông Điệp nhiệm màu Đức Thích Ca
Chúng sanh lạc lối bỏ quên nhà
Nay về đã đến mừng khôn xiết
Sụp lạy cúi đầu Đạo Phật gia

Nay, ban Thông Điệp Đức Từ Bi
Thế thế nhân sinh biết lỗi nghi
Sám hối tội tiêu tâm tịch tịnh
Cư trần lạc đạo lẽ huyền vi

Nay, ban Thông Điệp Đức Như Lai
Muôn hướng ngàn phương kết bảo đài
Bốn biển năm châu quy ngưỡng phục
Ta Bà đâu nữa hỏi Thiên Thai

Nay, ban Thông Điệp Đức Từ Nghiêm
Phân bố mang đi khắp mọi miền
Sống với Tình Thương và Hiểu Biết
Nhân sinh thế thái sẽ bình yên

Thông Điệp đã ban từ Pháp Vương
Chúng sanh vạ loại tổ tình tường
Muôn đời bảo trọng truyền lưu mãi
Đây, chính là lời của Thế Tôn.

Tháng Tư năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Vô Ưu kết nọ Liên Đài

Nhớ xưa Đức Phật Đản Sinh
Vô Ưu bùng nổ trên cành ban mai
Ma Gia mẫu hậu đưa tay
Từ trong bụng mẹ, leo đài bước ra
Bước đi bảy bước kết hoa
Sen thơm bát ngát chan hòa trần gian
Trời người rạng rỡ hân hoan
Thiền quang trời nhạc vang vang đất trời
Chư Thiên hớn hở gọi mời
Hương về La Vệ muôn lời tán dương
Lâm Tỳ Ni hiện phi thường
Báo cho nhân thế Pháp Vương ra đời
Kìa trông Thái tử ngô khôi
Thông minh tuần tú tuyệt vời tinh anh
Phạn Vương quả thật Vua Lành
Ma Gia quả thật Mẹ Hiền xưa nay
Vô Ưu muôn kiếp chờ ngày
Khi Phật giáng thế mới bày hiện ra
Hoằng khai chuyển pháp Thích Ca
Chúng sanh độ tận, Ta Bà trầm luân
Hơn Ba Trăm Hội thuyết kinh
Ba rừng Giáo lý nguyên trình đạo mẫu
Dù cho bốn biển năm châu
Ngăn sông cách núi bắc cầu lại qua
Dù cho phiến não trần sa
Dắt dìu tất cả vào nhà Như Lai
Tám mươi năm, in dấu hài
Đạo vàng khắc ấn phương đài thiên thư
Tám mươi năm, kết ngàn thu
Sa La song thọ, Vô Dur Niết Bàn
Chúng con nguyện Đức Từ Quang
Ban ân tế độ trên đàng con đi
Chúng con nguyện Đức Từ Bi
Gia hộ đạo lý huyền vi trường tồn
Chúng con nguyện Đấng Pháp Vương
Đẩy thuyền Bát Nhã thanh lương cứu đời
Không còn đau khổ chơi vơi
Không còn vọng tiếng nửa lời thờ than
Ta Bà đã có Đạo Vàng
Tây Phương đã có Lạc Bang trông chờ
Đâu còn đêm tối mịt mờ
Đâu còn sinh tử hữu vô điệp trùng
Vẳng nghe Pháp Cổ Hồng Chung
Giộng lên một tiếng vô cùng chưa tan
Vẳng nghe kinh kệ nhịp nhàng

Chuông mõ kết thúc, âm vang hằng còn
Một đời Từ Phụ ẩn son
Vô chung vô thi vết mòn chưa pha
Một đời Từ Phụ Thích Ca
Mười phương ba cõi vào nhà Như Lai
Vô Ưu một cánh hoa cài
Gắn trên tuyệt đỉnh phương đài diệu liên
Vô Ưu một cánh hoa thiền
Hằng hà số trước phiền tiêu tan
Nguyện cầu pháp nhũ từ ân
Thường Chơn diệu hữu Pháp Thân tuyệt kỳ
Nguyện cầu Đạo lý Từ Bi
Ba ngàn thế giới huyền vi Đạo Vàng
Đến vô lượng kiếp chưa tan
Vô chung vô thi gửi ngàn thiên thu
Trần gian có nghĩa gì ư
Niết bàn tịch tịnh hữu dư chi nào
Hư vô bào ảnh chiêm bao
Niêm hoa vi tiếu cây đào trở bông.

Tháng Tư năm Canh Dần 2010

TNT Mặc Giang

Phật Đản bất diệt

Phật Đản thiêng liêng ý nhiệm màu
Muôn ngàn ức kiếp dễ hay đâu
Như Lai khai thị nhập tri kiến
Nhất nhất chúng sanh xin cúi đầu

Phật Đản thiêng liêng ý diệu huyền
Chúng sanh trầm khổ lụy vô biên
Đến nay nghe thấy xin trì tụng
Nguyện một lòng đi vô hậu tiền

Phật Đản thiêng liêng khắp nẻo đường
Đạo Vàng gieo rắc vạn tình thương
Kệ kinh chuông mõ thêm tôn giáo
Ngát tỏa hương lành Đấng Pháp Vương

Phật Đản thiêng liêng khắp mọi người
Nụ hoa hàm tiếu nở xinh tươi
Thiện ngôn, ái ngữ, tâm thanh tịnh
Vào chôn khổ đau gặt nụ cười

Phật Đản ngày vui khắp cửa thiền
Nhịp cầu thánh thiện kết nhân duyên
Tiến tu đạo nghiệp hoa đơm trái
Nương Bóng Phật đài sống vĩnh miên

Phật Đản ngày vui khắp mọi nhà
Con chung tất cả một Người Cha
Người Cha bốn loại trong ba cõi
Từ Phụ thâm ân Đức Phật Đà

Phật Đản thiêng liêng vô hậu tiền
Cứu người khó độ mới nhân duyên
Còn người dễ độ cần chi cứu
Chỉ nói một câu nhận biết liền

Màu cờ Phật Giáo đã tung bay
Muôn hướng ngàn phương thỏa nguyện này
Vạn hạnh leo đòi trao thế kỷ
Từ Mùa Phật Đản của năm nay

Phật Đản thiêng liêng là thế ấy
Người trong nhân thế biết hay chưa
Phổ độ quần sanh trong muôn cõi
Vận xoay chánh pháp chuyển Ba Thừa.

Tinh thần Phật Đản bất diệt
Tháng Tư năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Đây Mùa Phật Đản

Đây Mùa Phật Đản lại đi qua
Đốt nén tâm hương, nguyện thiết tha
Chư Phật mười phương, xin chứng giám
Ban ân thí đức phổ châu sa

Đây Mùa Phật Đản lại băng ngang
Triệu triệu người con Phật tiến lên
Thông Điệp Từ Bi lan bốn biển
Đạo màu trang trải khắp nhân gian

Đây Mùa Phật Đản lại đang về
Quảng gánh tang thương, dứt não nề
Mạnh bước phiêu du thuyền bát nhã
Núi đèo đâu nữa, hỏi sơn khê

Vô Ưu một đóa nở lên rồi
Sinh tử luân hồi dứt hết thôi
Ngộ nhập Như Lai tri kiến Phật
Chính là Phật Đản của muôn đời

Vô Ưu một đóa gắn trên môi
Hàm tiếu là đầu hỏi nụ cười
Tứ Chúng lục hòa dung tất cả
Ai người chưa hội chỉ đi coi

Ta hát bài ca Phật Đản Sanh
Pháp Vương Điều Ngự Đấng Cha Lành
Tam đồ bát nạn, Ân Từ Phụ
Biển khổ trầm luân vắng lạnh tanh

Bài ca, mừng Đức Phật ra đời
Cao vút trời xanh vượt núi đồi
Băng khắp năm châu cùng bốn biển
Du thuyền Bát Nhã lướt trùng khơi

Bài ca, mừng Đức Phật Như Lai
Thị hiện Đản Sanh chính bản hoài
Ba cõi mười phương Tam Thế Phật
Nhân duyên đại sự kết Liên Đài

Ta Bà thành Cực Lạc Tây Phương
Chánh đạo mang đi khắp nẻo đường
Tan biến sầu đau muôn vạn kiếp
Từ Mùa Phật Đản chuyển thanh lương

Đây Mùa Phật Đản của năm nay
Khắp cả nhân gian xin chấp tay
Nguyện Đức Từ Bi hằng cứu độ
Không còn quá khứ với tương lai.

Tháng Tư âm lịch Năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Cuộc đời Đức Phật

Đức Phật Thích Ca
Từ Đâu Suất giáng trần
Nước Ca Tỳ La Vệ
Vào Rằm Tháng Tư

Hoa Vô Ưu bùng nở
Tại vườn Lâm Tỳ Ni
Trái đất sáu lần rung động
Nhạc trời trỗi khúc hoan ca
Thần dân vui khắp mọi nhà
Chúc mừng Thái tử Tất Đạt Đa
Tịnh Phạn vua cha
Rời hoàng cung đi đón
Hoàng hậu Ma Gia
Sinh ra Ngài bảy ngày thì đã quy thiên
Kiều Đàm Di mẫu, thay thế mẹ hiền
Nuôi Thái tử cho đến ngày khôn lớn
Tất Đạt Đa thông minh xuất chúng
Thiên tư cốt cách siêu phàm
Sở học không thể nghĩ bàn
Bao nhiêu thái sư cũng đều bái phục
Xuyên suốt cổ kim, không còn gì dạy nữa
Lớn lên, lời A Tư Đà, Vua Cha chợt nhớ
Mượn tay nguyệt lão kết tóc se tơ
Công chúa Gia Du kiều diễm như mơ
Đề cột chân trong lâu đài nhân thế
La Hầu La, giọng bí bô con trẻ
Mở mắt chào đời, tập nói tiếng Mẹ Cha
Ngài muốn nhìn nhân tình thế thái gần xa
Nên dạo chơi ngoài bốn cửa thành : Đông Tây Nam Bắc
Thấy cảnh sanh già bệnh chết
Ngài liền quyết chí xuất gia
Vào nửa khuya Mồng Tám Tháng Hai
Sa Nặc ơi, đưa ta vượt khỏi hoàng thành
Xa lìa cung vàng điện ngọc
Xa lìa vợ đẹp con ngoan
Vì chúng sanh, ta ra đi quyết tìm ngôi báu
Tới dòng A Nô Ma
Ngài tự tay xuống tóc
Sa Nặc ơi, thôi, người hãy lui về
Trở về thừa với phụ thân
Và nhắn lời của ta từ biệt
Còn riêng ta
Đến khi nào, tìm ra đạo thì mới trở về
Bằng ngược lại, thì xem như ta đã mất
Từ đó, giữa trùng trùng Lạp Sơn Hy Mã
Đêm ngày gọi tuyết ném sương
Sáu năm khổ hạnh khôn lường
Vẫn chưa tìm ra Ánh Đạo
Bao nhiêu đạo sĩ, quyền cơ tuyệt xảo
Bao nhiêu pháp thuật, huyền vi tuyệt trần

Nhưng còn chỗ kẹt, không phải toàn chân
Ngài lại một mình, đi tìm chân lý
Bên cạnh dòng sông, Ni Liên Thuyền ý vị
Đan cỏ làm tòa, rồi khẳng quyết một câu
Chính nơi đây
Nếu không thành đạo
Thì ta quyết không rời chỗ này
Dù cho bụi đá tro cây
Dù cho xương tan thịt nát
Thất thất tham thiền nghiêm mật
Cuối cùng chứng đắc đạo ca
Vô Thượng Chánh Đẳng Phật Đà
Bồ Đề Đạo Tràng, sen báu nở hoa
Vào ngày trăng tròn, tháng mười hai âm lịch
Bốn mươi lăm năm trường vân du hóa độ
Hơn ba trăm hội chuyển pháp thuyết kinh
Hàng hàng lớp lớp đệ tử đánh lễ nghiêng mình
Sáu nẻo ba đường rợp bóng Đạo Vàng siêu tuyệt
Thuận thế vô thường
Có sinh phải có diệt
Có diệt phải có sinh
Nhưng đạo lý chơn thường
Bằng ngang dòng sinh diệt
Tại rừng Sa La
Đấng Cha Lành đã tám mươi năm tuổi già
Bây chúng đệ tử cùng quây quần câu hội
Ngài bảo các con có còn gì muốn hỏi
Những gì ta dạy xưa nay
Đại chúng im lặng tỏ bày
Nếu chúng con đã thông suốt
Thì ta có mấy lời Di Giáo
Giới luật làm Thầy, đó là bậc nhất
Giáo pháp Ba Thừa, đó là vô song
Khai thông vô thi vô chung
Mở đường vô sinh vô tử
Các con chớ có quên mình, gìn giữ
Đó là lời cuối cùng của Đức Như Lai
Tu chỉ một đường, không một không hai
Phật tánh muôn đời, không thêm không bớt
Mỗi mỗi chúng con, hãy chuyên tâm tu tập
Cuộc đời, không có gì bằng đạo lý từ bi
Hãy tự mình thấp đuốc lên mà đi
Ta từ giã các con, nơi Sa La Song Thọ
Rừng núi hoang vu, im bật tiếng gió
Ngân hà nín thở, rơi rụng trăng sao
Rằm Tháng Hai âm lịch, trăng thắm lệ đào

Đức Từ Phụ Bổn Sư an nhiên Niết Bàn nhập diệt
Đại chúng cất lên Thích Ca Mâu Ni tha thiết
Núi rừng hòa vọng âm vang
Lan xa thế giới ba ngàn
Vượt qua mười phương tam thế
Vũ trụ càn khôn nhỏ lệ
Hương về thế giới Ta Bà
Hộ trì đạo lý Thích Ca
Ngưỡng nguyện phổ chiếu Phật Đà
Hằng hà pháp giới châu sa
Nhất nhất chấp tay đồng Niệm Phật:
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
.....
.....
.....

Rằm Tháng Tư – năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Kính lạy Đức Thích Ca

Kính lạy Đức Phật Thích Ca
Chúng sanh trong cõi Ta Bà
Vẫn còn buông lung dong ruổi
Nên nhiều thống khổ xót xa

Kính lạy Đức Phật Bổn Sư
Chúng sanh mê muội dễ hư
Gần mực thì đen nhào tới
Gần đèn thì lại hổ ngươi

Kính lạy Đức Phật Từ Tôn
Hào quang phổ chiếu trường tồn
Sáng soi muôn ngàn tăm tối
Đạo màu huyền nhiệm sắt son

Chúng con nguyện Đấng Cha Lành
Cuộc đời sinh tử trôi nhanh
Gia hộ chúng con tinh tấn
Vượt qua biên khổ loanh quanh

Chúng con nguyện Đức Từ Bi
Cuộc đời ngu muội mê si

Gia hộ chúng con vững bước
Lên đường Tứ Thánh mà đi

Kính lạy Đức Phật Thích Ca
Trần gian đâu phải là nhà
Dắt con vượt qua nhà lửa
Về vui dưới bóng Phật Đà

Kính lạy Đức Phật Thế Tôn
Từ bi cứu độ chúng con
Chuông ngân ngàn năm tỉnh thức
Chơn kinh chớm nở tâm hồn

Chúng con cảm Đức quang minh
Cho con nương tựa bóng hình
Trên thời đèn Bốn Ôn Nặng
Dưới thời cứu khổ hàm linh

Nam Mô Đức Phật Từ Bi
Đạo màu diệu lý huyền vi
Sáng soi ngàn phương muôn hướng
Đưa đường dẫn lối con đi.

Rằm Tháng Tư - năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Dưới Bóng Cha Lành

Ngày Rằm Tháng Tư, Đức Phật giáng thân
Cứu độ muôn loài, trên khắp trần gian
Cứu khổ chúng sanh, ba đường sáu nẻo
Trăm hướng ngàn phương, rực ánh đạo vàng

Ngày Rằm Tháng Tư, Đức Phật Đản Sanh
Vườn Lâm Tỳ Ni, mây trắng trời xanh
Nước Ca Tỳ La, tung bùng mở hội
Nhơn thiên hơn hở, mừng đón Cha Lành

Ngày Rằm Tháng Tư, Tháng Tư hàng năm
Người người con Phật, trên khắp trần gian
Dù ở nơi đâu, mua bưng bán gánh
Tất cả ngừng tay, về với Đạo Vàng

Ngày Rằm Tháng Tư, Tháng Tư về đây
Về với thiên môn, quỳ dưới Phật đài

Thấp nén tâm hương, chân thành đánh lễ
Đức Phật Từ Bi, gia hộ muôn loài

Ngày Rằm Tháng Tư, Tháng Tư còn đây
Năm châu bốn biển, Nam Bắc Đông Tây
Phật tánh Phật tâm, không lẫn ranh giới
Sáng tỏa hào quang, Điều Ngự Liên đài

Ngày Rằm Tháng Tư, Đức Phật ra đời
Đuốc tuệ soi đường, chiếu sáng nơi nơi
Khai Đạo Từ Bi, hồng dương chuyển hóa
Vượt biển trầm mê, bỉ ngạn kia rồi

Ngày Rằm Tháng Tư, Đức Phật lâm phạm
Nhuê đóa Vô Ưu, ngàn năm một lần
Nhuê Phật ba đời, mười phương tam thế
Bản hoài Thị Hiện, hằng chuyển pháp luân

Ngày Rằm Tháng Tư
Đức Phật Đản Sanh
Cứu độ muôn loài
Cứu khổ chúng sanh
Nguyện Đức Từ Bi
Từ Quang phổ chiếu
Chúng con về đây
Dưới Bóng Cha Lành.

Rằm Tháng Tư năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Phật Đản thiêng liêng

Kính mừng Phật Đản thiêng liêng
Chúng sanh trên khắp mọi miền
Nhất tâm chân thành thiết lễ
Cúng dường Phật Đản thiêng liêng

Kính mừng Phật Đản thiêng liêng
Nguyện cầu tan hết đảo điên
Vươn cao tâm chân thiện mỹ
Nhân loại chung sống bình yên

Nguyện cầu Phật Đản thiêng liêng
Quảng đi nghiệp dĩ não phiền
Vui chi tam đồ bát nạn

Nhà xưa đoàn tụ điền viên

Nguyện cầu Phật Đản thiêng liêng
Quảng đi bao gánh truân chuyên
Thông tay thông dong vào chợ
Du thuyền bát nhã vĩnh nhiên

Vườn Lâm Tỳ Ni
Hoa Vô Ưu bát ngát
Nước Ca Tỳ La
Cùng mở hội tung bùng

Mừng Phật Đản huy hoàng
Mừng Phật Đản muôn năm
Rằm tháng Tư trăng tròn
Trăng rằm sáng tròn trăng

Mừng Phật Đản thiêng liêng
Chúng sanh khắp mọi miền
Trên tay cầm bó đuốc
Hành động nghe trái tim

Ôi, Lâm Tỳ Ni viên
Hoa Vô Ưu bùng nở
Biển trầm mê thoát khổ
Nhờ Phật Đản thiêng liêng

Hỡi chúng sanh ba cõi
Hỡi muôn loại sáu đường
Quay đầu là bi ngạn
Nhờ Điều Ngự Pháp Vương

Hăm lăm thế kỷ đi qua
Hăm lăm thế kỷ đang tới
Dung thông ba ngàn thế giới
Đều nhờ Phật Đản thiêng thiêng.

Rằm Tháng Tư năm Canh Dần 2010
TNT Mặc Giang

Phật Đản nhiệm màu

Hai mươi lăm thế kỷ còn quá ngắn
Hoa Vô Ưu thơm ngát tỏa mười phương
Lâm Tỳ Ni trong vạt đón ánh dương

Bảy đóa sen nâng bước chân Đức Phật

Tay chỉ lên trời, tay chỉ xuống đất :
« Thiên thượng thiên hạ, duy ngã độc tôn »
Lay chuyển ngân hà, rúng động càn khôn
Chân diệu hữu bằng ngang dòng sinh diệt

Khắp Thiên Nhơn lòng vui mừng khôn xiết
Đã đợi chờ vô lượng kiếp trôi qua
Đến hôm nay mới diện kiến Phật Đà
Soi đuốc tuệ phá tan màn tăm tối

Vườn Lâm Tỳ Ni nhạc trời mở hội
Nước Ca Tỳ La hoa kết nhà nhà
Hân hoan mừng Đức Phật tổ Thích Ca
Kể từ đó cõi Ta Bà hết khổ

Hai mươi lăm thế kỷ : phong đầu gió
Vân đầu mây còn ngậm tuyết đầu sương
Đạo giải thoát là đạo lý chơn thường
Có nghĩa gì bóng thời gian giả định

Trùm pháp giới, đâu không là Phật Tánh
Phủ sắc không, đâu chẳng phải Pháp Thân
Bởi vô minh nên khổ hải trầm luân
Đáo bỉ ngạn phiêu du thuyền bát nhã

Hoa Vô Ưu nở một lần là thế
Nở một lần miên viễn đến thiên thu
Ngược vô thi vẫn không có chỗ dư
Tận vô chung vẫn không còn chỗ thiếu

Ngày Khánh Đản muôn đời siêu tuyệt diệu
Bởi Phật tâm Phật tánh siêu tuyệt vời
Vượt thời gian, cũng không đầy không vơi
Xuyên không gian, cũng không tăng không giảm

Người con Phật, không những chỉ vui mừng Khánh Đản
Mà bước đi trên lục độ vạn hạnh phổ châu sa
Khắp Tam Đồ đều thấm nhuần Phật Đà
Khắp Bát Nạn đều nhờ ơn tế độ

Đến khi nào chúng sanh không còn khổ
Đến khi nào chúng sanh không còn đau
Ngày Phật Đản vẫn rạng rỡ nhiệm màu
Dòng sinh diệt nhập lưu Ngân Hoa Tạng.

Viết, cúng dường Phật Đản 2634, Phật lịch 2554
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Phật Giáo Việt Nam muôn năm

Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Hai ngàn năm trước, lịch sử huy hoàng
Hai ngàn năm sau, tiếp nối vinh quang
Cho đến muôn đời, rực rỡ vang vang

Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Trên cầu Phật đạo, giải thoát thượng hoằng
Dưới cứu Tam đồ, hạnh nguyện cur mang
Không quản phong trần, không ngại gian nan

Phật Pháp Thân thường hằng bất biến
Chân Diệu Hữu huyền nhiệm vô cùng
Còn chúng sanh thì còn chuyển hóa
Đâu ngại gì vô thi vô chung

Mười phương Phật ba đời thường trụ
Đôi soi đường Tứ Thánh ta đi
Nước cảnh dương thời thời pháp nhủ
Người người nhuần Đạo lý Từ Bi

Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Chánh pháp xiển dương, rực Ánh Đạo Vàng
Chuông mõ trầm hùng, hòa vọng âm vang
Trên khắp nẻo đường, thành thị thôn trang

Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Trăng sáng thiên thu, tuyệt thế trắng rằm
Bóng tối tan dần, trên khắp trần gian
Chuyển hóa Ta Bà, thành cõi Lạc Bang

Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, muôn năm muôn năm
Phật Giáo Việt Nam, chân lý thường hằng
Phật Giáo Việt Nam, châu sa pháp giới

Kể thế muôn đời, Phật Giáo Việt Nam.

Viết, xin cúng dường Phật Đản 2634 PL 2554 – DL 2010

Viết, xin cúng dường Tổ Tổ truyền thừa, đền ơn Giáo dưỡng

Viết, xin cúng dường Chư Tôn, huynh đệ đồng hành và khuyến thỉnh Phật tử.

TNT Mặc Giang

Phật Đản muôn năm

Kính mừng ngày Phật Đản Sanh

Mười phương thế giới chúng sinh đều nhờ

Thoát ra bến mộng sông mơ

Quay đầu biển khổ là bờ Lạc Bang

Hòa reo vui sống Đạo Vàng

Dấn thân tế độ trên đàng thi ân

Đẹp trong như thể trăng rằm

Thanh cao như thể từ tâm vô nghi

Kính mừng ngày Phật Đản Sanh

Vô Ưu thọ hạ, trong lành ban mai

Ca Tỳ La Vệ hoa cài

Thần dân quốc thích đem ngai rước về

Phạn Vương toại nguyện ước thề

Ma Gia mẫu hậu đợi chờ đã lâu

Nhạc trời trôi khúc đưa châu

Thiên nhơn hôn hờ cùng châu Ta Bà

Nay mừng Thái tử Đạt Đa

Mai sau thành đạo Thích Già Mâu Ni

Hoằng khai giáo pháp từ bi

Ngàn phương muôn hướng đều vì độ sanh

Kính mừng ngày Phật Đản Sanh

Cùng nhau thiết lễ chân thành thiết tha

Bất luận nam nữ trẻ già

Giàu nghèo không kể gần xa không màng

Bất luận thành thị thôn trang

Cũng đều mở hội Đàn Tràng trang nghiêm

Giống chuông pháp cổ vang rền

Mười phương ba cõi hoan nghênh cúng dường

Kính mừng ngày Phật Đản Sanh

Đất kia cũng thấm trời xanh cũng nhuần

Đưa tay vận chuyển pháp luân

Vô thí độ tận vô chung độ cùng

Ngụ si tạt đổ lao lung

Tiểu nhân cũng hướng anh hùng cũng quy

Tiểu nghi cho đến đại nghi

Từ nay đã biết đường đi lối về
Dòng sông ôm ấp con đê
Đầu nguồn cuối ngọn đê huê nước reo
Kính mừng ngày Phật Đản Sinh
Muôn phương ngàn hướng chúng sinh đều nhờ
Thanh gươm trí tuệ đưa về
Bất đường sinh tử đặng đeo luân hồi
Giong thuyền Bát nhã ra khơi
Cứu người lặn hụp vớt người trầm kha
Ai còn đắm đuối la đà
Lên xe ba cỗ về nhà Như Lai
Ai còn bớt một thêm hai
Kìa trông trước ngõ hoa mai trở rồi
Ai còn lóng ngóng đứng ngồi
Ba rừng giáo lý núi đồi mở toang
Khắc in dấu ấn triện son
Kính mừng Phật Đản hằng còn muôn năm.

Cúng dường Phật Đản 2634 – PL 2554
Rằm Tháng Tư năm Canh Dần – 28.5.2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Đích thực Cúng dường Phật Đản

Mừng Phật Đản muôn phương cùng thiết lễ
Cúng dường ngày Khánh Đản Đức Thích Ca
Nguyện chúng sanh nhuần giáo lý Phật Đà
Cầu nhân loại sống hòa bình thiện mỹ

Mừng Phật Đản muôn phương cùng mở hội
Hoa Từ Bi gieo rắc cõi ta bà
Người nối người đồng hòa vọng thiết tha
Tay trong tay, lòng chung lòng hoan hỷ

Mừng Phật Đản thiêng liêng ngàn thiên kỷ
Ánh Đạo Vàng chiếu rọi khắp trần gian
Đưa chúng sanh hòa ánh đạo huy hoàng
Không một ai còn lầm đường lạc lối

Mừng Phật Đản khắp mười phương ba cõi
Hoa Vô Ưu muôn kiếp nở một lần
Nay Phật Đà ban pháp nhũ từ ân
Cùng quy hướng đón mừng ơn tế độ

Chúng sanh khổ, nguyện lên đường cứu khổ
Chúng sanh đau, nguyện chia sẻ hết đau
Thuyền thanh lương đưa muôn loại lên tàu
Vượt bát nạn tam đồ trầm luân mãi

Hoa Từ Bi nở trên đầu quan ải
Ánh Đạo Vàng băng giới tuyến chia xa
Khắp chúng sanh đều là con một nhà
Bồi bất giác nên trầm kha thống nỗi

Mừng Phật Đản muôn phương cùng chiếu rọi
Ánh đạo màu trang trải đức từ bi
Mỗi một người thấp đước lên mà đi
Đâu còn ngại đêm dài và tăm tối

Mừng Phật Đản trần gian cùng tắm gội
Nước cam lồ dịu ngọt vẫy cảnh dương
Bát chánh đạo chính là tám con đường
Dù muôn lối nẻo về đều quy nhất

Mừng Phật Đản người người đều Niệm Phật
Cho Phật tâm Phật tánh tỏa hào quang
Nguyện trần gian và thế giới ba ngàn
Từ vô thi đến vô chung thoát khổ

Mừng Phật Đản người người đều Niệm Phật
Cho Phật ân trang trải khắp diêm phù
Ánh Đạo Vàng chiếu rọi đến thiên thu
Biển trần khổ quay đầu là bị nạn

Mừng Phật Đản, Hoa Vô Ưu bùng nở
Kết thành Hoa Giải Thoát Hoa Từ Bi
Đèn Trí Tuệ thấp sáng lên mà đi
Mới đích thực Cúng dường Mùa Phật Đản.

Cúng dường Phật Đản 2634 – PL 2554
Tháng Tư năm Canh Dần – Tháng 5.2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Gia Đình Phật Tử Việt Nam

Gia Đình Phật Tử, tiến bước lên đường
Nương Đấng Nghiêm Từ, xây dựng tình thương
Bồi đắp tin yêu, chan hòa điệu sống

Màu Áo Lam hiền, tỏa ngát thơm hương

Gia Đình Phật Tử, dưới Ánh Đạo Vàng
Nương Bóng Cha Lành, cứu khổ trần gian
Đuốc tuệ từ bi, soi đường chỉ lối
Vi Đạo tiến lên, gian khó không màng

Gia Đình Phật Tử, tự độ cho mình
Hạnh nguyện lợi tha, độ tận chúng sinh
Không vị thân sơ, không vì bào ảnh
Như Áo Lam hiền, mây trắng trời xanh

Gia Đình Phật Tử, tiến bước lên đường
Đi khắp quê mình, đi khắp bốn phương
Không nơi khổ đau, không đâu tăm tối
Bát Nhã cam lồ, chuyên chở thanh lương

Bi Trí Dũng làm đầu
Năm Hạnh nguyện thâm sâu
Tay trong tay dẫn bước
Tim trong tim cơ cầu

Hoa Sen Trắng thanh cao
Dây Thân Ái vui nào
Chắp tay hoa Niệm Phật
Phụng hiến đời đẹp sao

Nơi nào cần ta tới
Nơi nào gọi ta đi
Rợp ánh đạo nhiệm màu
Hòa thánh đức từ bi

Nhà nhà chứa chan sức sống
Người người thân thiện hòa vang
Lam ngoan, Lam hiền, thanh khiết
Tuổi trẻ của Đạo, Gia Đình Phật Tử Việt Nam.

Mùa Phật Đản 2634 – PL 2554

Canh Dần, Tháng 5 – 2010

Viết tặng Tổ chức Tuổi Trẻ Phật Giáo - GDPTVN

TNT Mặc Giang

Mở Trang Hiếu Hạnh

Răng xưa, có Mực Kiên Liên

Tu hành giác ngộ, chứng liên lục thông
“Thiên nhãn”, “Thiên nhĩ” vô cùng
“Tha tâm”, “Thần túc” thì chung rõ ràng
“Túc mệnh”, “Lậu tận” vô can
Đường xuôi lối ngược dọc ngang đi về
Mục Liên bèn nhớ Mẫu hệ
Sinh tiền bất thiện Thanh Đề quá tay
Nghiệp báo khó tránh đọa đày
Có vay có trả mảy may không sòn
Ngẫm tình mẫu tử nào hơn
“Con không Cha Mẹ như đờn đứt dây”
Nhà không nóc, cột không cây
Làm sao con trẻ có ngày lớn lên
Công cha nghĩa mẹ đáp đền
Con hiền cháu thảo chớ quên Ân này
Một Ân, còn khó trả thay
Bốn Ân sâu nặng cao dày dễ đâu
Suốt đời tận tụy cơ cầu
Trăm năm trọn kiếp khấu đầu đền ơn
Ngàn năm chưa thấm sắt son
Muôn năm chưa cạn dầu mòn nghĩa ân
Chứ đâu tính tháng tính năm
Tính hơn tính thiệt nay thăm mai về
Đứa này miệng nói môi trề
Đứa kia lằm bằm nẻo Song Thân
Đức Phật chỉ dạy ân cần
Một trong bốn tội, sẵn phần ngục ty
Đức Phật chỉ dạy chi ly
Làm con bất hiếu không gì tội hơn
Rằng xưa, Mục Tử ẩn son
Tìm đường cứu Mẹ, lòng con mới đành
Dù cho vượt thấu trời xanh
Lao vào địa ngục tơ mảnh cho ra
Dù cho vạn thể thiên hà
Vô cùng thế giới hăng sa tinh cầu
Mẹ ơi Mẹ ở nơi đâu
Con đi tìm Mẹ dải dầu ra sao
Mẹ ơi Mẹ ở nơi nào
Con thương nhớ Mẹ nát nhàu tâm can
Núi cao đèo cả không màng
Sông sâu biển rộng không can hệ gì
Dù cho tận ngục A Tỳ
Hay Vô Gián ngục, chẳng suy suyễn lòng
Dù con xuống biển tát sông
Lên non đội núi, vượt vòng sơn khê
Dù con vào cuối bờ mê

Tận cùng bến mộng Tam Đồ phù sinh
Quyết tìm cho được Mẹ mình
Tận mắt nhìn thấy bóng hình Mẫu thân
Rằng xưa, Mục Tử đèn ân
Đèn như thế ấy cổ kim mấy người
Mục Liên, chỉ một mà thôi
Mở Trang Hiếu Hạnh cho người trần gian
Một trong muôn pháp Đạo Vàng
Vu Lan Thắng Hội đàn tràng báo ân
Không những báo hiếu Song Thân
Cứu huyền Thất Tổ thân sơ đều nhờ
Cứu tế đến cả Tam Đồ
Ba đường, sáu nẻo đại khờ ngóng trông
Siêu thắng chiến sĩ trận vong
Đồng bào tử nạn, chết oan, cừ thù
Chết sông, chết biển, chết bờ
Chết rừng, chết núi, chết hồ, chết ao
Chết trôi bốn biển ba đào
Thiên tai, nhân họa, binh đao, chiến trường
Chết vì tao loạn nhiều nhưong
Chết vì thống hận yêu thương não tình
Chết từ tấm bé sơ sinh
Chết trăm tuổi hạc thân hình xác xơ
Vu Lan Thắng Hội đều nhờ
Độ tận rớt ráo đến bờ Lạc Bang
Không còn « địa ngục », « Thiên đàng »
Không còn âm phủ, suối vàng điều linh
Không còn có một chúng sinh
Trần lao nghiệp cảnh bất hình mới thôi
Rằng xưa, Liên Tử một đời
Mở Trang Hiếu Hạnh muôn đời noi gương
Rằng xưa, Liên Tử chơn phương
Mở Trang Hiếu Hạnh muôn phương tôn thờ
Rằng xưa, Liên Tử huyền cơ
Mở Trang Hiếu Hạnh, tam đồ dung thông
Rằng xưa, Liên Tử một thân
Mở Trang Hiếu Hạnh, thù ân đáp đền
Thuyền từ Bát Nhã thênh thênh
Ba đường sáu nẻo ai quên lối về
Về đây, bĩ ngạn đề huề
Nhà xưa rộng mở, bỏ bê lâu rồi
Về đây, Sen Quý lên ngôi
Trùng trùng Hoa Tạng tuyệt vời pháp vương
Về đây, lãng tử cùng đường
Phiêu du quán trọ nghề thường trầm luân
Mượn duyên Báo Hiếu Mẫu Thân

Mở trang Diệu Pháp ân cần độ sanh
 Chư Phật tam thế đấng trình
 Mười phương ba cõi chúng sinh đều nhờ
 Vu Lan Thắng Hội huyền cơ
 Vu Lan Thắng Hội mượn cờ thế thôi
 Cảm ơn Mục Tử ai ơi
 Kiền Liên Hiếu Hạnh thời thời noi gương
 Cảm ơn Tôn Giả kính thương
 Mở Trang Hiếu Hạnh dẫn đường Thù Ân
 Cảm ơn Tôn Giả cơ cần
 Mở Trang Hiếu Hạnh Vu Lan nhiệm màu
 Cảm ơn Tôn Giả thâm sâu
 Ngàn phương muôn hướng khấu đầu khắc ghi
 Đạo Vàng là Đạo Từ Bi
 Đạo Vàng là Đạo Vô Nghi thanh lương
 Đạo Vàng là Đạo Pháp Vương
 Vô Thượng Chánh Giác Chơn Thường Siêu Nhiên
 Đạo Vàng là Đạo diệu huyền
 Năm châu bốn biển mọi miền đồng quy
 « Độc tôn », chỉ Đạo Từ Bi
 « Thiên thượng, thiên hạ », vô nghi Pháp Vương
 Chúng con xin nguyện tỏ tường
 Hoảng chuyển diệu pháp trường tồn thế gian
 Chúng con xin nhớ rõ ràng
 Hoảng xoay diệu pháp Đạo Vàng muôn phương
 Chúng con xin nguyện lên đường
 Đáp đền Ân trọng Pháp Vương muôn loài
 Vu Lan Thắng Hội ai ơi
 Mở Trang Hiếu Hạnh tuyệt vời Mục Liên
 Vu Lan Thắng Hội linh thiêng
 Mở Trang Hiếu Hạnh uyên nguyên muôn đời
 Chắp tay hàm tiếu hoa cười
 Vô Ưu thọ hạ, thời thời Pháp Thân
 Chắp tay ngưỡng phục thù ân
 Pháp vương, pháp vũ, pháp vân nhiệm màu
 Chắp tay lễ tạ khấu đầu
 Truyền trao, chuyên tiếp phổ châu Ta Bà
 Nam Mô Phật Tô Thích Ca
 Mở Trang Hiếu Hạnh về nhà Như Lai
 Nam Mô Từ Phụ Ân Sư
 Mở Trang Hiếu Hạnh “hữu-du” đều thành
 Nam Mô Đức Phật Cha Lành
 Mở Trang Hiếu Hạnh, chúng sanh soi đường
 Nam Mô Đức Phật Pháp Vương
 Thích Ca Giáo Chủ Thế Tôn Ta Bà
 Nam Mô Bổn Sư Thích Ca

Nam Mô Từ Phụ Thích Già Mâu Ni
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Thông Điệp Vu Lan

Thăng Hội Vu Lan nhớ Mẹ hiền
Nói gương hiếu hạnh Mục Kiền Liên
Thanh trai lễ vật lòng tha thiết
Nguyễn Đức Từ Bi cứu đảo huyền

Ngày xưa, Mục Tử xuống A Tỳ
Tìm Mẹ muôn vàn khó quá đi
Bao ả Ma Vương cùng nạ quý
Khóc òa thấy Mẹ, vỡ sầu bi

Dâng cơm cho Mẹ, bốc thành than
Nước uống dâng lên, biến lửa hồng
Cũi sắt, hầm chông đày đọa Mẹ
Mục Liên cùng tử khóc như rồng

Vội về ngưỡng bạch Đức Như Lai
Sự thể trăm kha thống khổ dài
Vừa Mẹ, vừa sinh linh vạn loại
Làm sao giải cứu khỏi tuyền đài

Đức Phật từ tôn tế độ ban
Giải bày, mở Thăng Hội Vu Lan
Thập phương Tam Bảo đồng gia bị
Chứ một mình Ông, đâu dễ dàng

Còn nay, thiết lễ Hội Vu Lan
Dễ quá, đơn sơ, thật nhẹ nhàng
Dâng tấm lòng thành, nguyện chí thiết
Mười phương Chư Phật nhủ từ ân

Có sao cúng vậy đừng cầu kỳ
Quan trọng, chân thành đúng lễ nghi

Gìn giữ thân tâm, sạch nghiệp báo
Phật cười hoan hỷ, đừng lo chi

Ta cứu sinh linh, độ vạn loài
Hằng hà sa số chúng sinh thôi
Trăm luân sáu nẻo, ba đường dữ
Phật ái chúng sinh, mẫu ái hoài

Hằng năm, mỗi Lễ Hội Vu Lan
Đệ tử trang nghiêm và nhẹ nhàng
Im lặng, nói năng, như chánh pháp
Ngày Rằm Tháng Bảy kết Đàn Tràng

Vu Lan, như mở Hội Liên Hoa
Bát Nhã thanh lương chuyển tới bờ
Biển khổ hồi đầu đặng bỉ ngạn
Hàm linh cứu hữu thoát trầm mê

Vu Lan, như mở Hội Liên Trì
Ao báu, sen vàng, ngát Đức Bi
Cửu phẩm đồng đặng, thơm giải thoát
Phật ân vô lượng, nói vô nghi

Vu Lan, như Mở Hội trần gian
Nhân thế bình tâm dưới Đạo Vàng
Phước huệ song tu tiêu nghiệp dĩ
Vượt qua thế giới của ba ngàn

Trung Nguyên Tháng Bảy Hội Vu Lan
Gìn giữ, truyền lưu mãi thế gian
Vận chuyển Ba Thừa dung Nhị Đế
Tam đồ, bát nạn, hết làm than

Nào phải cứu riêng chỉ Mẹ hiền
Hiểu sai chánh pháp, Phật oan khiên
Phật đâu có nói, dành riêng Mẹ
Phật dạy : Vu Lan giải đảo huyền

Giải cứu chúng sinh nghiệp nặng nề
Vô minh nên mới ngập si mê
Ăn năn sám hối tiêu phiền lụy
Tịnh Độ hiện tiền, hết khổ nghe

Thông Điệp Vu Lan, đã được ban
Bảy hàng đệ tử hãy hân hoan
Chân thành đón nhận truyền lưu mãi

Thắng Hội Vu Lan rợp Đạo Vàng

Thông Điệp Vu Lan, đã được tuyên
Muôn đời gìn giữ thật an nhiên
Noi gương Hiếu Hạnh Mục Liên Tử
Công đức tròn đầy, chớ đảo điên

Thông Điệp Vu Lan, đã giải bày
Từ thời Đức Phật đến hôm nay
Ngàn sau cũng chẳng sai ly tất
Sen quý thơm hương tỏa bảo đài

Hàng hàng đệ tử chấp tay hoa
Nguyện Đức Từ Nghiêm ngự bửu tòa
Gia hộ chúng con đường Tứ Thánh
Và đường Bát Đạo phổ châu sa

Hàng hàng đệ tử chấp tay quỳ
Thông Điệp Vu Lan, diệu đức bi
Thắng Hội Vu Lan, diệu đức trí
Phật ân vô lượng, quả vô nghì.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

macgiang@y7mail.com

Hoa Trắng thiên thu

Cài Hoa Trắng, Ôn Hùng Vương Quốc Phụ
Khai dựng cờ mở nước hiệu Văn Lang
Cho đến nay nền Văn hiến năm ngàn
Còn tiếp tục truyền lưu và sống mãi

Cài Hoa Trắng, Ôn Âu Cơ Quốc Mẫu
Tiên trên cao mang một bọc trăm con
Từ đó khởi đi dòng giống Lạc Hồng
Tọa thị tại đất trời Nam sừng sững

Cài Hoa Trắng, ta tôn thờ Đức Mẹ
Thét Biển Đông rào rạt hát trùng dương
Ta xin mang tình thương Mẹ lên đường
Xây tươi đẹp cho sông dài biển rộng

Cài Hoa Trắng, ta lên đầu quan ải
Hỏi Trường Sơn, núi Thái cao đến đâu

Ơn của Cha, ta xin chắt trên đầu
Tôn thờ mãi và không hề phản bội

Cài Hoa Trắng, ta mang hồn sông núi
Da thịt này, chỉ xin trả quê hương
Chứ không băng ngang, đánh đổ giữa đường
Dù bất cứ thế thời, hay cuồng vọng thác loạn

Cài Hoa Trắng, ta mang hồn Tiên Tổ
Giống Lạc Hồng huyết thống năm ngàn năm
Ta luyện tôi những đức tính tinh anh
Bước đồng dặc và ngẩng đầu đi tới

Cài Hoa Trắng, ta đến bàn thờ Tổ Quốc
Nguyện trắng trong, thanh bạch đức trung trinh
Nguyện cho quê hương non nước quê mình
Không phản bội những gì Tổ Tiên để lại

Cài Hoa Trắng, ta xin cài mãi mãi
Cài một lần, và cài đến thiên thu
Việt Nam ta, định phận sẵn thế ư
Trắng, cho toát cả thiên hà vũ trụ

Cài Hoa Trắng, ta nhớ Cha Hồng Lạc
Và ta mang công đức Mẹ Âu Cơ
Con cháu Hùng Vương mãi mãi tôn thờ
Giống Lạc Hồng, giống anh hùng nước Việt Nam.

Tháng 6 – 2010

Mặc Giang

macgiang@y7mail.com

Me, tặng phẩm duy nhất cuộc đời

Bông Hồng cài áo em mang
Em còn có mẹ với ngàn yêu thương
Lối đi tình mẹ vẫn vương
Lối về tình mẹ bên nương ráng chiều
Bông Hồng cài áo nâng niu
Em còn có mẹ yêu kiều trần gian
Thương em từng bước trên đàng
Cho em từng bước dọc ngang đi về
Bông Hồng cài áo mân mê
Em còn có Mẹ vỗ về vĩnh nhiên
Chỉ cần Mẹ động tay tiên

Là em tan hết muôn phiền trần ai
Mẹ chưa kịp tiếng thở dài
Là em an ổn phương đài phù sinh
Bông Hồng cài áo xinh xinh
Vẽ lên dấu ngọc bóng hình Mẹ yêu
Cho em nhẹ bước cầu kiều
Phân sáng có sẵn, còm chiều chờ trông
Đóa Hồng cài áo thơm bông
Đông thời hết lạnh, hạ nồng hết oi
Thu về không tím lá rơi
Xuân sang đợi sẵn nụ cười tinh anh
Bông Hồng cài áo trong lành
Em còn có Mẹ bao quanh mẫu tử
Đẹp hơn vạn thể thiên thư
Cho em nhận diện thật hư phiêu bồng
Em ơi trân quý Hoa Hồng
Vừa cài trên áo là lòng Mẹ yêu
Em ơi gìn giữ nâng niu
Cầu mong cho Mẹ bóng chiều chậm qua
Em nên âu yếm thiết tha
Tóc Mẹ chậm trắng, thịt da chậm mồi
Mẹ là tặng phẩm tuyệt vời
Một lần duy nhất trong đời mà thôi
Mẹ là tặng phẩm tinh khôi
Cầu cho Mẹ sống suốt đời bên em.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

macgiang@y7mail.com

Vu Lan, Cha có buồn không ?

Mỗi Mùa Hiếu Hạnh Hội Vu Lan
Thường nhắc nghĩa ân đức Mẹ hiền
Thỉnh thoảng mới nêu tình Phụ Tử
Làm Cha, xin hỏi có buồn không ?

« Ba năm bông ẵm cảm ơn Cha »
Trụ cột nắng mưa đỡ cửa nhà
Tuế nguyệt phong sương dày gió bụi
Ngoài bình thiên hạ, trong yên gia

Gót đỏ như son cho cháu con
Thau chì cát đá chẳng hao mòn
Đội trời đạp đất nhờ sinh lực

Nào có nghĩa gì tiếng cảm ơn

Nam giới, vẫy vùng chí dọc ngang
Nam nhi chí chí phi anh hùng
Tiểu nhân, tục tử làm sao sánh
Vô số chim muông có đại bàng

Cánh Bằng bay bổng khắp trời mây
Vùng vẫy bốn phương thỏa chí này
Dẫu có bào mòn thân rũ cánh
Làm trai như thế mới nên trai

Thế thì, trong Lễ Hội Vu Lan
Đồng cảm tương lân thật nhẹ nhàng
Việc khó có phần ta gánh vác
Ra tay bắt vụ mới thi ân

Phụ thân nghiêm nghị Đấng Song Đường
Một dựng tôn ti, hai vững cương
Ba tạo thể thời, bốn nhiệt huyết
Một đời không đổi mới tình thương

Tình thương rộng lớn mới vô biên
Như Núi Thái Sơn nhất mọi miền
Chống đỡ rừng non cây cỏ mọc
Ai nhìn, không khiếp đức oai thiêng

Tình thương cao cả mới nghiêm đường
Núi Thái bao giờ kể gió sương
Ai hát Biển Đông ca đức Mẹ
Cha cười phải phải, biết hiền lương

Hãy dành cho Mẹ tiếng yêu thương
Ngon ngọt thơm hương như mía đường
Nếp một đầu mùa dâng hiến Mẹ
Bông Hồng cài áo cam lồ vương

Còn Cha vun vớt tạo Bông Hồng
Tươi nước, bón phân, gai góc đâm
Chồi mọc, mầm non, hoa mím nụ
Tặng cho nhân thế đẹp nào hơn

Mỗi Mùa Hiếu Hạnh Hội Vu Lan
Đã có đức từ của Phụ Thân
Đã có đức bi lòng trí dũng
Ân, mà không nói mới là Ân

Mỗi Mùa Hiếu Hạnh áo cài hoa
Bông trắng bông hồng, đã có Cha
Cha tạo nó ra, và công hiến
Thì Cha chính thị Một Đài Hoa

Cha còn chuyên mạch thế tông gia
Nội Ngoại Gia Tiên của cửa nhà
Thất Tổ, cửu Huyền, và quyền thuộc
Cha ơi, tột đỉnh phải không Cha

Cha còn gìn giữ khí hùng thiêng
Văn hiến ngàn năm của Tổ Tiên
Bảo vệ cơ đồ trao thế hệ
Việt Nam bền vững vĩnh uyên nguyên

Tôi ít kể ra công đức Người
Văn chương chữ nghĩa bằng thừa thôi
Cái tình Phụ Tử uyên thâm quá
Chỉ ngó nhìn nhau Một Nụ Cười

Mãn nguyện một đời Đức Phụ Thân
Ân, không đáp hết, mới là Ân
Ân, mà trả được, Ân còn nhỏ
Cháu thảo con hiền, phải lựa lần

Vu Lan tùy thuận Lễ cài hoa
Nặng nhất, hoa này, gắn áo Cha
Thương nhất, hoa này, dâng áo Mẹ
Cho Mùa Hiếu Hạnh thật chan hòa

Lời cuối, xin dâng Công đức Cha
Vu Lan, Đức Phật giải bày ra
« Tam đồ bát nạn câu ly khổ »
Thế thế hoằng truyền Đạo Thích Ca.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Vu Lan nhớ Mẹ Hiền

Nhắc đến Vu Lan nhớ Mẹ hiền
Mẹ hiền là nét ngọc tay tiên
Là xôi nếp một, thơm bông lúa

Thoang thoảng hương cau, ngọt mía đường

Nhắc đến Vu Lan nhớ Mẹ thương
Quê nghèo một nắng với hai sương
Thân cò lặn lội bên bờ vắng
Mua gánh bán bưng khổ quá chùng

Làm Mẹ nuôi con dãi dãi dầu
Việc nhà việc cửa đồ mưa ngâu
Việc đồng việc ruộng dày gian khó
Tóc trắng viếng thăm sớm mái đầu

Cái tiếng Mẫu Thân nghe âm lòng
Nhưng ai hiểu được những long đong
Nhiều đêm không ngủ nhìn trời đất
Khổ quá thân tôi đã mỗi mòn

Nhưng chẳng bao giờ Mẹ thở than
Chồng con không thấy những vô vàn
Giọt dài Mẹ giấu khi đêm xuống
Giọt ngắn Mẹ nhìn ngày nắng lên

Mẫu tử mẫu thân với mẫu từ
Tình thương chảy mãi vẫn còn dư
Biển Đông khó sánh được Lòng Mẹ
Thiên phú ban cho, bộ dễ ư

Mấy chục năm trường gánh nổi trôi
Hỏi sao không tóc bạc da môi
Vết nhăn vết xếp thân còi còm
Thương quá là thương hời Mẹ ơi

Nuôi con, lên ải để dèo non
Xuống biển tát sông để kiếm còng
Con cháu lớn lên khi hiểu được
Mẹ già kiệt lực chờ đi đong

Đến ngày Mẹ bước lên bàn thờ
Cháu thảo con hiền khóc mắt mưa
Mẹ bỏ chúng con đi sớm quá
Từ nay, tập sống kiếp bơ vơ

Báo Hiếu Vu Lan thấy Mẹ hiền
Mẹ ơi, vẫn nét ngọc tay tiên
Vẫn xôi nếp một, thơm mùi lúa
Vị ngọt thanh thanh của mía đường

Hương vọng Vu Lan thấy Mẹ yêu
Vòng tay của Mẹ như nâng niu
Lệ dài của Mẹ không ngưng đọng
Nước mắt Mẫu Tử cứ chảy xuôi

Quyện khói làn hương thật tuyệt vời
Mờ mờ ẩn hiện Mẹ nhìn tôi
Mắt thương muôn thuở không thay đổi
Tác phẩm trình nguyên tặng cuộc đời

Bóng Mẹ hiền ơi vạn nhớ thương
Con mang tiếng hát Mẹ lên đường
Tấm lòng của Mẹ trùm trời đất
Chỉ một chữ YÊU với chữ THƯƠNG

Dâng Mẹ Đóa Hồng đã đủ chưa
Tượng trưng, không thể nói cho vừa
Tình thương của Mẹ không cân được
Đức Mẹ viên dung chẳng thiếu thừa

Một đóa hồng tươi dâng Mẹ yêu
Nhiệm màu Đức Mẹ thật cao siêu
Thâm sâu Lòng Mẹ hơn trời biển
Hiếu Hạnh mệnh mông tỏa nhiều điều

Khép lại Vu Lan tiếng Tạ Từ
Mẹ hiền dịu vợi cả thiên thu
Mẹ yêu chan chứa trùm hoàn vũ
Nhân thế hằng còn tiếng Mẹ ơi !

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Còn đó quê tôi

Quê tôi còn đó dòng sông
Nước đi nước đến chờ con nước về
Quê tôi còn đó sơn khê
Sắt son tô thắm ước thề không phai
Ôn sâu nghĩa nặng tình dài
Đường quê lối nhỏ hoa cài thơm hương
Tin yêu hòa ái mến thương
Chia mưa sẻ nắng gió sương không màng

Quê tôi còn đó đò ngang
Chờ người lữ thứ miên man chưa về
Quê tôi còn đó tiếng ve
Xót trong hạ nắng mùa hè kêu đau
Xa mờ trắng mấy mùa cau
Trôi dòng dĩ vãng phủ màu nhớ thương
Đêm đêm nhận vắng kêu sương
Ngày ngày én liệng mây truông cuối trời
Quê tôi từ thuở nằm nôi
Chôn nhau cắt rốn nhớ lời mẹ cha
Xẻ da xẻ thịt mới ra
Trinh nguyên huyết thống cho ta nên người
Quê tôi còn đó nụ cười
Gắn trên môi héo da môi tóc sương
Kính qua bao ải nghệ thường
Lênh đênh thời thế đoạn trường tóc tơ
Nhưng tôi chẳng có bao giờ
Cố quên quê cũ mịt mờ đời tôi
Nếu tôi không có quê tôi
Thì sao tôi có quê tôi trong đời
Cho nên dù có cuối đời
Vẫn thương vẫn nhớ mặn mòi tình quê
Buông tay nhắm mắt gởi về...

Tháng 6 – 2010

Mặc Giang

macgiang@y7mail.com

Quốc Lễ Thù Ân

Quốc Lễ Thù Ân, dâng lên trước bàn thờ Tổ Quốc
Xin khấu đầu lạy tạ Sông Núi Hồn Thiêng
Đã khởi đi từ nguồn cội Rồng Tiên
Trai lịch sử năm ngàn năm Văn Hiến

Đức Hùng Vương phảng phát cờ bay khói quỳện
Nước Văn Lang tên khởi thủy Việt Nam
Kết tinh thành dòng giống máu đỏ da vàng
Sừng sững giữa trời Đông, như thành đồng vách núi

Quốc Lễ Thù Ân, dâng theo dòng lịch sử
Xin khấu đầu đánh lễ các bậc tiền nhân
Vi Quê hương, vi Dân tộc, vi Quốc vong thân
Đem xương máu dựng xây Cơ đồ Tổ Quốc

Ôi Cổ Loa, khí hùng tụ năm ngàn năm trước
Ôi Thăng Long, chuyển hùng anh một ngàn năm xưa
Đây Sài Gòn, ba trăm năm rục rờ có thừa
Đó Phú Xuân, vọng Cổ Đô một thời cổ kính

Quốc Lễ Thù Ân, dâng lên Hai Bà Trưng, Bà Triệu
Nước trời Nam, rõ mặt những bậc anh thư
Kiện tướng Phương Bắc phải khiếp đảm kinh người
Đất Mê Linh còn vang danh sử tích

Quốc Lễ Thù Ân, dâng lên Đức Ngô Quyền kiệt xuất
Bạch Đằng Giang vỗ sóng sạch quân thù
Một ngàn năm xâm thực, kết liễu thiên thu
Đất nước ta hoàn toàn độc lập tự chủ

Mở ra bốn Triều đại Đinh – Lê – Lý – Trần kỳ tú
Xuất hiện những bậc Minh quân, Tướng sĩ kỳ tài
Giặc Phương Bắc biết bao lần nhe vuốt ách tai
Đều bỏ chạy trời chết, chui ống đồng ống cống

Quốc Lễ Thù Ân, xin dâng lên Đức Trần Hưng Đạo
Xin dâng lên Bắc Bình Vương Nguyễn Huệ Quang Trung
Xin dâng lên thế thế tiên nhân các bậc anh hùng
Quét sạch bóng dáng ngoại xâm, bảo toàn biên cương lãnh thổ

Quốc Lễ Thù Ân, xin dâng lên tất cả chiến sĩ vô danh không tên tuổi
Tên của các anh đã hòa quyện với non sông
Máu của các anh đã tưới tẩm khắp ruộng đồng
Non nước Việt Nam mới thành quê hương gấm vóc

Quốc Lễ Thù Ân, xin dâng lên những chơn linh thiếu phụ
Ôm con chờ để chết đứng vọng phu
Hồn tử sĩ đã về với ngàn thu
Nên các chị cũng hóa ra thiên cổ

Quốc Lễ Thù Ân, xin dâng lên chơn linh đồng bào tử nạn
Chết dưới mọi vòm trời khói lửa, hay ngay chốn hậu phương
Hòa với núi sông cùng mở nước mở đường
Non nước Việt Nam mới thành sông dài biển rộng

Quốc Lễ Thù Ân, xin dâng lên khắp mọi miền Tổ Quốc
Bắc Nam Trung cùng lễ lạy Thù Ân
Ân quốc gia, Ân dân tộc, Ân tiên nhân
Ân Tổ Tiên, Ân cội nguồn, Ân sông núi

Quốc Lễ Thù Ân, để tôn thờ Tiên Tổ

Đức hùng anh thạch trụ vững Trường Sơn
Mảnh cơ đồ xương máu của cha ông
Nghiêm bóng cả khí hồn thiêng sông núi

Quốc Lễ Thù Ân, nhớ người Cha nguồn cội
Hỡi những đàn con thế hệ của Lạc Hồng
Hãy cùng nhau gánh vác vụn non sông
Một tác đất không bao giờ suy suyền

Quốc Lễ Thù Ân, trần thiết từ Nam Quan giới tuyến
Xuống Biển Đông đến tận mũi Cà Mau
Việt Nam ta tay nắm vững con tàu
Vượt tất cả mọi phong ba bão táp

Quốc Lễ Thù Ân, dựng trên cơ ngơi sự nghiệp
Đời đời Ông Cha ra sức đắp xây
Đời đời con cháu tay nắm chặt tay
Cho toàn vẹn nghĩa đáp ân đền Tình Sông Núi

Rợp cờ bay lung linh Hồn Lịch Sử
Khí hùng thiêng kết tụ giống Lạc Hồng
Đỉnh Trường Sơn nghe triều sóng Biển Đông
Mũi Cà Mau thấu Nam Quan cửa ải

Liên biển liền bờ, nối liền biên giới
Liên núi liền sông, thạch trụ giang sơn
Năm ngàn năm trước, một tác không mòn
Năm ngàn năm sau, một ly không chuyển

Quốc Lễ Thù Ân, triệu triệu con tim, đồng thanh lên tiếng
Quốc Lễ Thù Ân, triệu triệu con người, dị khẩu đồng âm
Quốc Lễ Thù Ân, toàn thể Dân tộc Việt Nam đồng dục vang lên
Đất nước này, Non sông này, đời đời bất diệt.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Còn đó Vu Lan

Mỗi Mùa Hiếu Hạnh lại băng ngang
Tôi đứng xa xa nhớ lạ lòng
Nhìn thấy người ta diu phụ mẫu
Còn mình lạnh lạnh thoáng băng khuâng

Mỗi Mùa Hiếu Hạnh áo cài hoa
Bông Đỏ xinh xinh mắt sáng lòe
Bông Trắng rung rung tràn ngấn lệ
Cũng Hồng cũng Trắng cũng cài hoa

Thương Bông hồng Đỏ quá đi thôi
Nhưng chẳng có ai cho nữa rồi
Tôi tự tìm hoa ra viếng mộ
Bông Hồng dâng Mẹ, Mẹ à ơi

Tôi vào dự Lễ Hội Vu Lan
Nghỉ ngút trầm hương quyện khói nhang
Chuông mõ trang nghiêm hòa tụng niệm
Cầu xin mẹ thoát cõi lầm than

Tôi nghe tiếng vọng Hội Vu Lan
Xin chấp tay hoa dâng trước thềm
Khấn nguyện Mẹ, hoa khai Lạc Quốc
Đền ơn muôn một nghĩa Từ Thân

Thế rồi Mùa Hiếu Hạnh đi qua
Tôi bước lang thang về đến nhà
Đến trước bàn thờ nhìn ảnh Mẹ
Mẹ ơi, xa Mẹ ngút ngàn xa

Bếp lửa thấp lên chẳng đủ hồng
Lạnh từ ngoài đến sâu trong lòng
Lạnh băng đi xuống thêm băng giá
Tuyết đóng cục hòn gỗ vỡ toang

Bông đỏ, Mẹ đem đi mất rồi
Còn con bông trắng kiếp đơn côi
Con mang đến cuối đời cô lữ
Nhắm mắt còn kêu tiếng Mẹ ơi

Nhắm mắt, nghĩa là hết Trắng Hồng
Kìa xem bóng nguyệt giữa dòng sông
Mẹ đi, con lại đi theo Mẹ
Mẫu Tử đôi bờ, hỏi sắc không

Nhưng đời còn đó Hội Vu Lan
Cửa tử đi qua thật bề bàng
Nghĩa đáp ân đền ơn hiếu hạnh
Mong sao nhân thế hiểu, đừng quên !!!

Tháng 6 – 2010

Hoa Trắng thổi cài

Lại Bông hồng Trắng áo cài hoa
Mắt chị rung rung thấm lệ nhòa
Trông ánh mắt anh kỳ lạ quá
Và em chăm chăm chiếc “mù soa”

Bông Trắng là gì thế hử anh
Buồn buồn chị lặng ngó loanh quanh
Ngậm ngùi em cuốn tròn khăn lệ
Màu Trắng hoa cài, trắng tuổi xanh

Không ai chia sẻ hết niềm đau
Mỗi một niềm đau khác sắc màu
Anh, chị, em đều cùng mất Mẹ
Mỗi người riêng rẽ một chiều sâu

Màu Trắng hoa cài, áo trắng hoa
Một Mùa Hiếu Hạnh lại đi qua
Tâm hương, nguyện Đức Từ lân mẫn
Cứu Mẹ chúng con thoát hải hà

Bông Hồng, Bông Trắng, Trắng Hồng Hoa
Hồng Trắng còn đâu những đậm đà
Xin chấp tay hoa dâng trước Phật
Từ bi cứu độ mọi can qua

Nuôi con, chắc Mẹ khổ vì con
Trần thế lao lung sống cõi còm
Nghiệp dĩ chất chồng sao tránh khỏi
Đàn con khôn lớn, tội cao hơn

Đó là chưa nói sinh con ra
Đau thấu trời xanh, xé thịt da
Mở mắt chào đời con khóc ré
Mẹ cười sung sướng con tôi a

“Ba năm bông ẵm cảm ơn Cha
Chín tháng cưu mang nhờ Đức Mẹ”
Khuyên răn giáo dưỡng tình Phụ Tử
Chén cơm manh áo nghĩa Mẫu Từ

Những tưởng đời mình diễm phúc thôi
Có Cha có Mẹ mãi trong đời
Nào ngờ sinh tử vừa khua nhịp
Bông Trắng cài hoa, trắng cuộc đời

Nói nữa làm chi nghĩa đáp đền
Một còn không có, hổng mộng mênh
Công Cha như Núi hơn trời đất
Nghĩa Mẹ Biển Đông sóng gập ghềnh

Hoa Trắng cài lên trên áo ai
Như sương thấm lạnh trắng đêm dài
Thao thức thâu canh thương nhớ Mẹ
Nước mắt lưng tròng đầy giọt cay

Hoa Trắng sẽ chia với những ai
Lệ mòn như áo đã mòn vai
Hai vai tiếp tục xin gồng gánh
Gánh kiếp đơn côi mãi tháng ngày

Đã gọi là xin chia sẻ mà
Mỗi Mùa Hiếu Hạnh lại đi qua
Nói không sâu nặng làm sao thắm
Càng thắm càng thương nhớ Mẹ Cha

Ơn Cha như Núi, xin đừng quên
Đức Mẹ biển Đông, nguyện đáp đền
Ghi nhớ suốt đời, và cần trọng
Hương hồn Cha Mẹ mới bình yên

Hiểu rõ đủ rồi, hử chị nghe
Còn em, thôi khóc nữa chi hề
Và anh, hãy xứng là nam tử
Hoa Trắng thôi cài cũng thế nha !!!

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Bông Hồng, một đóa em mang

Bông Hồng một đóa em mang
Còn Mẹ là nhất trần gian trên đời
Ở gần hay ở xa xôi
Thường xuyên hỏi Mẹ những lời Mẹ yêu
Bông Hồng một đóa nâng niu

Như ru khúc nhạc cầu kiều mến thương
“Mẹ già như chuối ba hương
Như xôi nếp một, như đường mía lau”
Mẹ già như thể hương cau
Như đồng lúa chín, như bầu hoa sen
Mẹ già như gió trước đèn
Em ơi, hãy giữ giữa thêm hoang vu
Mẹ già như lá mùa thu
Coi chừng Thần Tử lù lù lùa qua
Mẹ già như ánh châu pha
Sao kia rơi rụng ngân hà lạnh băng
Bông Hồng một đóa em mang
Mỗi Mùa Báo Hiếu Vu Lan lại về
Tình Mẹ ôm ấp ủ ê
Đói no ẩm lạnh vỗ về nghe em
Bông Hồng một đóa quen quen
Em còn diễm phúc Mẹ Hiền em ơi
“Đêm đêm thấp ngọn đèn trời
Cầu cho Mẹ sống suốt đời với con”
Nhớ nghe, nước chảy đá mòn
Huống chi da thịt cỗi còm phù sinh
Nhớ nghe, nước chảy đầu ghềnh
Tang thương bãi trắng, sập sinh phù sa
Nhớ nghe, một cỗi Ta Bà
Chẳng qua quán trọ la cà thế thôi
Bông Hồng một đóa em ơi
Nhớ thương yêu Mẹ suốt đời không phai
Bông Hồng một đóa em cài
Gắn trên tuyệt đỉnh phương đài Mẹ Thương
Bông Hồng một đóa Song Đường
Mẹ là tất cả tình thương con người
Bông Hồng còn nở nụ cười
Em còn có Mẹ, nhất đời nghe em !

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Bông Hồng, một đóa nâng niu

Bông Hồng một đóa nâng niu
Em còn diễm phúc Mẹ yêu trong đời
Chỉ cần thương Mẹ mà thôi
Không cần lựa tiếng lựa lời nghe em
Thỉnh thoảng
Em nên ngồi bên Mẹ

Cầm tay Mẹ thật lâu
Em im lặng cúi đầu
Rồi nhìn vào mắt Mẹ
Mẹ ơi
Con muốn thưa Mẹ một tiếng
Nói với Mẹ một câu
Một câu
Tưởng rằng bình thường
Quen thuộc quá
Xa lạ gì
Mẹ sẽ bảo
Con muốn nói gì
Con cứ nói đi
Em nắm tay Mẹ thật chặt
Rồi nói
Mẹ ơi, “Mẹ có biết rằng, con thương Mẹ lắm không”
Mẹ sẽ nhìn em mỉm cười
Và nước mắt của Mẹ sẽ ứa ra
Em có ngạc nhiên không
Tại sao như thế vậy cả
Tại sao như thế vậy ta
Bởi vì
Mẹ thương biển rộng hải hà
Tình Mẹ sâu nặng bao la đất trời
Mẹ thương tuyệt đỉnh cao vời
Tình Mẹ tuyệt tác không lời hết đâu
Mẹ thương một cõi nhiệm màu
Luôn ghi nhớ mãi trong đầu nghe em
Em đừng cho rằng sao tôi nói quá
Tôi không nói quá đâu
Nếu một mai, lỡ có gì thì em sẽ biết
Thế nào cũng có một ngày
Ngày ấy thật bất ngờ
Không hẹn thời gian
Không hẹn không gian
Nhưng một khi đã tới là nó tới
Trời chẳng cứu được
Đất chẳng cứu được
Chẳng có một vị thiên liêng nào cứu được
Huống chi y khoa, bác sĩ, y tá, thuốc thang
Thuốc Bắc, thuốc Nam
Hay mọi phương cách của trần gian và thế gian
Đến lúc Mẹ đi là Mẹ phải đi
Không từ tạ
Không một lời
Buông tay

Nhắm mắt
Vĩnh viễn
Vĩnh biệt
Muôn trùng
Khi Mẹ em đã đi rồi
Em không còn Mẹ nữa
Kể từ giờ phút đó
Ngay thời điểm hôm đó
Em sẽ hiểu ra
Em sẽ nhận ra
Tôi nói chưa hết đâu
Hỏi ai đếm được mưa ngâu
Dù dài dù ngắn giọt châu chưa mòn
Hỏi ai đếm được héo hon
Dù rơi dù rụng tâm hồn nhớ thương
Hỏi ai đếm được nghề thường
Bên cầu Ái Tử mờ sương cuối chiều
Ngồi trong quán trọ cô liêu
Mỗi khi nhớ Mẹ, chín chiều ruột đau
Chiều này Hoa Trắng phai màu
Chiều kia Hoa Đỏ gởi tà trần gian
Chiều này gợn bóng suối vàng
Chiều kia nhớ Mẹ gởi ngàn thiên thu
Chiều này gợn áng mây mù
Chiều kia mây trắng lù lù không tan
Em tìm trên cõi Thiên Đàng
Hay tìm trên cõi Lạc Bang nhiệm màu
Nhưng em chẳng thấy Mẹ đâu
Bởi không còn Mẹ, hết rồi nghe em!

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Mẹ Cha là nhất trần gian

Bao nhiêu sách vở viết về Tình Mẹ
Bao nhiêu chữ nghĩa viết về Công Cha
Dù có nhiều như vũ trụ bao la
Cũng không thể diễn tả hết được Ông Cha Nghĩa Mẹ
Khi nhớ Mẹ, ta thăm kêu khe khẽ
Mẹ ơi Mẹ, con nhớ Mẹ khôn nguôi
Biển Đông dù cạn sóng mòi
Nhưng con không cạn một đời Mẹ Thương
Khi nhớ Cha, ta thăm vương Núi Thái
Sông Núi kia, hỏi mấy ải sơn khe

Trèo trên tột đỉnh ước thề
Băng đèo vượt dốc không hề kêu than
Nhớ Ông Cha, ta dọc ngang trời rộng
Nhớ Đức Mẹ, ta bương chải sông dài
Bông Hồng một đóa thôi cài
Bông Trắng rơi rụng phơi dài dặm băng
Nhìn kia, con nước lặn tẩn
Trôi đi đâu nữa cũng căn cội nguồn
Nhìn kia, én liệng mây truông
Ai trông cánh én tỏ tường chi ai
Chim có Tổ, hoa cài mấy đóa
Người có Tông, mấy cánh hoa cài
Bông Hồng một cánh trên tay
Bông Trắng một đóa lệ dài thiên thu
Trong vũ trụ, có một cõi nhiệm màu nào đó
Ta tôn thờ Đức Mẹ tận trên cao
Trong càn khôn, có một cõi thiêng thiêng nào đó
Ta tôn thờ Ông Cha tận tột cùng
Dù cho khắp cả thỉ chung
Cũng không chứa hết vô cùng Mẹ Cha
Dù cho vạn thể thiên hà
Cũng không thể sánh Mẹ Cha tuyệt vời
Mẹ Cha là nhất trên đời
Mẹ Cha vượt cả đất trời mênh mông
Mẹ Cha là nhất vô song
Mẹ Cha vượt cả sắc dòng thời gian
Mẹ Cha là nhất trần gian...

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Nhờ Hội Vu Lan

Mỗi độ Vu Lan nhớ Mẹ hiền
Nhớ thương một mái ấm đoàn viên
Không sao có được từ khi ấy
Uống cạn biết bao nhiêu nỗi niềm

Mỗi độ Vu Lan bỗng nhớ nhà
Ôi chao nhớ quá nhũn lòng ta
Nhũn mềm như bún đời phiêu lữ
Quán trọ trần gian có đậm đà

Mỗi độ Vu Lan bỗng nhớ quê
Bao năm xa xứ vẫn chưa về

Chuông chùa vang vọng khi còn bé
Mấy chục năm trường tôi vẫn nghe

Nghe, để biết rằng Mùa Hiếu Hạnh
Cái Mùa Báo Hiếu của thiêng liêng
Một khi đã mất thì vô vọng
Hoa Trắng, trắng cảnh, trắng vĩnh miên

Nghe, để biết rằng Mùa Thắng Hội
Cái Mùa cứu độ mọi âm linh
Tôi xin kính cẩn thành tâm nhất
Trong đó có chung Cha Mẹ mình

Nhớ xưa, chính Đức Mục Kiền Liên
Đắc đạo chân thân thật diệu huyền
Vận dụng thần thông không cứu nổi
Còn tôi phước mỏng, tội vô biên

Chân thành đánh lễ Đức Từ Bi
Phật Pháp nhiệm màu, xin chứng tri
Cứu tế hàm linh và tất cả
Mẹ Cha thoát khỏi mọi A Tỳ

Nguyện cầu quy hướng Hội Vu Lan
Hiếu Hạnh hòa theo Ánh Đạo Vàng
Sống trọn vẹn con hiền cháu thảo
Từ bi thấm nhuần khắp nhân gian

Nguyện cầu quy hướng Đạo Bồ Đề
Đày ải lâu rồi đừng ngủ mê
Biển khổ quay đầu là bả ngọt
Đường xưa lối cũ dắt nhau về

Nương nhờ từ Pháp Hội Vu Lan
Pháp cổ trầm hùng đã vọng vang
Trên thấu thiên đường, dưới địa ngục
Chúng sanh thức tỉnh mọi nguy nàn

Thâm cảm thâm ân Đức Phụ Từ
Đàn con lạc lõng lại dễ duôi
Lang thang lặn hụp trong ba cõi
Đức Phật Từ Bi, mỉm miệng cười.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Hồng muôn thuở

Hai tay ôm ấp Hoa Hồng
Xin dâng cho Mẹ ấm nồng nghĩa ân
Còn Mẹ, diễm phúc vô ngần
Thiên Đường chẳng muốn, trần gian chẳng màng
Hoa Hồng đỏ thắm con mang
Tình thương của Mẹ chứa chan nhiệm mầu
Trả đời tất cả mình châu
Chỉ cần bên Mẹ, gục đầu ấp yêu
Nhìn Mẹ, không cần nói nhiều
Mà sao trời đất yêu kiều Mẹ ơi
Kìa trông ánh mắt Mẹ tôi
Ngàn sao lấp lánh, trăng soi thiên hà
Nhìn Mẹ bằng thịt bằng da
Kim ngân ẩn hiện, châu pha đong đầy
Con ôm diễm phúc trong tay
Để không vụt khỏi có ngày chia xa
Đừng có ngày ấy Mẹ nha
Dù ai đổi cả Ta Bà cũng không
Đừng có ngày ấy nghe hồng
Dù ai đổi cả Tiên bồng chẳng cam
Mẹ còn, hơn cõi Thiên Đàng
Huống chi cái cảnh trần gian sá gì
Cuộc đời sung sướng quá đi
Tôi xin tất cả cũng vì Mẹ yêu
Mẹ yêu, cần nói chi nhiều
Nhìn Mẹ sẽ biết Mẹ yêu là gì
Mẹ yêu, cần nói nhiều chi
Ôm hai tay Mẹ, biết gì Mẹ Thương
Tôi xin đổi cả vô thường
Chỉ xin giữ lại Song Đường mà thôi
Tôi xin đổi cả đất trời
Chỉ xin giữ lại Mẹ tôi vô cùng
Hai tay nâng đóa Hoa Hồng
Hoa Hồng muôn thuở ấm lòng Mẹ Thương.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Cánh Hoa thiên thu

Con xin nâng đóa Hoa Hồng
Dâng lên cho Mẹ ấm lòng mẫu thân

Mẹ là cao cả từ ân
Cho con vững bước phong trần nhân gian
Mẹ là cao quý muôn ngàn
Cho con thước ngọc leo thang vào đời
Hoa Hồng một đóa tuyết vời
Dâng lên cho Mẹ những lời Mẹ thương
« Mẹ là hoa, Mẹ là hương
Mẹ là nguồn cội tình thương nhiệm màu »
Mẹ là vị ngọt nếp xôi
Vị thanh hoa bưởi, vị bồi hoa cau
Cho con từ thuở ban đầu
Để con vững lái con tàu nghĩa ân
Hoa Hồng dâng tặng Mẫu thân
Cuộc đời còn Mẹ phước phần nào hơn
Mẹ là dấu ngọc điểm son
Cho con châu thể tâm hồn trinh nguyên
Mẹ là màu nhiệm tay tiên
Cho con trọn vẹn bình yên an lành
Hoa Hồng một đóa tinh anh
Xin dâng lên Mẹ lòng thành cháu con
Cuộc đời chẳng có gì hơn
Bằng hình bóng Mẹ vẫn còn trần gian
Con xin đánh đổi bạc vàng
Con xin đánh đổi cả ngàn thiên thu
Để cho còn Mẹ, dầu dù
Trời long đất lở mây mù bủa giăng
Tình Mẹ không thể lượng cân
Cần khôn vũ trụ phù vân sá gì
Lòng Mẹ mà nhớ li ti
Hư vô trùm khắp khắc ghi chưa đầy
Nhân Mùa Hiếu Hạnh về đây
Xin dâng lên Mẹ, Hoa này thiên thu.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Ước Vọng Vu Lan

Mỗi Mùa Tháng Hội Vu Lan
Ai ai cũng cảm bàng hoàng tâm tư
Một năm man mác còn dư
Đến Mùa Tháng Hội thêm như thế này
Phải rồi Tháng Bảy mưa bay
Gió se se lạnh nổi tình kia
Mưa sa nhỏ giọt chia lìa

Công ơn Cha Mẹ hiện về giăng giăng
Hòa theo Tháng Bảy Mùa Trăng
Là Mùa Hiếu Hạnh nặng oằn thâm sâu
Ra bờ Ái Tử đầu cầu
Lăn tăn gợn sóng vũng nâu ru hời
Võng đưa kẻo kẹt à ơi
Cả hình bóng Mẹ một đời hiện ra
Vọng nghe trên ải sơn hà
Chim kêu quốc quốc gia gia canh trường
Cầu thành hình bóng quê hương
Có tình Phụ Tử vương vương cơ đồ
Kệ kinh trầm bổng Nam Mô
Lung linh nghĩa địa cửa mồ tối om
Kìa Cha kìa Mẹ chúng con
Kìa anh kìa chị lon ton hiện về
Chờ Mùa Hiếu Hạnh nằm nghe
Rụng rơi trái chín nẻo nề tấm son
Chùn sâu thẳm thấu tâm hồn
Động lên trí não lòng còn ruột đau
Thương Mẹ thì Mẹ còn đâu
Thương Cha mấy lớp cỏ khâu xanh rì
Anh em mỗi kẻ phân ly
Ngày xa tháng vắng nói chi họ hàng
Tình quê một nỗi mênh mang
Tình non nghĩa nước lại càng lao lung
Nhện giăng quán trọ đóng khung
Ngẫm riêng mới thấy nẻo nùng nghĩa ân
Công ơn sinh dưỡng Song Thân
Công ơn non nước ngàn cân ngập lòng
Hiếu kìa đền đáp sao xong
Hạnh kìa bù lấp sao mong cho cùng
Nương Mùa Hiếu Hạnh bao dung
Con hiền cháu thảo trĩu chùng lòng son
Chân thành thắp nén tâm hương
Dâng Mùa Hiếu Hạnh nhớ thương tôn thờ
Chấp tay niệm tiếng Nam Mô
Dâng Mùa Hiếu Hạnh đến giờ linh thiêng
Chứng tri con thảo cháu hiền
Dù cho muôn một đáp đền nghĩa ân
Trung nguyên tháng bảy hằng năm
Là Mùa Tháng Hội Vu Lan nhiệm màu
Dù ai ở tận nơi đâu
Đến Mùa Báo Hiếu mau mau tựu về
Đàn tràng mở Hội đề huề
Cho tròn Hiếu Hạnh nguyện thề Vu Lan.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Vin Cảnh Hoa Trắng

Nhìn ai đó, đang cài bông hoa trắng
Tôi biết rồi, anh trắng cả thiên thu
Còn chị và em, trắng cả mịt mù
Cha Mẹ mất rồi, còn gì mà nói

Cài Hoa Trắng, là bầu trời khép lại
Là không gian đóng khung cửa yêu thương
Là thời gian gởi vĩnh viễn vô thường
Cha Mẹ mất rồi, là mất tất cả

Cài Hoa Trắng, màu xanh mờ lá mạ
Màu úa vàng, lúa chín khóc ruộng nương
Màu thu tím, cuốn lá rụng vương vương
Màu của những ai không còn Cha Mẹ

Cài Hoa Trắng, nhiều khi ta giật mình khe khẽ
Nằm mơ gì mà lệ đẫm đêm qua
Giọt lệ buồn hay giọt lệ châu pha
Gối đã trũng biết bao lần thương Cha nhớ Mẹ

Cài Hoa Trắng, ta ra đầu cửa bể
Hỏi Biển Đông sao sóng vỗ mù sương
Tiếng sóng kia không phải tiếng trùng dương
Mà là tiếng của vô cùng nhớ Mẹ

Cài Hoa Trắng, ta lên đầu quan ải
Hỏi Trường Sơn, núi Thái cao đến đâu
Ngó ngược lên chót vót cuối đỉnh đầu
Công đức Cha vẫn nhìn chưa thấy hết

Chứ không những chỉ đồng cao ruộng thấp
Chứ không những chỉ manh áo chén cơm
Vùng đất khô khan trâu kéo cũi còm
Lúa mạ hao gầy cày lên sỏi đá

Chứ không những chỉ nhà tranh gốc rạ
Mái quê nghèo khôn khó đãi nhiều khê
Cho người dân tôi sống nổi ê chề
Thiếu trước hụt sau hai mùa mưa nắng

Lại còn phải kinh qua bao thời chinh chiến
Khói lửa tơi bời dày xéo quê hương
Cho người dân tôi nát ruột đoạn trường
Đổ nước mắt đập vùi trong sự sống

Mỗi bước chân đi ta mang hình ảnh Mẹ
Mỗi bước chân đi, ta mang vóc dáng Cha
Trong thâm tâm luân lưu huyết thống đậm đà
Trong tình tự chứa chan tình Dân tộc

Chứ không có nghĩa dành riêng con trẻ
Không Cha không Mẹ, mới gọi mồ côi
Dù mình già cả, chết tới nơi rồi
Nhưng nghĩ đến Tông Đường, bỗng thấy đời lạc lõng

Áo cài Hoa Trắng
Trắng một cảnh hoa
Thức trắng đêm qua
Nằm ru gôi mộng

Ôi Mùa Hiếu Hạnh
Khép cửa đơn côi
Trời đất rụng rơi
Ngân hà ngưng đọng

Thời gian nín thở
Không gian lặng thinh
Con đứng một mình
Ôm rêu Hiếu Hạnh

Cha không lên tiếng
Mẹ cũng xa mờ
Con đứng trơ vơ
Vìn cảnh Hoa Trắng.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hiếu Hạnh Phật Giáo

Hiếu đạo thường tình trong thế gian
Mong sao cha mẹ được bình an
Dưới hòa trên thuận và êm ấm
Đủ mặc đủ ăn sống nhẹ nhàng

Hiếu đạo thường tình của thế nhân
Mong sao cha mẹ sống dư phần
Giàu sang phú quý nhiều duyên phước
Đề lại đời sau cho cháu con

Nhân tâm hiếu đạo của con người
Hạnh phúc, sang giàu, đẹp tốt tươi
Sung túc, dư thừa, và thọ hưởng
Phì gia, vinh thế, phải hơn đời

Mẹ Cha đắc thọ sống miên trường
Con cháu đầy đàn cùng vãn vương
Tráo đấu, lường đong, đãi phú quý
Hiền lương, thiện ác, ít cân lường

Suốt đời tận tụy kiếp nhân sinh
Địa vị, quyền uy với lợi danh
Tranh đoạt, gian tham và cố thủ
Thời gian đâu nữa nói hư vinh

Mấy chốc thoi đưa đã yếu già
Đó là chưa kể bệnh tình đa
Nghĩa trang đã lấm mồ hoang lạnh
Còn lán chen nhau, cãi, khóc, la

Phật rằng, như thế mới thường tình
Lục đạo, tam đồ lụy chúng sinh
Nước mắt nhiều hơn bốn biển lớn
Lộn nhào trong bóng dáng vô minh

Phật rằng, ta tạm mấy lời khen
Cháu thảo con hiền khá đáp đền
Đã hết cuộc đời bên quán trọ
Nhà xưa không biết cho nên quên

Chư Thiên tuổi thọ thật không lường
Thụ hưởng dư thừa rót vãi vương
Phước cạn, đức khô, còn đọa xuống
Huống chi nhân thế lấm tai ương

Đạo Hiếu cao siêu, Phật tỏ bày
Lắng nghe cho kỹ, kể từ nay
Hành trì cẩn mật và truyền lại
Kim cổ dung thông không đổi thay

Đạo Hiếu Thế Tôn thì khác nhiều

Sống thời tu tập, chết tiêu diêu
Không sa tro bụi căn nhà lửa
Hát khúc vô sanh đỉnh nguyên siêu

Đạo Hiếu Như Lai, Phật dạy rằng
Quá thời Cha Mẹ được siêu thăng
Sống thời làm phước bồi tâm đức
Tam thế nhàn cư mới vĩnh hằng

Đạo Hiếu của ta vô thượng thừa
Ba đường sáu nẻo cứ ra vô
Chúng sanh tất cả đều con một
Đưa đến Niết Bàn, khá biết chưa

Đó là Hiếu Hạnh tuyệt trần gian
Thánh đức từ bi của Đạo Vàng
Vạn loại sinh linh đều tế độ
Liên hoa chín phẩm tọa an ban.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Trắng Thù Ân

Bông Hoa Trắng đang cài trên chiếc áo
Mắt rung rung và lệ thấm mềm môi
Lặng nhìn thôi và không nói một lời
Sao kỳ lạ hỡi người trong nhân thế

Hoa Màu Trắng, là màu gì như thế
Em biết rồi, nói chi nữa thêm đau
Chị biết rồi, nói chi nữa thêm sầu
Anh biết rồi, nói chi nữa, ân hận

Hoa Màu Trắng, là màu của cam phận
Đeo một lần, là gắn cả thiên thu
Mang một lần, là gắn cả mịt mù
Thầm cầu nguyện thiết tha Mùa Hiếu Hạnh

Hoa Màu Trắng, là màu của câm nín
Không còn Cha một tiếng để mà kêu
Không còn Mẹ để nũng nịu kèo nèo
Đổi cả trần gian cũng không bao giờ tìm được

Hoa Màu Trắng, là màu của bất hạnh

Không còn Cha, để núp bóng Song Đường
Không còn Mẹ, để tắm gội yêu thương
Đôi cả bạc vàng cũng không bao giờ mua được

Hoa Màu Trắng, là màu của vĩnh biệt
Màu tạ từ, màu vĩnh viễn, màu thiên thu
Anh, chị, và em, sẽ không có nụ cười
Khi nhìn người ta cài Hoa Hồng Trên Áo

Hoa Màu Trắng, chia sẻ cơn áo nã
Chấp tay cầu Mùa Thắng Hội Vu Lan
Cửa A Tỳ, hãy rộng mở thân thang
Để con hiền cháu thảo đền ơn trong muôn một

Hoa Màu Trắng, diễn tả cho cùng tột
Chữ nghĩa của thế gian, cho cạn hết ngôn từ
Công Đức Sinh Thành, vẫn chỗ thiếu chỗ dư
Cho nước mắt cứ chảy, cho hoa cài trên áo

Hoa Màu Trắng, cho tôi xin khép lại
Mùa Báo Hiếu về, Thắng Hội Vu Lan
Nguyện cầu sinh linh vạn loại siêu thăng
Trong đó có Cha Mẹ, và cứu huyền Thất Tổ

Hoặc lục thân quyến thuộc, những ai quá cố
Đến chiến sĩ trận vong, đồng bào tử nạn, thập loại cô hồn
Hay bởi thiên tai, nạn tai, sơn hà hải địa oan vong
Cũng được nương nhờ Mùa Vu Lan Hiếu Hạnh

Hoa Màu Trắng, cho tôi xin được gắn
Gắn một lần, chứ không dám nữa đâu
Bởi từ nay, và mãi mãi về sau
Anh chị và em, hãy tự gắn, chứ không cần ai gắn nữa

Kể từ đó, ta về hoang đảo nhỏ
Khép khung trời đóng cửa tiếng Mẹ Cha
Mỗi một năm, Mùa Báo Hiếu đi qua
Ta lại gắn thêm một lần Hoa Trắng

Kể từ đó, ta về căn quán trọ
Của cuộc đời nhiễm thể kiếp phù sinh
Nguyện pháp giới không còn Tam đồ, Lục đạo điêu linh
Để nước mắt của con người, của tình dữ vô tình
Biến thành nước Cam Lộ thanh lương giải thoát

Đó, là ý nghĩa siêu tuyệt Vu Lan Thắng Hội cao nhất

Đó, là ý nghĩa nêu gương Hiếu Hạnh Mục Kiền Liên
Bao nhiêu tầng địa ngục còn giải cứu, chứ đừng nói hoàng tuyền
Và, ta sẽ sung sướng mỉm cười
Màu Hoa Trắng là màu Thù Ân cao cả.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Theo chân Đức Phật

Ôi nhớ làm sao thuở Phật tiên
Y vàng rợp sắc trong Nhà Thiên
Tặng Ni đệ tử đồng câu hội
Kiết Hạ An Cư pháp bảo viên

Ba tháng An Cư trụ một nơi
Giới trường đã mở đâu cần mời
Tặng Ni tự động xin tìm đến
Trưởng tử Như Lai tự biết thôi

Thúc liễm thân tâm rèn giới đức
Trau dồi tánh thể luyện chơn kinh
Nguyện Báo Phật ân gìn huệ mạng
Truyền lưu thế thế độ mê tình

Nhập thế, thật ra xuất thế thời
Con thuyền Bát Nhã đã ra khơi
Châu du bốn biển trong trần thế
Cứu độ sinh linh, vớt vạt loài

Xuất nhập phi thường chuyển hóa duyên
Mau mau khách lữ bước lên thuyền
Xa rời biển khổ trầm luân mãi
Bờ Giác đây rồi ngự diệu liên

Hoa Sen thơm ngát tỏa phương đài
Hành giả du phương khách vắng lai
Mặt mũi xưa nay đâu diện mục
Minh châu rực sáng tựa ban mai

An Cư Kiết Hạ luyện châu thân
Giới đức tinh nghiêm tánh thể chân
Đã đến nhà rồi đừng hỏi nữa
Hư không đom đóm tựa phù vân

Lông rùa sừng thỏ chẳng can chi
Lìa ngữ lìa ngôn nắm ý hì
Bản sở không xa rời tự tánh
Tâm như khai mở lý huyền vi

Chuyện xưa gió động phướng toi bời
Tứ chúng nhìn đi ai có lời
Phướng động hay cho rằng gió động
Chẳng vì phướng gió bời tâm thôi

An Cư là thế mới Cư An
Lạc đạo cư trần vốn Lạc Bang
Lục độ bản hoài tùy thế nhập
Thật ra xuất thế bất thời khan

Trường tử Như Lai rõ ý này
Ba rùng giáo lý nắm trên tay
Phật trao tâm ấn từ đây vậy
Tổ Tổ truyền thừa chẳng đổi thay

Có xưa mới có đến ngày nay
Nay giữ mai gìn chẳng đổi thay
Thế thế thời thời nhưng bất biến
Truyền lưu quá khứ tận tương lai.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Tịch diệu chơn thường

An Cư Kiết Hạ giới trường
Tăng Ni tứ chúng muôn phương tựu về
Bảo ban sách tấn vỹ về
Bước lên bờ giác, bến mê xa rời
Đèn tâm đã mở khai rồi
Đuốc tuệ thấp sáng thời thời soi
Ra đi vì đạo cứu đời
Ra đi vì đạo cứu người trầm luân
Lục độ vạn hạnh dẫn thân
Chúng sanh khổ hải ân cần thiết thi
Thân sơ bất luận làm chi
Người con của Đạo Từ Bi nhiệm mầu
Nơi nào cần gọi ở đâu
Châu thành đồng nội xa xôi không màng
Nơi nào cần gọi lên đàng

Khó khăn chẳng ngại gian nan chẳng sờn
Bởi nhờ Kiệt Hạ điểm sơn
An Cư sở ngộ thường chơn hiển bày
Giới chuyên, đó chính là Thầy
Diện mục, đó chính mặt mày xưa nay
Đã cầm bửu bối trên tay
Bảo châu như ý tháng ngày tiêu dao
Lợi tha, phát nguyện đi nào
Như Lai áo mặc đi vào trần gian
Đâu đâu cũng nhuận Đạo Vàng
Đâu đâu cũng thấm lời ngàn pháp vương
Con thuyền Bát Nhã thanh lương
Nhập lưu Tứ Thánh lên đường độ sanh
Đền ơn Phật Tổ Cha Lành
Chúng con phát nguyện chân thành khắc ghi
Vi đời, nhủ Đức Từ Bi
Vi đạo, phụng hiến ra đi vô cùng.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Huyền nhiệm Đạo Mầu

Chớ hỏi ngày mai ta ở đâu
Hôm nay chính thị chẳng tìm cầu
Có nhân có quả xưa nay vậy
Quá khứ tương lai đó Thoại Đâu

Chớ hỏi ngày mai như thế nào
Trước sân đã nở một cành đào
Tới nhà còn hỏi đường chi nữa
Chiếc gậy trên tay nện mấy hèo

Bảo châu như ý cầm trên tay
Tự tại thông dong theo tháng ngày
Vào chợ thông tay buông tất cả
Ruộng đâu vương bận hời trâu cày

Mắt ngư nên hót hải tìm ngư
Ngư mắt vòng tròn chẳng vết lưu
Tịch lắng châu viên hoàn tánh thể
Ngư còn ngư mắt chẳng cần ngư

Hoàn nguyên Bản sở tọa phương đài
Gánh vác nhưng không để dính vai

Hạnh nguyện cru mang không ngã chấp
Sen Vàng hàm tiếu diệu liên khai

Đạo tuyệt siêu nhiên mới Đạo Vàng
Cha Lành một thuở đã An Ban
Người con Đức Phật nên Thủ Ý
Phàm Thánh đồng cư tịnh độ nhàn

Sống đời phụng sự thoát trầm mê
Cứu độ chúng sanh mau trở về
Lạc lối làm đường chi thống nổi
Nhà Xưa đích thị Đạo Bồ Đề

Bồ Đề Lan Nhã Đạo Tràng đây
Tứ chúng đồng đăng câu hội này
Báo Phật đền ơn vi diệu pháp
Vi đời phụng hiến, ôi lành thay

Phật ân cao cả sâu dày
Chúng con phát nguyện từ nay lưu truyền
Ra đi khắp chốn mọi miền
Sen Vàng hiến tặng diệu liên cho đời
Đạo màu huyền nhiệm ai ơi...

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Tạng huyền môn

An Cư Kiết Hạ mở rồi
Tặng Ni Phật tử thời thời bảo ban
Nương theo rợp sắc y vàng
Hàng hàng lớp lớp áo lam nổi dài
Bước đi từng bước khoan thai
Thong dong tự tại lên đài diệu liên
Từng bước chân, nở đóa sen
Từng bước đi, vi tiếu lên, mỉm cười
Ca Diếp xưa cũng thế thôi
Sen Vàng diệu pháp thời thời điểm hoa
Trung Tôn Phật ngự bảo tòa
Đạo màu huyền nhiệm chói lòa trần gian
Băng đi thế giới ba ngàn
Chúng sanh độ tận phước hàm sinh linh
Tam đồ mở cửa chuyển mình
Ba Thừa chuyên chở đạo tình thâm sâu

An Cư Kiết Hạ nguyện cầu
Phật ân vi diệu phổ châu Ta Bà
Chúng sanh mong nhớ quê nhà
Đưa đường dẫn lối gần xa trở về
Trở về dưới cội Bồ Đề
Nhiễm ô triền phược nã nề tiêu tan
Về đây, sống với Đạo Vàng
Đặng đeo quán trọ trần gian khổ đời
Về đây, đạo lý tuyệt vời
Bến mê chi nữa hỡi người thế nhân
Bọt bèo giả ảnh phù vân
Tứ sanh lục đạo trầm luân lâu rồi
Kể từ vô thủy lên ngôi
Chúng sanh lưu lạc nổi trôi vô bờ
Mau mau thức tỉnh bến mê
Trở về Bồ Giác Bồ Đề diệu minh
Tay cầm cam lộ tịnh bình
Tay cầm nhánh liễu chúng sanh độ đời
Ra đi khắp chốn khắp nơi
Làm người con Phật tuyệt vời trần gian
Đâu đâu cũng Ánh Đạo Vàng
Thống tay vào chợ nhẹ nhàng bước đi
Đâu đâu cũng Đạo Từ Bi
Nhân gian an hưởng vô nghi độ sanh
Ngưỡng tôn Từ Phụ Cha Lành
Chấp tay đánh lễ chân thành chuyên tâm
Ngưỡng tôn Phật nhủ từ ân
Tam Bảo thường trụ pháp âm trường tồn
Sen vàng diệu hữu thường chơn
Huyền Môn Hoa Tạng dấu son vô cùng.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Ba Tháng An Cư

Kể từ Phật Đản đến Vu Lan
Ba tháng mùa mưa của mỗi năm
Thời tiết thất thường nơi Ấn Độ
Phật bèn chế pháp Chúng cư an

Kiết Hạ một thời Phật đã tuyên
Tăng Ni thất chúng đều đoàn viên
Bốn phương tám hướng đều câu hội
Đồng trụ An Cư dưới cửa thiên

Tăng Ni hòa hợp sống an lành
Khắc khắc thời thời hòa kệ kinh
Chuông mõ trầm hùng vang pháp cổ
Thiền môn tỏa thánh đức nghiêm minh

Phật Tử tại gia hưởng phước nhờ
Phát tâm tùng Hạ kết duyên sơ
Chân thành học đạo nhuần mưa pháp
Tự độ độ tha mau đến bờ

Bỉ ngạn là đâu Bát Nhã thuyền
Bờ nay sinh tử khổ triền miên
Bờ kia giải thoát vô sinh tử
Cửa Phật đợi chờ khách hữu duyên

Hữu duyên hữu sự hữu sinh thời
Vô phước vô duyên chìm nổi trôi
Biển khổ không đường chen lán mãi
Thênh thang cửa Phật ít ai mời

Chúng sanh vô lượng, Pháp vô biên
Cửa Phật từ bi mở mọi miền
Hóa độ tùy duyên nhưng bất biến
Bánh xe diệu pháp chuyên tùy duyên

Ta Bà quán trọ khách trần gian
Lần lửa chi đầu, کیا Đạo Vàng
Của Đấng Cha Lành chung bốn loại
Mau mau tìm đến sống bình an

An Cư Kiết Hạ mở hàng năm
Phật Đạo, trên, cầu thề nguyện hồng
Dưới, cứu Tam Đồ ly khổ hải
Đêm thanh vời vợi ánh trăng rằm

Phật diện chơn thân bóng Phật đài
An Cư Kiết Hạ pháp môn khai
Sen Vàng thơm tỏa trên Bờ Giác
Thế thế truyền thừa chẳng đổi thay.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Cũng vì độ sanh

Xe Tam Thừa lồng lộng
Đường Tứ Thánh thênh thang
Mang ánh đạo huy hoàng
Muôn phương đi hóa độ

Vì chúng sanh đau khổ
Vì biển đục trầm mê
Nhà xưa quên lối về
Luân hồi trong sa đọa

Vì tử sinh nghiệt ngã
Vì nghiệp báo luân hồi
Uế trước luôn đón mời
Nổi chìm ba đường dữ

Ta Bà muôn cuộc lữ
Quán trọ khách trần gian
Nên cứ mãi đi hoang
Chưa biết dừng chân lại

Phật bản hoài bản nguyện
Thị hiện pháp môn khai
Bốn lăm năm miệt mài
Lưu ba rừng giáo lý

Kinh Luật Luận tuyệt mỹ
Phật Pháp Tăng tuyệt luân
Mạng mạch đạo chơn thường
Mãi truyền lưu bất diệt

Chúng con nguyện tha thiết
Nguyện sống đời dân thân
Nơi nào chúng sanh cần
Nơi đó chúng con đến

Không phân chia quốc độ
Không chủng tộc màu da
Giáo lý của Phật Đà
Dung Tam Thừa Nhị Đế

Không lậu thô vi tế
Không ranh giới nghèo giàu
Từ sắt thép chì thau
Luyện minh châu bửu bối

Thoát qua ba đường dữ
Vượt sáu nẻo khổ đau
Chỉ có Đạo nhiệm mầu
Quay đầu là bỉ ngạn

Như hoa sen thơm ngát
Vươn lên từ bùn lầy
Không ô nhiễm mảy may
Chính là Đạo giải thoát

Chờ gì, không dứt khoát
Đợi gì, cứ dây dưa
Hãy lên xe Ba Thừa
Về nhà xưa an trụ

Đừng lang thang du thủ
Đừng phiêu ký đế mèn
Dùng đuốc tuệ soi đèn
Phá tan màn tăm tối

Hỡi chúng sanh ba cõi
Hỡi vạn loại sáu đường
Đây, Ánh Đạo Pháp Vương
Tam Thừa dung Nhị Đế

Một tiếng chuông pháp cổ
Trên, thấu triệt thiên đường
Dưới, địa phủ thông thương
Còn gì nữa vương vương

Trầm mê biển khổ khôn lường
Tam đồ bát nạn nhiều nương phân kỳ
Ngưỡng tôn Đức Phật từ bi
Pháp thân thường trụ cũng vì độ sanh.

Tháng 10 – 2010
TNT Mặc Giang

An Cư Kiết Hạ

An Cư Kiết Hạ mỗi hàng năm
Pháp Phật chế ra nhất nhất hoằng
Bất luận Nam Truyền hay Bắc Hệ
Giới trường tổ chức thật trang nghiêm

Phật sự từng nơi dù thiếu đa
Một khi Trường Hạ được ban ra
Tăng Ni lớn nhỏ đồng câu hội
Sách tấn tựa nương Bóng Phật Đà

Chẳng khác như thời Phật tại thế
Chia nhau hành đạo khắp muôn phương
An Cư ba tháng trong Mùa Hạ
Tất cả đồng câu tại Giới Trường

Dưới bóng từ nghiêm rợp Đạo Vàng
Một màu hoại sắc hợp hòa mang
Thân tâm thúc liễm cho nghiêm túc
Giới đức trau dồi tự chỉnh trang

“Nguyện ngày an lành đêm an lành
Đêm ngày sáu thời thường an lành
Tất cả các thời đều an lành
Xin Đức Từ Bi thường gia hộ”

Gia hộ chúng con nương Phật ân
Trau dồi nội lực cho chuyên cần
Mang đi trang trải đường du hóa
Bát Chánh tôn thờ nguyện dẫn thân

Tùy duyên bất biến nguyện viên thành
Bất biến tùy duyên hạnh kỷ canh
Đời Khổ, nguyện lên đường cứu khổ
Đạo Vàng chuyên chở khắp quần sanh

Ba tháng An Cư thật nhiệm màu
Ba rừng giáo lý thâm thâm sâu
Tương chao dưa muối nấu sòng nhuận
Chuông mõ thanh tao, kệ gởi đầu

Vàng thật phải cần luyện lửa nung
Con đường Tứ Thánh lại cao hơn
Trần gian không lấy gì so sánh
Siêu tuyệt trình nguyện Ánh Đạo Vàng

Cảm cơ tâm niệm Mùa An Cư
Đạo pháp truyền lưu đâu dễ ư
Muốn được trường tồn hàng tấn phát
Vô, vốn thường chơn mới hữu dư

Ba tháng An Cư tại Giới trường

Đoan nghiêm diện mạo, tướng đường đường
Oai nghi tế hạnh châu viên thể
Mới xứng làm con của Pháp Vương

Tăng Ni, trưởng tử Đức Như Lai
Gương sáng điêm tô bóng Phật đài
Chiếu diệu hào quang soi pháp giới
Tam thừa nhị đế pháp môn khai.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

An Trụ Nhà Xưa

Phước như núi phong sương còn xây xát
Đức như biển sương gió còn lở bồi
Bãi phù sinh làm nhịp đập đưa thoi
Không tích tụ sẽ ngày dần cạn kiệt

Trời còn đọa khi tiêu ma phước đức
Tiên còn đày khi làm lỗi đeo mang
Phàm con người trong lao khổ trần gian
Há không biết, sao gây nhiều nông nổi

Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả
Hèn chi luôn vay trả những trăm mê
Căn nhà xưa thoái thác chẳng muốn về
Đường khổ ải chúi đầu lao đi mãi

Gần nhắm mắt mới giật mình hốt hãi
Lúc suy tàn mới thức tỉnh nguồn cơn
Quá muộn màng như ngựa đứt dây cương
Sa bốn vó trong ba đường sáu nẻo

Lời Phật dạy lại khinh lờn giải đãi
Nghệp trầm kha lại trau chuốt phết son
Nên tử sinh lăn lộn mãi đường mòn
Trét dầy bôi trong Tam đồ, Bát nạn

Cá khô nước há hốc trên đồng cạn
Tôm lặn quay nghệt thở dưới sông sâu
Cho tang thương nhồi nhét chật con tàu
Tàu đày đọa chạy trên đường thống khổ

Phật từ mẫn chế An Cư Kiết Hạ

Rèn oai nghi, luyện giới đức tinh nghiêm
Sau Ba Tháng bồi bổ ngọn đèn tâm
Tiếp tục hành trình lục độ vạn hạnh

Đâu có dễ bước đi Đường Tứ Thánh
Không nhớ xưa chàng dừng sĩ xuống núi sao
Kính chiếu yêu soi rọi cho thỏa thích đi nào
Chiếu ngược lại chính mình thành ma quỷ

Diện mục đâu mà nhìn ra mặt mũi
Tâm đức đâu mà nhìn lại chân thân
Đài hư vinh vốn nghiệt ngã phong trần
Sao nhân thế khéo vẽ vờ bào ảnh

Tỉnh mộng mau, kéo thời gian quá muộn
Tỉnh mê mau, kéo mạng sống không còn
Đừng đợi khi đã cạn kiệt sắt son
Năm chờ chết mà than trời thổi bọng

Hãy sống đi khi con tim còn nóng
Hãy nhìn đi khi con mắt biết thương
Đừng lần lữa cho tới lúc cuối đường
Hàm gai góc chui u đầu bể trán

Tỉnh mộng đi khi suối nguồn chưa cạn
Tỉnh mê đi khi mạng mạch chưa khô
Đừng trợ trợ cho nứt nẻ ao hồ
Rồi hót hải trước lụn tàn khô khốc

Người biết tu, không ái ngại đời dốc
Người biết tu, không lo sợ sơn Khê
Đến hay đi, thật sự là lối về
Căn nhà xưa vẫn hằng nhiên an trụ.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Bồ Đề độc chiếu

Trong đầm mới có hoa sen
Ngoài đầm đi kiếm khung thềm hoang vu
Vén lên một áng mây mù
Trắng trong sáng tỏa thiên thu đây rồi
Trực ô phiến nào đây voi
Bồ Đề nảy lộc đâm chồi trở bông

Nương sắc, hiển lộ tánh không
Nương vô, diệu hữu tương đồng khác chi
Không cần chữ nghĩa cao kỳ
Sai ly biệt dặm một đi muôn ngàn
Không cần nhung lụa giàu sang
Nâu sồng áo vải thanh bản tương chao
Hoa mai nhất dạ đêm nào
Lại thêm trước ngõ cây đào còn nguyên
Từ trong biển khổ nào phiền
Bồ đề tọa hạ châu viên chơn thường
Trong đầm Sen ngát mùi hương
Ngoài đầm trét phấn phơi sương nắng chiều
Trong đầm Sen tỏa nguyên siêu
Ngoài đầm bào ảnh bọt phiêu bụi mờ
Chấp tay hai tiếng Nam Mô
Cần khôn kinh ngạc hư vô rợn hồn
Bồ Đề Vô Thọ ứng son
Ngàn năm độc chiếu vẫn còn thiên thu.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Tiếng nói Vô Ngôn

“Hữu sinh hữu tử hữu luân hồi
Vô sinh vô tử vô khứ lai”
Pháp thân diệu hữu chơn chơn thể
Minh châu sương trắng ảnh ngân mai

Sinh tử xưa nay chẳng tử sinh
Sắc không vô nhị bóng lưu hình
Suy tư trầm tích chi cho khổ
Sùng thờ lông rùa, chột lạng thình

Nhà xưa bảo sở nói về nhà
Năm bắt thâm sâu ý Phật Đà
Bèn nhắc nhà xưa lưu luyến vậy
Pháp thân vi diệu đâu không nhà

Ba ngàn thế giới kẽ chân lông
Vũ trụ cần khôn hạt cải lồng
Sắc tức thị không, không thị sắc
Tuyệt luân phi mã nhẹ hơn bông

Ba tâm, xin hỏi điếm tâm nào

Không một, không ba, diễm tuyệt sao
Đừng hỏi một tâm nào sẽ diễm
Phướn bay gió động gửi chiêm bao

Thiên thu vời vời bóng trăng ngà
Trăng gác đầu non bóng nguyệt tà
Trăng có già non hay khuyết nguyệt
Trăng cười, đi hỏi chị Hằng Nga

Niêm hoa vi tiếu mím hoa cười
Ca Diếp ẩn tâm Nhất Tổ thôi
Từ một nụ cười dung Nhị Đế
Nói ra mắc kẹt mở chi lời

Bồ đề vô thọ bồ đề chơn
Lục Tổ Huệ Năng ấn dấu son
Thần Tú giặt mình còn ngoại giới
Vào nhà im lặng nói vô ngôn.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Cư trần lạc đạo

Người lên suối tắm trăng ngàn
Ta vào trần thế trên đàng dạo chơi
Người rung Hoa Tạng tuyệt vời
Ta vào nhân ái nơi nơi thăm tình
Người ngân điệu hữu chơn kinh
Ta ngân pháp cổ thanh thanh Đạo Vàng
Người lên rừng núi thênh thang
Ta vào đồng nội xóm làng xa xôi
Người vui phố thị sáng ngời
Ta vui đóm đóm soi đời đêm đen
Chỉ một bắc lửa làm đèn
Phiêu lưu chi mãi đế mền đi đâu
Dòng sông bến lở cát bồi
Bắt nhau qua lại nhịp cầu thân thương
Cái quan cũng một con đường
Đi vào xóm nhỏ quê hương thái hòa
Từ trong sỏi đá nở hoa
Tiếng đau chợt bỗng chói lòa tinh anh
Cam lồ hành liễu trong lành
Hương thơm vị ngọt treo cành tầm không
Vô Ưu một đóa đơm bông

Vô chung vô thử vô tâm vô nghi
Nói lên hai tiếng Từ Bi
Cư trần lạc đạo ai vì cho ai!

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Tay trắng trắng tay!

“Ba rùng giáo lý còn lưu lại
Cho đến bây giờ vẫn trắng tay
Trắng khuyết vì mây chưa vén trọn
Hay trắng còn đợi bóng đêm rằm”

Ba trăm pháp hội chuyển Tam Thừa
Ba cỗ xe chuyên chở đủ chưa
Bát nhã thuyền từ đăng bỉ ngạn
Chúng sanh khổ hải nói sao vừa

Nhớ thương Đức Phật quá đi thôi
Thị hiện độ sanh cả cuộc đời
Cổ Thọ Sa La chừ vắng bóng
Tám mươi năm Núi Tuyết đây vui

Bốn lăm năm hóa độ du phương
Chân đất đầu trần gọi gió sương
Ngày thọ một thời không quá ngộ
Từ bi thánh đức thật phi thường

Chánh pháp châu viên nhập Niết Bàn
Từ đây đệ tử chia hai đàng
Bắc Nam hai hướng truyền lưu vậy
Bốn biển năm châu rợp Đạo Vàng

Mang Đạo Từ Bi đi bốn phương
Vì đời cứu khổ nguyện lên đường
Trên đường lục độ đi đi mãi
Cảm tạ thâm ân Đấng Pháp Vương

Thông tay vào chợ trắng chi tay
Nhận quá tâng không chẳng mảy may
Bóng nguyệt dòng sông vô dấu tích
Chơn thường tịch tịnh gió ngàn bay

Mây trắng thông dong giữa đất trời

Trời xanh chẳng bận áng mây trôi
Xưa nay trong vắt thiên thu vậ
Mây trắng trời xanh vẫn thế thôi.

*Nhớ 4 câu của Ngài Thiện Hoa,
xin viết bài này.*

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Nhớ thời Đức Phật

Nhớ thời Ấn Độ xa xưa
Vào ba tháng Hạ mùa mưa ngập tràn
Mưa rơi trên đỉnh Tuyết băng
Mưa sa man mác Sông Hằng nước dâng
Phật Đà từ mẫn bi lân
Bèn chế Diệu pháp ân cần thiết thi
Khế cơ khế lý tức thì
An Cư Kiết Hạ cũng vì quần manh
Chư Tăng tránh phạm sát sanh
Côn trùng vô số sôi sinh nở đầy
Chỉ mảnh treo mạng buông dây
Cũng là kiếp sống đọa đày sinh linh
Phật ân từ ái thương tình
Cho hàng đệ tử giữ mình trắng trong
An Cư Kiết Hạ tuyên xong
Chư Tăng hớn hỡ trong lòng hỷ hoan
Khi thời Tịnh xá Kỳ Hoàn
Khi thời Trụ xứ Đạo tràng Trúc Lâm
Chư Tăng câu hội số ngàn
Đệ tử tùng Hạ lại càng cao hơn
Ngẫm rằng chỗ ngủ giản đơn
Miếng ăn miếng uống cúng dường sao đây
Vậ mà Pháp Phật sâu dày
Đâu cũng vào đây thiết bày trang nghiêm
Chư Tăng câu hội đoàn viên
Mỗi năm mới gặp cơ duyên một lần
Trên thời báo bổ Phật ân
Dưới thời thúc liễm thân tâm tinh tường
Giới tánh giới tướng đường đường
Phước sanh huệ mạng chơn thường pháp thân
An Cư từ đó ân cần
Kiết Hạ từ đó góp phần thực thi
Truyền lưu Đạo lý Từ Bi
Hăm sáu thế kỷ không gì đẹp hơn

Phật Từ khắc dấu triện son
Muôn đời gìn giữ trắng tròn thiên thu.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Sống đời phụng sự

An Cư Kiết Hạ đạo trường
Trên thời tạ lễ Pháp Vương
Dưới thời từ bi tế độ
Tinh nghiêm giới đức đường đường

Mùa Hạ ba tháng An Cư
Nhận chân hai chữ hữu dư
Pháp thân thường hằng an trụ
Không ngoài thuật ngữ Tâm Như

Tăng Ni, Phật tử đồng câu
Ngày đêm sáu khắc nguyện cầu
Tiếng chuông hòa theo tiếng mõ
Tam Thừa, Nhi Đế minh châu

Đạo Phật là Đạo Từ Bi
Thiên liêng bất khả tư nghi
Xa rời điên đảo vọng tưởng
Tự mình thấp đước mà đi

Tịnh Độ, Phạm Thánh đồng cư
Nói thật, đừng nói cái hư
Im lặng, nói năng, như pháp
Chỉ còn có một chữ Như

Như tâm, như ý, như thường
Pháp âm, pháp vũ, pháp vương
Như tướng, như thể, như dụng
Có chi hỏi lối tìm đường

Đã về an trụ nhà xưa
Pháp luân vận chuyển Ba Thừa
Dung thông chơn đế tục đế
Lung linh mạng mạch Tào Khê

An Cư, gieo rắc Đạo Vàng
Kiết Hạ, hạnh nguyện cru mang

Nguyện sống cuộc đời phụng sự
Đạo tình đạo vị chứa chan

An Cư, gieo rắc Đạo Mâu
Kiết Hạ, hạnh nguyện thâm sâu
Mạnh bước lên đường cứu độ
Khắp cùng bốn biển năm châu.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Nhớ về Đức Phật

Ta ra đi Hoàng Cung đang ngái ngủ
Ca Tỳ La ru giấc điệp Kinh Thành
Sa Nặc ơi, hãy vượt thoát cho nhanh
Kéo trời sáng, chậm chân không kịp nữa

A Nô Ma rì rào khua sóng vỗ
Thái Tử tự mình cắt tóc xuất gia
Ngươi trở về tâu lại với Vua Cha
Cả thế nhi cùng hoàng thân quốc thích

Ta xuất gia chỉ vì một mục đích
Tìm cho ra đạo lý chứng vô sanh
Độ mê tình, độ tất cả quần manh
Sống lạc lõng trong đêm mờ tăm tối

Sáu năm trường gọi mình trên Núi Tuyết
Đội nắng mưa sương gió giữa rừng già
Tu khổ hạnh chỉ còn xương bọc da
Nhìn châu thể chúng con rung rung giọt lệ

Ni Liên Thuyền lại thì thăm muôn thuở
Bồ Đề tòa đàn cỏ kết nhất như
Tại nơi đây nếu không chứng Đạo ư
Thà thịt nát xương tan, chứ không rời tọa cụ

Thất thất tham thiên, Ma Vương chế ngự
Bốn chín ngày đêm, độc chiếu Vô Sinh
Hào quang năm sắc, ngời sáng quang minh
Lục thông chứng đắc, rọi soi kim cổ

Bốn mươi lăm năm, vân du hóa độ
Ba rừng giáo lý, vận chuyển Tam Thừa

Đầu trần chân đất, dãi nắng dầm mưa
Đi cùng khắp mọi miền bao la Ấn Độ

Đại giác giác tha, giác hạnh viên mãn
Thất chúng hàng hàng, ngưỡng phục đồng quy
Ngài cũng đã tám mươi tuổi thọ suy vi
Thời tịch tịnh Niết Bàn giờ đã điểm

Sa La Song Thọ, núi rừng im tiếng
Đệ tử, môn đồ, nín thở lặng thinh
Tam thập tam thiên, thắng thốt giạt mình
Đấng Thiên nhơn Sư, sắp tịch băng thường chiếu

Cùng khấu đầu xuống cội Ta Bà nặng trĩu
Đức Thế Tôn lòng từ mẫn bi lân
Các con ơi hãy nghiêm mật tinh cần
Như Lai dạy đã tận tường rõ ráo

Giờ chỉ còn đôi lời, Ta Di Giáo
Các con hãy lắng nghe, và thực hiện từ nay
Giới luật trang nghiêm, đó chính là Thầy
Thấp đức mà đi, chính là bạn lữ

Ta trụ thế, cũng không còn một chữ
Bởi Như Lai đã giảng dạy hết rồi
Có còn gần nhau, triu mến thế thôi
Các con đã lớn, và giờ ta đi đã đến

Đại Bát Niết Bàn, đất trời rung chuyển
Sa La nhập diệt, rơi rụng trăng sao
Các bậc Thánh Tăng, ướt đầm lệ đào
Huông chi Thất Chúng, Thế Tôn Thích Tử

Tiếng tụng niệm Thích Ca Mâu Ni bùng vỡ
Hòa nhịp vang rừng núi thấp linh thiêng
Tiếng Nam Mô Từ Phụ lan tỏa mọi miền
Lan đi mãi từ hai mươi sáu thế kỷ

Xin ngưỡng nguyện Đức Ta Bà Giáo Chủ
Gia hộ cho thế giới được hòa bình
Gia hộ cho nhân loại sống hòa minh
Cứu độ cửu hữu hàm linh, đấng bỉ ngạn

Đức Từ Bi nguyện đời đời sáng lạng
Ánh Đạo Vàng gieo rắc khắp muôn phương
Ba ngàn thế giới, sáu nẻo ba đường

Chấp tay đánh lễ Đức Thế Tôn Mâu Ni Phật

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Đạo tràng Tu viện Quảng Đức

Đạo tràng Tu viện Quảng Đức
Hai mươi năm những đi qua
Nương nhau đạo vị đậm đà
Bốn mùa tương chao dưa muối

Trên thời đèn ơn Thầy Tổ
Dưới thời lợi lạc quần sanh
Trong ngoài cầu nguyện an lành
Gần xa thân yêu triu mến

Ra đi hai bàn tay trắng
Khởi đầu tay trắng bàn tay
Ươm mơ hy vọng tháng ngày
Bất từ gian lao cực khổ

Hai mươi năm trường đãi gió
Ngày đêm gội nắng dầm sương
Đem từng viên gạch lót đường
Mồ hôi năm dài thảng rộng

Một tấm lòng thành ước nguyện
Đạo tràng thành tựu trang nghiêm
Trên hòa dưới thuận châu viên
Trong ngoài thương yêu triu mến

Công trình nào không gian khổ
Dốc lòng vì Đạo hy sinh
Đổ bao sức lực quên mình
Gai góc bào mòn châu thể

Cảm niệm kẻ công người của
Tri ân nam nữ trẻ già
Khắp mọi Phật tử gần xa

Tận tâm tận lực ủng hộ

Đạo Tràng hôm nay rạng rỡ
Trên nhờ Tam Bảo gia ân
Dưới nhờ Phật tử phát tâm
Thầy Trò đỏi no ấm lạnh

Khi thời mì gói cũng đặng
Khi thời cơm nguội cũng xong
Hai mươi năm những tư tưởng
Nay mới tựu thành viên mãn

Nguyện đáp đền Bốn Ôn nặng
Nguyện lợi lạc khắp quần sanh
Cúi xin Phật Tổ giám thành
Bồ Tát Quảng Đức gia hộ

Vì Đạo, không màng gian khổ
Vì Đời, phụng sự đắp xây
Xin dâng hết cả đôi tay
Xin dâng con tim son sắt

Đạo tràng Tu Viện Quảng Đức
Trước sau như một thiết tha
Hai mươi năm đã đi qua
Hai mươi năm nữa đang tới

Vì Đạo, không hề mệt mỏi
Vì Đời, không ngại gian nan
Nguyện xin tô thắm Đạo Vàng
Nguyện đức từ bi lan tỏa

Hai mươi năm qua viên mãn
Hai mươi năm tới chưa thành
Cúi xin Từ Phụ Cha Lành
Chúng con nhất tâm cầu nguyện

Nguyện cho Đạo Vàng rạng rỡ
Nguyện cho đời bớt khổ đau
Nhân loại bốn biển năm châu
Sống trong tình thương hiểu biết

Đạo tràng Tu Viện Quảng Đức
Chân thành thấp nén tâm hương
Cúng dường Chư Phật mười phương
Nhũ Đức Từ Bi gia hộ.

Tháng 6 – 2010

Viết, tặng Thầy Tâm Phương, một pháp hữu tâm tình
Tặng Thầy Nguyên Tạng trong tâm niệm đệ huynh
Và Sc Hạnh Nguyên tận tụy với đạo, thương kính quý Thầy
Cùng quý Phật tử Quảng Đức quen hay không quen biết.

TK Nhật Tân

Lên đường độ sanh

Tu Viện Quảng Đức hôm nay
Hai mươi năm những sâu dày keo sơn
Đặng cay cực khổ không sòn
Nắng mưa dãi bạc không mòn tâm hương
Tóc xanh điểm trắng pha sương
Tuổi già chông chát tư lường trần ai
Tu Viện Quảng Đức hôm nay
Hai mươi năm trái dựng xây kiên trì
Soi đường Ánh Đạo Từ Bi
Ước mong hạnh nguyện tư nghi thấm sâu
Đầu hôm vang vọng kinh cầu
Sớm mai chuông thỉnh sa mù chưa tan
Bốn mùa cái xứ “Mel – boune”
Một thân chống đỡ da còm thịt thau
Thời gian thấm thoát về sau
Nhờ “bào” huynh đệ nương nhau đỡ đàn
Lại thêm đệ tử “Hạnh Nguyên”
Cùng nhau chèo chống con thuyền ra khơi
Thầy Trò, đệ tử khôn nguôi
Phước tô huệ chiếu quả bồi đức ban
Tu Viện Quảng Đức ngày càng
Nỗ lực kiến tạo Đạo Tràng trang nghiêm
Hôm nay hoàn mãn châu viên
Trên nhờ Chư Phật thiêng liêng nhiệm màu
Dưới nhờ Phật tử năm châu
Thầy Trò trụ xứ dãi dầu thời gian
Kẻ công người của mới kham
Chung nhau góp sức bao hàm mới xong
Nguyện cầu, hy vọng, ước mong
Trên dưới đồng thuận một lòng keo sơn
Hôm nay, xin ấn dấu son
Đạo tràng Quảng Đức hăng còn mai sau
Hào quang năm sắc tươi màu
Cam lồ thấm nhuận con tàu trần gian
Tu Viện Quảng Đức cru mang
Góp phần xây dựng Đạo Vàng muôn phương

Chấp tay nguyện Đấng Pháp Vương
Tất cả vì Đạo lên đường độ sanh.

*Kỷ niệm 20 năm TV Quảng Đức
1990 – 2010
TNT Mặc Giang*

Kỷ niệm 20 năm Quảng Đức

Hai mươi năm, một phần năm thế kỷ
Đội phong trần, gội sương gió nắng mưa
Nương dấu chân Chư Cổ Đức xa xưa
Noi gương hạnh Chư Ân Sư, Thầy Tổ

Hai mươi năm, không nề hà gian khổ
“Con dốc lòng, vì Đạo hy sinh”
Vì quê hương, dân tộc, quên mình
Nguyện đền đáp thâm ân trong muôn một

Hai mươi năm, không chùng lòng dừng bước
Thầy trò cùng nhau, bảo bọc tương lân
Rèn tâm vững chí, tích đức tu thân
Tự độ độ tha, vẹn toàn ước nguyện

Hai mươi năm, khi thác ghềnh sông biển
Khi đèo heo hút gió đải sơn khê
Thầy Trò cùng nhau an ủi vỗ về
Lửa thử vàng, dùng gian nan thử sức

Hai mươi năm, tạm hoàn thành mục đích
Tu Viện Quảng Đức, Phạm Vũ huy hoàng
Trên đền Ôn nặng, phụng hiến Đạo Vàng
Dưới cứu Tam Đồ, hàm linh bỉ ngạn

Bồ Tát Quảng Đức xưa
Dùng báo thân thấp sáng
Đem đuốc tuệ từ bi
Soi mê lầm tăm tối

Thân tứ đại của Ngài
Trả cát bụi mênh mang
Nhưng Trái Tim của Ngài
Thành Trái Tim Bất Diệt

Xin noi danh hiệu Ngài

Xây Tu Viện Quảng Đức
Từ Đạo pháp quê hương
Mang chuông qua xứ người

Nguyện vi tiểu Ưu Đàm
Thêm một đóa tinh khôi
Ươm vườn hoa Đạo Pháp
Phật Giáo Việt Nam rạng ngời

Hai mươi năm, một phần năm thế kỷ
Hai bàn tay trắng, trong trắng nguyên trinh
Đến nay vẫn trắng, thanh bạch đạo tình
Mọi thành tựu, đáp đền Bốn Ôn Trọng

Hai mươi năm, chắp tay hoa ươm vọng
Vi Quê hương, Đạo pháp, nguyện kính cầu
Cho đêm dài bóng tối hãy chìm sâu
Vùng đông lên, và bình minh ló dạng

Hai mươi năm, chắp tay hoa trầm lắng
Công đức này, xin đáp lễ Thù Ân
Tặng tín đồ Quảng Đức xin góp phần
Cho Giáo Hội, cho Đạo Màu lan tỏa

Hai mươi năm, một phần năm thế kỷ
Thời gian dài gian khổ
Nhiều đêm thâm lệ nhỏ
Trả lại tháng ngày qua

Nguyện cho Đạo lý Thích Ca
Người người con Phật về nhà Như Lai
Nguyện cho tình nặng nghĩa dài
Tu Viện Quảng Đức phương đài đơm hoa
Đạo Vàng trong sáng chan hòa
Phước tu huệ chiếu Liên tòa thơm hương
Vi Đạo, tinh tấn lên đường
Vi Đồi, gieo rắc cành dương cam lồ
Tu Viện Quảng Đức nên thơ
Một ngôi Phạm Vũ tôn thờ Thích Ca
Tu Viện Quảng Đức một nhà
Người người con Phật gần xa đi về
Hôm nay son nguyện ước thề
Ngày mai toàn vẹn đề huề tháng năm.

*Viết, kỷ niệm 20 Tu Viện Quảng Đức
1990 – 2010*

Thích Nhật Tân

Nở Đóa Từ Thân

Người đời hát tiếng Mẹ Cha
Ta đưa Cha Mẹ vào nhà Như Lai
Người đời sắc thắm hoa cài
Ta đưa Cha Mẹ lên đài sen thơm
Người đời hầu hạ áo cơm
Ta đưa Cha Mẹ thoát vòng trầm luân
Người đời sớm tối ân cần
Ta đưa Cha Mẹ dự phần Thánh nhan
Mai sau sẵn có sen vàng
Hôm nay thấm nhuần chứa chan cam lồ
Công Cha đức Mẹ tôn thờ
Con hiền cháu thảo ươm mơ vẹn tình
Không tranh hơn thiệt lợi mình
Lời qua tiếng lại lao linh Tông Đường
Không màng nặng nhẹ tầm thường
Bào mòn nghĩa cử tình thương nhiệm mầu
Khắc ghi nhớ mãi trong đầu
Xuôi thuyền mát mái một tàu Mẹ Cha
Anh em con cháu gần xa
Ở đâu đi nữa một nhà mà thôi
Nhờ Cha, ta mới nên người
Nhờ Mẹ, ta biết nụ cười yêu thương
Nhờ Cha, thỏa chí cương thường
Nhờ Mẹ, tắm gội sắc hương trong đời
Càn khôn nở đóa tinh khôi
Ngàn năm sừng sững đất trời Mẹ Cha.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Thăm tô Tình Mẹ

Hỡi Mẹ Hiền ơi Mẹ ở đâu
Con đi tìm Mẹ khắp tinh cầu
Chân trời góc biển, nhìn hoang đảo
Núi cả lưng đèo, ngóng hồ sâu

Con đi tìm Mẹ đếm tình thương
Đom đóm dãi soi khắp nẻo đường
Thấp sáng mập mờ chìm bóng tối

Đêm dài tĩnh mịch phủ mùi sương

Mẹ Hiền ơi hỡi ở nơi nào
Vạn hữu im re chẳng xuyên sao
Vũ trụ lặng thinh không tiếng động
Phương trời mờ mịt gợi ngàn sao

Chùng như có một cõi đi về
Lặn lội đi tìm đã mỏi mê
Đi khắp mô hoang cùng nghĩa địa
Lối mòn phơi dốc đá nhiều khe

Bóng hình của Mẹ hiện đâu đây
Đưa mắt nhìn con không chớp lay
Hun hút thiên thu chừ bỏ ngõ
Hư vô nắm lại chẳng đong đầy

Tôi vẫn ươm mơ bóng Mẹ hiền
Tinh cầu có một cõi thiêng liêng
Tôi xin tô thắm tình thương Mẹ
Trụ vũ muôn đời đẹp vĩnh nhiên.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Công đức Phụ Thân

Công Cha núi Thái thua xa
Trường Sơn mờ khói quan hà non xanh
Khi nghe công đức Sinh Thành
Hòn chồng đá tảng loanh quanh thẹn thùng
Ơn Cha một tiếng vô cùng
Vô thi kính cẩn vô chung nghiêng mình
Gom ngàn vạn thể trung trinh
Vẽ chưa đủ nét bóng hình của Cha
Gom ngàn vạn thể thiên hà
Cũng chưa thể sánh đậm đà Từ Nghiêm
Con đom đóm nhỏ soi đêm
Vẽ tình Phụ Tử khép thêm hư vô
Đế mèn lưu ký tàn khô
Vẽ tình Phụ Tử xô bờ rêu xanh
Mô hoang cây cỏ ngậm vành
Đất kia thấu ruột trời xanh nhũn lòng
Ơn Cha, huyết thống tồn vong
Cội nguồn chuyên mạch nối dòng thiên thu

Ơn Cha, một tiếng Nghiêm Từ
Chất đầy vũ trụ còn dư Nghiêm Đường
Ơn Cha, hằng hữu phi thường
Băng qua bóng dáng vô thường còn nguyên
Cõi nào là cõi thiêng liêng
Gắn trên chót đỉnh hậu – tiền Ơn Cha.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Công đức Song Đường

Nói về công đức của Song Đường
Biển rộng trời cao không thể lường
Núi thẳm sông sâu không thể sánh
Không gì bù đắp nỗi tình thương

Lòng Mẹ bao la phủ đất trời
Thái Bình biển sóng vỗ đầy vơi
Tin yêu sức sống bình minh gọi
Con thảo cháu hiền hưởng thế thôi

Ơn Cha cao cả nặng ngàn cân
Núi Thái thẳm đâu đừng lựa lần
Vũ trụ càn khôn còn nể mặt
Không Cha, mưa gió đổ phong trần

Hai Đấng Song Đường tuyệt sắt son
Cho ta thân thể có tâm hồn
Có lòng chan chứa ươm tình tự
Ái Tử là gì hỡi cháu con

Công đức Song Đường tuyệt thế thay
Ơn Cha một tiếng phủ trời mây
Một lời Nghĩa Mẹ tràn chung thủy
Nhắc nhở muôn đời, không đổi thay.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Hồng dâng Mẹ

Hoa hồng một đóa xinh xinh
Gắn trên vành áo thắm tình mẫu thân

Còn Mẹ diễm phúc tuyệt trần
Một lòng hiếu thảo ân cần mến yêu
Hoa hồng một đóa nâng niu
Bước đi trời nhịp cầu kiều Mẹ thương
Mẹ hiền ngát tỏa mùi hương
Ươm tình dịu ngọt trên đường trần gian
Còn Mẹ hơn cả bạc vàng
Hơn muôn phú quý hơn ngàn minh châu
Mẹ là hằng hữu nhiệm mầu
Cháu con tận hưởng sắc màu yêu thương
Mẹ là vạn lý thiên hương
Trời cao biển rộng vấn vương nghĩa tình
Hoa hồng một đóa xinh xinh
Em còn có mẹ bên mình nghe em
Thấp nhang khẩn nguyện hàng đêm
Đừng ai ập phủ bóng thêm hoang vu
Chập chờn vãn vũ mây mù
Đừng ai mở cửa thiên thu vạn sầu
Dòng sông Ái Tử bên cầu
Vô thường im sóng chìm sâu xa bờ
Hoa hồng dâng Mẹ thơm mơ...

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Hiếu Hạnh đền Ông

Công đức Mẹ Cha thật nhiệm mầu
Không gì so sánh nổi cho đâu
Lời ca tiếng hát còn trầm bổng
Chữ nghĩa văn chương chắm phết câu

Sân khấu muôn phương kéo, mở màn
Núi rừng thư viện của trần gian
Không sao diễn hết Tình Cha Mẹ
Công đức sinh thành mãi vọng vang

Nhắc nhau muôn một nghĩa thù ân
Máu chảy về tim xin dự phần
Châu thể vo tròn nhìn góc cội
Song đường nghiêm tỏa đức từ thân

Con thảo cháu hiền hãy nhớ này
Đây là phương cách của xưa nay
Lắng nghe cho kỹ và gìn giữ

Tam thế ba đời không đổi thay

Đáp đền chỉ có Hội Vu Lan
Chư Phật Mười Phương đồng hỷ hoan
Tứ Chúng một lòng quy thiết lễ
Mỗi Mùa Báo Hiếu tạ thù ân

Chuông chùa thánh thoát vọng ngân vang
Ngưỡng cửa thiên môn của Đạo Vàng
Sống chết đôi bờ nghe sóng vỗ
Nhiệm mầu thù thắng Hội Vu Lan

Cửa ngục trùng trùng sẽ mở toang
Thiên Đường rợp Ánh Đạo huy hoàng
Sinh linh vạn loại đều nương bóng
Thoát khỏi Tam Đồ, đáo Lạc Bang

Khá khen nhân thế nhớ Thù Ân
Công đức Mẹ Cha đừng lựa lần
Khắc cốt ghi tâm và bái tạ
Đáp đền ơn trọng nặng ngàn cân

Ông Cha nhờ đó được siêu thăng
Còn Mẹ an khương chốn diêm hằng
Tất cả hàm linh đều giải cứu
Mỗi Mùa Hiếu Hạnh, Hội Vu Lan.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Bản hoài tâm nguyện

Công ơn Thầy suốt đời xin khắc cốt
Công đức Thầy trọn kiếp nguyện ghi tâm
Dù tang thương có đập giữa phong trần
Không suy suyển mấy may ân giáo dưỡng

Chim đủ cánh dẫu xa lìa tổ ấm
Bay đó đây vẫn nhớ cội nguồn xưa
Nhuộm gió sương phiêu bạt giữa bốn mùa
Càng hoài vọng quãng đường qua sâu nặng

Trải đêm dài mới biết sương ướt áo
Băng thời gian mới hiểu thấm tương chao
Khi con thoi đưa đây nhịp lên cao

Càng thấm thía sâu dày Ôn Thầy Tô

Mang hạnh nguyện bước lên đường cứu khổ
Càng kính thương Bậc Thượng Sĩ xuất trần
Mỗi vào ra cát bụi đãi châu thân
Càng nung đúc sắt son tô chơn thể

Đền ơn Thầy Tô
Nhớ nghĩa ân xưa
Chuyến xe Tam Thừa
Ba ngàn thế giới

Mười phương ba cõi
Bốn loại sáu đường
Thoát khỏi đau thương
Bản hoài tâm nguyện.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Ngưỡng phục Tôn Sư

Một lời dạy khắc ghi trong tâm khảm
Cả cuộc đời giáo dưỡng quá thâm sâu
Cõi phù sinh đâu có dễ tìm cầu
Ân Thầy Tô xin tôn thờ mãi mãi

Hình bóng Thầy bao trùm lên hoàn vũ
Hành trạng Thầy tràn ngập khắp càn khôn
Ngôn từ Thầy vang vọng như chuông ngân
Công đức Thầy cao siêu hơn núi cả

Vì sao sáng giữa muôn ngàn tinh tú
Đại hải đăng siêu tuyệt giữa muôn đèn
Bậc Long Tượng kiệt xuất chốn Thiên môn
Khó có được xuyên qua dòng lịch sử

Trí Kim Cang, phục nhân tâm nhiếp thế
Khẩu Kim Cang, sư tử hồng rùng thiêng
Huệ Kim Cang, soi pháp giới mọi miền
Đức Kim Cang, chuyển Tam đồ bát nạn

Lời Thầy dạy còn làm mềm sỏi đá
Cây cỏ kia chuyển mạch nở xinh tươi
Vạn vật kia cơ cảm kết môi cười

Huông chi con người cư mang tình thức

Một cơn mưa pháp bắt đầu nhỏ hạt
Thấm vào người và thấm cả tâm can
Ba rừng pháp vũ mưa phủ mây ngàn
Thấm nhuận muôn phương sơn hà đại địa

Chúng con kính bái bậc Tôn sư cao cả
Chúng con ngưỡng nguyện bậc Tôn đức từ nghiêm
Pháp lực khinh an, châu thể thường nhiên
Đề cứu độ trên dòng sông chuyển hóa.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Xin cảm Ơn Thầy

Thầy mang hạnh nguyện Pháp vương
Chúng sanh dìu dắt thoát đường trầm luân
Đọa đày từ độ phong trần
Xát xây từ thuở phù vân nắng chiều
Thầy mang hạnh nguyện Cha Lành
Ba đường sáu nẻo chúng sanh đều nhờ
Xa rời bến mộng sông mê
Quay đầu bĩ ngạn cùng về Nhà Xưa
“Thầy là con thuyền thanh lương”
Đức từ cam lộ cảnh dương
Dịu xoa khổ đau trầm thống
Xóa tan bóng tối cùng đường
Thầy là hiện Phật Pháp Thân
Pháp từ, pháp nữ, pháp ân
Chúng con lên đường Tứ Thánh
Tiến tu đạo nghiệp chuyên cần
Chúng con xin cảm ơn Thầy
Lời vàng thước ngọc mảy may không sòn
Luyện tô bồi đắp sắt son
Lìa xa đường dữ lối mòn tử sinh
Chúng con xin cảm ơn Thầy
Không còn làm lạc từ nay trở về
Linh Sơn chờ đón Long Hoa
Liên trì Hải Hội kết tòa Sen thơm
Sen vàng sen trắng sen xanh
Đài sen thơm ngát để dành chúng con.

Tháng 9 – 2010

Kính mừng Thầy

Mừng Thầy đến với chúng con
Cha Lành pháp nhũ từ ân
Bảo ban, khuyên răn, sách tấn
Chúng con gìn giữ chuyên cần

Mừng Thầy đến với chúng con
Đạo Vàng thêm những dấu son
Tiến tu trên đường giải thoát
Cứu nhân độ thế không sờn

Mừng Thầy đến với chúng con
“Nhứt Tăng đáo, nhứt Phật lai”
Một quay đầu là bỉ ngạn
Hào quang tỏa chiếu Liên đài

Mừng Thầy đến với chúng con
“Nhứt Tăng đáo, nhứt Phật lai”
Một quay đầu là quy nhất
Nhà xưa xa vắng lâu rồi

Chúng con xin cảm ơn Thầy
Đạo mầu giải thoát là đây
Không còn si mê lạc lối
Giã từ quá khứ tương lai

Chúng con xin cảm ơn Thầy
Lời vàng, thước ngọc hôm nay
Chúng con xin nguyện tinh tấn
Một đường kết tọa bảo Liên

Thành tâm kính chúc dâng Thầy
Thời thời, pháp nhũ từ ân
Đuốc tuệ, hàm linh phổ chiếu
Trượng thừa công đức bi lân

Thành tâm kính chúc dâng Thầy
Thường hằng, pháp thể khinh an
Thường chơn, chúng sanh dị độ
Ta Bà chuyển hóa, Lạc Bang.

Tháng 9 – 2010

Công Đức Tôn Sư

Thầy là bậc Thượng sĩ xuất trần
Siêu phàm xuất chúng
Mỗi ứng xử thiên hà rúng động
Mỗi hành trạng trái đất nghiêng mình
Tứ chúng, môn đồ đến nhân loại chúng sinh
Đều bái phục, tôn vinh, kính ngưỡng
Thầy là bậc Danh Tăng lương đồng
Đỡ ngôi nhà chánh pháp của Như Lai
Mỗi bước chân sen quý tỏa liên đài
Mỗi ngôn từ gấm vang sư tử hồng
Trên, đất trời ngân vọng
Dưới, cơ cảm A Tỳ
Đạo vàng tỏa rạng từ bi
Tâm như vô trụ tư nghi độ sanh
Cây cao bóng cả vươn cành
Cam lồ ban đức reo hành thùi dương
Thầy là bậc minh sư, tăng tướng đường đường
Bi trí lực xuất thần oai nghi tế hạnh
Nguyên độ lực tuyệt siêu, hành tung Tứ Thánh
Tam đồ quy phục
Bát nạn tiêu tan
Linh Sơn, thơm ngát Đạo Vàng
Tào Khê, Tổ ấn trùng quang pháp mẫu
Trên tay bửu bối minh châu
Hóa Thành Bảo Sở bắc cầu lại qua
Thầy là bậc Thánh Tăng, chính lý Phật Đà
Bằng thời đại trần lao ứế trược
Cây Hạnh, trồng thêm cây Phước
Cây Đức, trồng thêm cây Ân
Từ Bi trái ngọt tình thương
Bảo ban giáo dưỡng trên đường độ sanh
Vô tâm vô quý đeo cành
Tầng không mây trắng trời xanh vô cùng
Nay Ngài về với thường chơn
Không ai vẽ nổi chân dung của Người
Nhớ xưa, Ca Diếp hoa cười
Nay Ngài tròn chín vện mười năm xưa
Chúng con thương nhớ sao vừa
Chiếc xe chuyển hóa Ba Thừa còn đây
Thầy về, gió lặng im cây
Đất trời ngưng bật nổi này tình kia

Chúng con đếm giọt chia lia
Linh Sơn trầm mặc Tào Khê đoạn đành
Thầy đi sương đọng nghiêng cành
Chúng con lượm hạt long lanh vương sâu
Tiễn Thầy, lệ đá sa châu
Nam Mô Phật Quốc, kinh cầu vọng vang
Tiễn Thầy, thượng phẩm Sen Vàng
Nam Mô Cực Lạc, gió ngàn bay bay
Tiễn Thầy, thương cảm run tay
Xin Thầy quay lại một ngày không xa
Hồi nhập tế độ Ta Bà
Chúng con chờ đợi trong nhà Như Lai
Thiền môn lối cỏ hoa cài
Thầy Trò bảo tọa phương đài thiên thư.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Hành trạng Ôn Thầy

Thầy là Bắc Đẩu trên cao
Sáng soi đến cả ngàn sao
Xuyên xao ngân hà rung động
Môn sanh Tứ Chúng đi vào

Thầy là thạch trụ thiền môn
Trăm năm khó có người hơn
Ngàn năm khó tìm người sánh
Dầu son ứng nhất sắt son

Thầy mang hạnh nguyện Pháp vương
Đức từ lan tỏa bốn phương
Đức bi thấm nhuần tám hướng
Mở thông muôn vạn nẻo đường

Thầy mang dấu ảnh Cha Lành
Nguyện lớn cứu độ chúng sanh
Ân lớn thống nhiếp Tứ Chúng
Sắc không bắc nhịp vô sanh

Thầy là bốn biển hải đăng
Trên thờ Tam Bảo thượng hoàng
Dưới cứu Tam Đồ hạ tế
Cổ kim chuông lớn ngân vang

Chúng con tưởng nhớ ơn Thầy
Đáp đền muôn một mảy may
Dâng nén hương mờ châu nguyệt
Sa sa nặng giọt đong đầy

Chúng con tưởng nhớ ơn Thầy
Lớp lớp hàng hàng chấp tay
Truy niệm tuyên xưng tán thán
Muôn thương ngàn kính tỏ bày

Chúng con quỳ dưới chân Thầy
Thánh nhan ngự trị đầu đây
Giác Linh nhiệm mầu minh chứng
Chúng con nhớ mãi Ôn Thầy.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Trọn nghĩa Ôn Thầy

Chùa xưa quyền quyền khói trầm hương
Thầy ẩn tịch băng thuận thế thường
Đệ tử môn đồ nay vắng bóng
Nhớ ơn Thầy Tổ đong ngân sương

Chuông chùa từng tiếng vọng ngân xa
Dưa muối tương chao thiếu mặn mà
Kinh kệ trầm trầm nghe dứt đoạn
Nhớ Thầy uơm giọt nhỏ châu pha

Thầy đi tịch lắng phủ sân chùa
Kéo nặng chân mây như đổ mưa
Trữ ánh thái dương tà giọt nắng
Gió ngừng cây cỏ hết đong đưa

Bởi Thầy mang tất cả đi rồi
Để lại bi từ ghen ghen thôi
Dầu biết trần gian như trọ quán
Tránh sao lệ đá nhỏ đầy vơi

Ôn Thầy một kiếp đã curu mang
Cửa Phật từ bi tỏa đạo vàng
Rũ áo Thầy về ngôi Thánh trụ
Chùa xưa mây trắng kéo lang thang

Di ảnh tôn thờ nguyện Giác Linh
Cao đấng Thánh quả vị vô sinh
Ta bà thương cảm châu toàn nguyện
Điêu dặt chúng con trọn nghĩa tình

Nhớ Thầy tay chấp búp sen đài
Sinh tử đôi đường đếm một hai
Cho đến hữu vô thôi gõ cửa
Sắc không ngưng đọng giọt sương mai.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Hạnh nguyện đăng trình

Mượn thân tứ đại đăng trình
Minh châu ngời sáng minh tinh
Đôi soi ba đường sáu nẻo
Tầng không, nào vẽ bóng hình

Duy tuệ thị nghiệp là nhà
Theo chân Phật Tổ Thích Ca
Giác hạnh châu viên quả mãn
Thông buông Song Thọ Ta La

Hữu tình mới giác hữu tình
Vô tình đi hỏi vô minh
Hữu vô tùy duyên bất biến
Ưu Đàm mím nụ lặng thanh

Bồ đề vô thọ thường chơn
Viên dung đừng hỏi vòng tròn
Dấu chấm tương ưng tiếp nối
Đường xưa nào mất lối mòn

Thầy đi hoại sắc Ta Bà
Thầy về nhuận áo Cà Sa
Thấm tô con đường Tứ Thánh
Hoa mai trước cửa đêm qua

Thầy đi đất mới nở hoa
Thầy về sen quý kết tòa
Bồ đề thơm từ thiền não
Phật tâm phổ chiếu châu sa

Thầy đi mở cửa Từ Bi
Thầy về ân đức vô nghi
Đệ tử môn đồ pháp quyến
Nhìn nhau biết nói năng chi

Nghĩa tình sâu nặng ơn Thầy
Tâm hương thâm nguyện chấp tay
Thượng phẩm kết đài vô trụ
Ta Bà thương cảm hồi quy.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Đền Ơn Thầy Tổ

Một đời, huệ mạng uyên thâm
Ân Sư Thầy Tổ đáp đền
Trên thời, thượng cầu Phật Đạo
Dưới thời, cứu hữu bi lân

Một đời, nhờ ơn giáo dưỡng
Muôn kiếp không thể nào quên
Trải qua muôn hình sắc tướng
Ba đường sáu nẻo chông chênh

Kiếp này hữu duyên cửa Phật
Bồ đề tâm nguyện vun trồng
Dắt nhau đi vào cửa hữu
Tội cùng trả lại cửa không

Còn chúng sanh, còn Bồ Tát hạnh
Hết chúng sanh, hạnh nguyện viên dung
Mỗi chúng sanh, đều có Phật tánh
Hình tướng dị, Phật tánh tương đồng

“Tam đồ bát nạn câu ly khổ”
Tứ sanh cứu hữu đảo huyền môn
Lậu thô vi tế lìa căn cội
Băng ngàn Hoa Tạng tỏa thường chơn

Một đời, duyên ngộ Phật ân
Muôn kiếp trôi nổi luân trầm
Không còn lầm đường lạc lối
Bọt bèo mây cõi phù vân

Một đời, nên thân huệ mạng
Nhớ ơn giáo dưỡng đáp đền
Trên thời phụng thờ Tam Bảo
Dưới thời tế độ cư mang.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Xin Thầy quay lại

Thầy về diệu hữu chơn thường
Giã từ quán trọ trên đường phù sinh
Nhà xưa thăm lại quê mình
Bản lai diện mục bóng hình thiên thu
Thầy về tịch tịnh chân như
Giã từ nhiệm thể thật hư phiêu bồng
Băng qua ngưỡng cửa sắc không
Rạng soi dấu ấn điểm hồng tô son
Thầy về thăm lại Linh Sơn
Ngàn năm đậm nét lối mòn chưa pha
Cửa không, đâu chẳng là nhà
Cửa sắc, đâu chẳng Ta Bà trần lao
Giật mình chợt tỉnh chiêm bao
Ô hay nguyên vẹn cây đào trước sân
Vạn niên, mây trả phù vân
Thiên thu, tâm thể thường chân vô cùng
Chim bay, nào vẽ tầng không
Lưu chi dấu ảnh dòng sông lững lờ
Chúng sinh chìm mộng ru mơ
Xin Thầy quay lại phát cờ độ sanh
Chúng sinh chìm nổi loanh quanh
Xin Thầy quay lại vẫy cánh thùy dương
Lục độ vạn hạnh lên đường
Du thuyền Bát Nhã thanh lương vô cùng.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Bài ca Diệu Hữu

Cuộc đời như quán trọ
Thân giả huyễn phù sinh
Trên nhịp bước đặng trình
Băng qua từng cuộc lữ

Xuyên thiên hà vũ trụ
Đáo nhân thế trần gian
Rạng soi Ánh Đạo Vàng
Giữa muôn ngàn tăm tối

Hỡi chúng sinh ba cõi
Hỡi muôn loại sáu đường
Chìm biển khổ trầm luân
Quay đầu là bỉ ngạn

Đây, con đường giác ngộ
Đây, Ánh Đạo Từ Bi
Đừng mê ngủ làm gì
Trở về trong tỉnh thức

Hãy xa lìa đày vạc
Hãy dứt bỏ hổ sâu
Nương đạo lý nhiệm mầu
Bước lên đài sen quý

Nhà xưa ngàn ý vị
Lối cũ vạn tin yêu
An tọa đỉnh nguyên siêu
Hát bài ca Diệu Hữu.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Hạnh nguyện cứu mang

Thầy về Hoa Tạng Huyền Môn
Chúng con ở lại sóng cồn nghe đau
Biển khơi cần những con tàu
Cứu người thống khổ mau mau lên bờ
Thầy về thăm lại Nhà Xưa
Chúng con ở lại gió lửa đêm đông
Nhớ ơn Giáo dưỡng chạnh lòng
Một đời Huệ Mạng nặng oằn thâm ân
Thầy về rũ áo phong trần
Chúng con ở lại phù vân mưa ngàn
Dẫu rằng cát bụi mênh mang
Nhưng đời cần Ánh Đạo Vàng dãi soi
Hợp tan nay lỡ mai bồi
Nhân duyên bến mộng sông ngòi biển Đông

Tử sinh còn mắt tuôn dòng
Nên người đại nguyện cạn lòng chưa thôi
Xin Thầy hồi nhập Ta Bà
Chiếc áo hoại sắc Cà Sa không sờn
Dù cho nước chảy đá mòn
Nhưng người tề độ sắt son tinh kỳ
Nhiệm mầu Ánh Đạo Từ Bi
Cưu mang muôn kiếp cũng vì độ sanh.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Hát Chứng Đạo Ca

Mấy mươi năm mượn tấm thân giả huyễn
Hạnh cưu mang giống ruồi cỗi diêm phù
Đức Phật ra đời chỉ một chữ NHƯ
Thầy xuất nhập cũng chỉ một chữ NHẤT

Nhất tốt Thượng thừa, tam dung nhị đế
Như thị hoằng khai, diệu hữu chơn thường
Tùng điểm sơn, tiếp nối những dấu son
Cho đạo lý từ bi thêm tỏ rạng

Cửu hữu đồng đảng Huyền môn Hoa Tạng
Chúng sanh đồng đẳng Phật tánh không hai
Chủng loại dị biệt Nam Bắc Đông Tây
Linh Sơn tọa thị phương đài đâu khác

Vũ trụ càn khôn không đầy hạt cải
Thiên hà đại địa lọt bùm chân lông
Du thuyền Bát Nhã, ca hát Tánh Không
Bốn biển trầm luân, hồi đầu bĩ nạn

Thầy nhập diệt trở về thăm Hoa Tạng
Căn nhà xưa an trụ đã lâu rồi
Nhưng chúng con vẫn thương tiếc Thầy ơi
Bởi Ta Bà, cần bàn tay hóa độ

Chúng sanh khổ, nguyện lên đường cứu khổ
Chúng sanh đau, nguyện xoa dịu thương đau
Hạnh độ tha, chưa xơ mạn con tào
Thân cát bụi, không bào mòn tâm lực

Cho đến khi nào, chúng sanh quy NHẤT

Ba đường sáu nẻo, thông suốt chữ NHU
Liên đài bảo tọa, không thiếu không dư
Hát Chứng Đạo Ca, Tỳ Lô Tát Hải.

Tháng 9 – 2010
TNT Mặc Giang

Lời Cầu Nguyện

Kính lạy Mười phương Phật
Kính lạy Mười phương Pháp
Kính lạy Mười phương Tăng
Xin từ mẫn chứng minh
Lời chúng con Cầu Nguyện
Nguyện thượng cầu Phật đạo
Nguyện hạ hóa chúng sanh
Tất cả sống an lành
Quay về đường Giác ngộ
Nguyện chúng sanh Ba cõi
Nguyện muôn loại Sáu đường
Hết thống khổ đau thương
Nhuận từ ân phổ chiếu
Kính lạy Mười phương Phật
Kính lạy Mười phương Pháp
Kính lạy Mười phương Tăng
Xin từ mẫn chứng minh
Lời chúng con Cầu Nguyện
Nguyện thế giới hòa bình
Nguyện chúng sanh an lạc
Mọi thời thời khắc khắc
Sống thân thiện thanh lương
Nguyện mưa thuận gió hòa
Nguyện bốn mùa đồng bạn
Không thiên tai hạn hán
Không tiếng khóc bi thương
Không ai oán nhiễu nung
Không cừ thù oán hận
Không ngã nhân quanh quẩn
Không bỉ thử leo đài
Kính lạy Mười phương Phật
Pháp thân phổ châu sa
Cùng thế giới Ta Bà
Đều nhờ Ôn tế độ
Kính lạy Mười phương Pháp
Pháp bốn pháp vô sanh

Bồ đề bốn vô thọ
Mây trắng cõi trời xanh
Kính lạy Mười phương Tăng
Đi trên đường giải thoát
Vào cửa vô không sắc
Vào cửa hữu không hình
Chim bay giữa tầng không
Ảnh hiện trong dòng nước
Khi lai không lưu tích
Khi khứ chẳng lưu hình
Kính lạy Mười phương Phật
Kính lạy Mười phương Pháp
Kính lạy Mười phương Tăng
Xin từ mẫn chứng minh
Lời chúng con Cầu Nguyện
Nguyện mười phương ba cõi
Nguyện sáu nẻo ba đường
Thuyền bát nhã thanh lương
Đưa người lên bờ giác
Biển trầm luân trôi giặt
Thống khổ đã lâu rồi
Đừng lặn lửa lơ bơi
Quay đầu là bỉ ngạn
Ánh Đạo Vàng tỏa rạng
Khắp pháp giới hằng sa
Chúng sanh cõi Ta Bà
Đức Từ bi thấm nhuận
Nhà nhà đều ân hưởng
Người người được an vui
Hoa hàm tiếu mỉm cười
Nở trên cây giác ngộ
Không nơi nào còn khổ
Không nơi nào còn đau
Phật Pháp vốn nhiệm màu
Tỏa đài sen bát ngát
Tây Phương Cực Lạc quốc
Ta Bà tịnh độ bang
Dưới ánh đạo huy hoàng
Dung thông vô lượng cõi
Vượt thiên hà vũ trụ
Vượt vô thi vô chung
Một chữ NHƯ vô cùng
Một chữ PHÁP vô tận
Chấp tay Dâng Cầu Nguyện
Lời Cầu Nguyện hôm nay
Kim cổ không đổi thay

Băng ngang dòng sinh diệt
Không diệt, nào có diệt
Không sinh, nào có sinh
Băng ngang dòng diệt sinh
Vào hăng sa Pháp giới.

Tháng 12 – 2003
Mặc Giang

Việt Nam ngạo nghễ

Quê hương gấm vóc ta ơi
Đã mang từ thuở chào đời
Dù đi Đông Tây Nam Bắc
Giữ gìn nguyên vẹn mà thôi

Không ai đánh đổ quê hương
Mệnh danh thời thế nghệ thường
Núp bóng trò chơi chủ nghĩa
Bờ lau cát đá bên đường

Không ai giành lấy quê hương
Đừng đâm đầu máu vô tường
Thành trì rong rêu gió bụi
Biển dâu đập vỡ tang thương

Quê hương muôn thuở của chung
Việt Nam dân tộc anh hùng
Đời đời ngẩng đầu ngạo nghễ
Đồng bào đồng bọc tương dung

Anh đứng Nam Quan cửa ải
Tôi đứng cuối mũi Cà Mau
Em miền Trung giữa con tàu
Ta đi khắp lòng đất nước

Ta hát bài ca Tổ Quốc
Ta hát bài ca giang sơn
Dù cho nước chảy đá mòn
Núi sông không hề thay đổi

Ta hát bài ca nguồn cội
Ta hát bài ca Rồng Tiên
Đẹp thay non nước Ba Miền
Sừng sững trời Đông bùng sáng

Anh băng đèo heo ghènh ráng
Tôi vượt hồ thẳm vực sâu
Em đan tay bắc nhịp cầu
Thắm tô da vàng máu đỏ

Quê hương có ta trong đó
Đất nuôi thân thể tiền nhân
Nước reo bì cốt cơ phần
Thế thế truyền lưu gìn giữ

Đất Nam, dân Nam hùng cứ
Nước Nam, dân Nam bảo trì
Một tấc, không hề suy vi
Một ly, không hề sai biệt

Núi sông nước non xanh biếc
Quê hương cảm tú sơn hà
Nhất nhất, anh chị em ta
Đồng tuyên Việt Nam bất diệt

Nam thanh, anh hùng hào kiệt
Nữ tú, xứng bậc anh thư
Hòa reo câu hát tiếng cười
Ai người Việt Nam – ngạo nghễ!

Tháng 9 – 2010
Mặc Giang

Bài ca ngợi Núi Sông

Ta hát bài ca ngợi núi sông
Quê hương gấm vóc rạng trời Đông
Muôn năm sừng sững không thay đổi
Của nước Việt Nam giống Lạc Hồng

Ta hát bài ca ngợi nước non
Băng qua thời thế vẫn trường tồn
Nổi dòng lịch sử đan thanh mãi
Dấu ấn không mòn những triện son

Ta hát bài ca ngợi nước Nam
Nam thanh nữ tú giống da vàng
Anh hùng hào kiệt thời thời có
Dân tộc này trời đất định ban

Ta hát bài ca ngợi Tổ Tiên
Việt Nam sông núi khí hùng thiêng
Vấn Lang tự thuở ngàn xưa ấy
Đến mãi ngàn sau thạch trụ kiềng

Ta hát bài ca ngợi Tổ Tiên
Quê hương gấm vóc của Ba Miền
Bắc Nam Trung tự tình hòa quyện
Cách núi ngăn sông vẫn nối liền

Việt Nam muôn thuở vững như đồng
Con cháu Rồng Tiên giống Lạc Hồng
Anh chị em ta cùng dần bước
Đồng bào một bọc nhớ nghe không.

Tháng 9 – 2010
Mặc Giang

Dừng lại con tàu

Mai sau dừng bước chân về
Ươm mơ tình tự hương quê thơm nồng
Bốn mùa xuân hạ thu đông
Buông tay gác kiếm vui đồng ruộng nương
Ngày thời hưởng trọn vàng dương
Đêm thời tắm gội tinh tường trắng thanh
Hương quê đồng nội trong lành
Khác xa phố thị châu thành rộn vang
Tình quê thoang thoảng nhẹ nhàng
Thơm thơm lúa chín lan lan ngô đồng
Phù sinh quãng gánh trôi sông
Nghê thường buông thả bênh bồng trôi đi
Dấu xưa hoài cổ kinh kỳ
Sương pha thấm lạnh tư nghi tinh anh
Trăng treo soi bóng ngậm vành
Nắng vàng ử dật trên cành tà dương
Ba sinh sóng vỗ tư lừng
Ô hay dâu biển tang thương vậy mà
Nếu không, sao bãi tha ma
Hồn đau chưa trọn la đà đó đây
Một đời trả cội cho cây
Trả trắng cho gió trả mây cho ngàn
Hùng anh bốn biển dọc ngang
Trơ vợ nắm mộ cỏ đàn xanh rì

Thế thời thời thế như ri
Cổ kim kim cổ khác chi đeo sàu
Trăm năm một cuộc qua mau
Ta xin dừng lại con tàu tình tang.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Hai ngả đôi bờ

Đất Mẹ thơm thơm vị mía đường
Quê Cha ngọt ngọt mùi quê hương
Đi đâu vẫn nhớ về nơi ấy
Còn có chòm nhau nắm rốn chôn

Chôn nhau cắt rốn thuở đầu đời
Tình tự cư mang đeo đẳng thôi
Đất Mẹ in sâu càng thấm thía
Quê Cha ghi đậm càng lên ngôi

Tình quê nhắc đến muốn chùng lòng
Cuốn hút thời gian trôi nhớ mong
Nhịp đập tháng năm mờ cổ quận
Vòng tròn lốc xoáy uốn cong cong

Quê nhà đã trắng mấy mùa cau
Vật đổi sao dời tím sắc màu
Cát lở đá bồi dày gió bụi
Con tim bóp lại nát lòng đau

Đất Mẹ thân yêu gọi cuối trời
Quê Cha thương nhớ mặn làn môi
Hai bờ đôi ngả đeo oan nghiệt
Biển động gầm vang phủ sóng mòi.

Tháng 9 – 2010
Mặc Giang

Tình tự hương quê

Hương quê thơm lúa đồng xanh
Thơm hương đồng nội trong làn nắng mai
Thơm bông cỏ dại hoa cài
Mục đồng cỡi gió khoan thai đuổi diều

Hương quê Đất Mẹ dẫu yêu
Quê Cha trầm lắng chín chiều nhớ thương
Thương từ hạt giống mới ươm
Thương lên Nguồn Cội mở đường dựng xây
Hương quê tình tự đong đầy
Làng trên xóm dưới chung tay đỡ đần
Lũy tre chèo chống phong trần
Khóm trúc bảo bọc ân cần nắng mưa
Hương quê âu yếm bốn mùa
Xuân đông thu hạ vui đùa mên yêu
Đẹp như khúc nhịp cầu kiều
Sang như tơ lụa khăn điều vắt vai
Hương quê gương sáng treo đài
Thanh cao thánh thiện đeo ngai tôn thờ
Một sông hai bên mấy bờ
Theo dòng lịch sử cơ đồ đó nghe
Hương quê đưa đẩy lá me
La đà hoa phượng mơn mê cúc vàng
Cho ai sâu mộng bên đàng
Mắt hoài trông đợi ngõ ngang vóc tiên
Hương quê sắc thắm Ba Miền
Lung linh tình tự hồn thiêng muôn đời
Hương quê đẹp lắm ai ơi
Ca vang tiếng hát vạm lời mên thương
Hương quê tình tự quê hương
Ca vang vang mãi trên đường hương quê.

Tháng 10 – 2010

Mặc Giang

Kết Sử đan thanh

Nhắc đến quê hương thấy chạnh lòng
Lênh đênh vận nước mãi long đong
Phong ba bão táp cuồng điên lộng
Cát lở đá bồi ngập núi sông

Vật đổi sao dời khắp nước non
Bọt bèo rác rưởi nổi lên khênh
Bùn nhơ cặn cẩu thi nhau quén
Thành thị, thôn quê, đến đảo hòn

Quê hương gấm vóc vũng ra cồn
Cầm tú sơn hà nát núi non
Sơn sắt tinh ba thành đá cuội

Biển dâu đập vỗ phủ hao mòn

Tình tự biến đi chỗ khác chơi
Lương tri đạo đức khó đâm chồi
Gian ngoa trí trá tha hồ quây
Chuyển hóa mau lên trể quá rồi

Lịch sử thanh cao giống Lạc Hồng
Đừng đem đánh đổ thả trôi sông
Ra tay vá đắp vun bồi lại
Sát cánh chung vai đỡ, gánh, gồng

Quê hương không phải của riêng ai
Thế thế truyền lưu mãi nối dài
Máu đỏ da vàng dòng Lạc Việt
Tương thân tương ái kết phương đài

Gấm vóc cơ đồ là của chung
Người dân nước Việt thương nhau cùng
Bắc Nam Trung quyền hòa tam thể
Tôi luyện hùng anh son sắt nung

Xứng đáng người dân nước Việt này
Sao đời vật đổi không lung lay
Tang thương biển hải không hề chuyển
Thanh sử đá vàng cao đẹp thay.

Tháng 9 – 2010

Mặc Giang

Quê nghèo có tội gì đâu!

Quê nghèo có tội gì đâu
Mà quên cắt rốn chôn nhau đầu đời
Quê nghèo chối bỏ thì thôi
Đừng khinh biếm nhẽ nặng lời khó nghe
Mai sau đừng bước trở về
Mới thương khóm trúc lũy tre đầu làng
Châu thành phố thị thênh thang
Mới thương xóm nhỏ bằng ngang bên đường
Giàu sang phú quý nghề thường
Đâu bằng đồng nội thơm hương bốn mùa
Bon chen tranh đoạt hơn thua
Ô hay vân cầu gió lửa xưa nay
Quần the áo gấm bụi bay

Ô hay nhân ngã xát xây hư đời
Quê nghèo đạm bạc thể thôi
Dù cho đất lở cát bồi tới đâu
Quê nghèo có trước có sau
Dù cho mưa nắng dải dầu phong sương
Cội Nguồn từ đó vương vương
Tổ Tiên còn đó Tông Đường còn đây
Đừng chê sỏi đá trâu cày
Cơm đong gạo thóc tháng ngày dây dưa
Đừng chê no đói thiếu thừa
Tấm thân còm cõi bốn mùa gian nan
Là Cha là Mẹ curu mang
Ông Bà Nội Ngoại họ hàng thân thương
Quê nghèo mới có quê hương
Tạo thành châu thị phố phường hôm nay
Quê nghèo đeo đẳng trữu tay
Mới thành Tổ Quốc dựng xây cơ đồ
Nâng niu tình tự ươm mơ...

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Bổng nhớ Quê Nghèo

Ai cũng chê quê nghèo khốn khó
Ai cũng ngán đất xéo trâu cày
Đoạn đàn đi đó đi đây
Châu thành phố thị học bầy cao sang
Đi cho khắp nẻo cùng đàn
Học đi, thám thía ngập tràn “sàng khôn”
Lựa là, mới biết héo hon
Bụi trần, mới biết bào mòn thanh cao
Xưa, sao thanh bạch thế nào
Mà nay hoen ố làm sao thế này
Quê nghèo dầu trắng đôi tay
Trâu cày dưới nước bò cày trên khô
Bốn mùa đong đãi đói no
Nhưng không sàu muộn dày vò tâm can
Còn kia, lối dọc đường ngang
“Sàng khôn” khốn nỗi, bẽ bàng thể nhân
Bức tranh vân cầu gieo vắn
Khen ai khéo vẽ bao lần chưa xong
Châu thành phố thị lưng còng
Phập phù nhân ngã long đong một đời
Quê nghèo bổng nhớ xa xôi

Nhà tranh vách lá ru hời nhẹ buông
Chữ tròn khép lại chữ vuông
Quê nghèo muôn thuở bình thường thể thôi.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Đừng ai đánh mất

Đồng vàng thơm lúa chín
Mạ non mơn ruộng xanh
Sáng gió mát trong lành
Chiều hoàng hôn tắm gội

Lại vụ mùa đang tới
Rộn rã khắp làng quê
Kìa tiếng hát câu vè
Đây tiếng ca đồng nội

Anh đầu trên nhẵn gỏi
Em xóm dưới vụng vang
Cô thôn nữ bên đàng
Ứng hồng nghiêng vành nón

Trăng tròn chưa vãn trọn
Trăng mười sáu vãn thanh
Chim reo hót trên cành
Vòn bay đôi cánh vỗ

Trăng lên trên đầu ngõ
Trăng gói đỉnh non bông
Cát trắng giữa dòng sông
Chị Hằng mơ bóng nước

Làng quê không mộng ước
Không tham vọng cao sang
Chỉ mong sống thanh nhàn
Như đồng xanh cỏ nội

Như gạo thơm mùa mới
Như nếp một hương cau
Sống no ấm có nhau
Mùa sau chờ mùa trước

Biết tu nhân tích đức

Trọng ơn nghĩa ân tình
Như trúc biếc xinh xinh
Như tre vàng óng ả

Lúa xanh nhờ lá mạ
Gạo trắng mới ngon cơm
Tình quê sông có hồn
Hương quê thơm đất mẹ

Ta thâm kêu khe khẽ
Ôi Đất Mẹ ta ơi
Thương Quê Mẹ trọn đời
Xin đừng ai đánh mất.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Con tàu Quê Hương

Đồng vàng thơm lúa trở bông
Cho tôi tắm mát trên dòng sông quê
Tay ôm gối mộng ươm thề
Đói no ấm lạnh vỗ về có nhau
Bốn mùa qua lại thêm màu
Vẽ tô tình tự con tàu quê hương
Em đi nhẹ nhẹ bên đường
Anh đi nặng nặng dặm trường sơn khê
Biển Đông đưa sóng đẩy về
Trường Sơn ngóng đợi lối thề chi ai
Hương quê tình nặng nghĩa dài
Bước đi lối cỏ hoa cài tương lân
Đặng đeo đôi đá phong trần
Nắng mưa đôi gió phù vân thương nhiều
Quê mình còn có Mẹ yêu
Còn Cha bạc trắng tơ điều không pha
Bước đi nước nước nhà nhà
Bước về quốc quốc gia gia mặn nồng
Vây mà là núi là sông
Chim Lạc vậy gọi chim Hồng bay bay
Đi đâu nhớ cội nguồn này
Nhớ Tông nhớ Tô sâu dày keo sơn
Dù cho nước chảy đá mòn
Nhưng dòng với giống vẫn còn trơ trơ
Bãi lau dù có xô bờ
Biển dâu dù có tàn khô cát vàng

Lần theo dấu sử sang trang
Sắt son tô thắm thanh đan tươi màu
Quê hương còn mãi con tàu
Trao tay gìn giữ con tàu quê hương
Đời sau thưở trước nơi gương
Trâm anh lẫm liệt đường đường Việt Nam.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Những mảnh tối cuộc đời

- *Viết, nhân đọc hai câu chuyện “Người Đàn Ông Da Cá Sấu”, và “Người Vợ Van Xin Cứu Chồng”, đăng trên Báo Tuổi báo VL vào 2 Tuần khác nhau, và tôi đã tìm đọc thêm trên các Mạng để nắm rõ.*
- *Viết, để khen tặng người trong cuộc đã vì tình thương, sự sống, vượt qua mọi lần mức của khổ đau, chịu đựng và thân phận.*
- *Viết, để chia sẻ những mảnh tối cuộc đời.*
- *Và bài này cùng bài kể Xin Cảm Ôn Đời, viết từ trên Chuyến bay ... trong chuyến đi ...*
- *Cá nhân chúng tôi đã trực tiếp liên lạc thăm hỏi, CPQ đã giúp vợ chồng anh chị Phương + Bưởi ...t ; vợ chồng anh chị Sơn + Hoa ...t và ước mong vẫn còn tiếp tục.*
- *Những vị hảo tâm có lòng qua 2 câu chuyện [Người Đàn Ông "Da Cá Sấu"](#) và [Người Vợ Van Xin Cứu Chồng](#), xin liên lạc trực tiếp qua số điện thoại: [Anh chị Phương & Bưởi 0166-5181981](#) ; [Anh chị Sơn & Hoa 0974-926249](#).*

Em cứ bảo, em đủ sức chịu đựng
Dù khổ đau đến mấy cũng cam lòng
Dù cơ cùng đến mấy cũng ước mong
Miễn anh sống và vượt qua cái chết

Em cứ nói, em đủ sức chịu hết
Anh biết rồi, chịu hết, phải không em
Anh thấy rồi, em đếm cả bóng đêm
Chan nước mắt xuống thêm hoang tê tái

Khô đau quá, em trở thành ngây dại
Nụ cười khô, đeo cảnh héo, vương sâu
Mắt trĩu buồn thăm thẳm đáy vực sâu
Tim quặn thắt, buốt từng cơn rỉ máu

Anh biết mà, bởi tim anh biết nói
Anh nghe mà, bởi lòng anh biết nghe
Nằm một chỗ, nhưng em đâu có dè
Cái tri giác của anh bằng cách cảm

Trong bóng đêm còn mù mờ chút sáng
Cuối đường hầm còn ngõ ngách tìm đi
Nhưng đời anh, chắm hết, chẳng còn chi
Em vẫn chấp nhận bởi tình thương và sự sống

Trong thất vọng, uơ mơ tia hy vọng
Cuối điểm cùng bị cực lại thái lai
Nhưng đời anh, chắm hết, chẳng mảy may
Em vẫn chấp nhận, giọt đau mòn ánh mắt

Tận đáy hồn mê, mây mù giăng mắc
Cuối bờ vực thẳm, băng giá lên ngôi
Anh úp mặt trong mảnh tối cuộc đời
Em cam chịu những gì cay đắng nhất.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Xin cảm ơn đời

Từ ngày đó bỗng đất trời sụp đổ
Cuộc đời tôi còn có nghĩa gì đâu
Ngày không sáng mà đêm lại canh thâu
Để đón nhận bóng đen, sâu thẳm thẳm

Gõ cung nhịp kiếp người trong bất hạnh
Nghe đau thương rả rích tận nguồn cơn
Nghe đắng cay xuống tận đáy tâm hồn
Càng thắm thâu cõi phù sinh mộng mị

Tâm còn đây, nhưng xa rời nẻo ý
Lòng còn đây, nhưng xé nát đoạn trường
Tay ơ hờ, ôm không nổi thê lương
Chân hụt hẫng lết lê từng bước mỗi

Những tối thiếu bản thân lo không nổi
Chỉ cái ăn, cái uống đã cậy nhờ
Còn cái đi, cái đứng, như nằm mơ
Thì hướng chi cái gì to lớn khác

Từ ngày đó, bỗng trở thành bệnh tật
Thành phế nhân cho đến cả cuộc đời
Thành người thừa trong xã hội mà thôi
Khổ thân tôi, và những người thân thích

Vậy mà không ai muốn tôi phải chết
Dù khổ đau đến mấy cũng cam lòng
Dù hy sinh đến mấy cũng van xin
Dẫu bất hạnh đang đeo cùng thân phận

Cao quý thay cuộc đời và sự sống
Cao thượng thay nghĩa cử và tình thương
Chết, chỉ là ngõ cụt và hết đường
Chứ không nở nhìn, buông tay thúc thủ

Tôi còn sống nhờ biết bao nhân ngãi
Của người thân, bằng hữu đến tương lân
Của Y Dược, thuốc thang đều dự phần
Xin cơ cảm tri ân và cảm tạ

Tôi còn sống, cảm ơn đời cao cả
Cảm ơn người, ơn xã hội ban cho
Dẫu mai kia có rũ mục xuống mồ
Tôi vẫn nhớ, và khắc ghi mãi mãi.

Tháng 10 – 2010
Mặc Giang

Trái Tim Đâu Rồi ?

*Bài này đã viết từ 2008, nhưng đến nay mới đánh máy
Xin mời xem qua.*

45 năm trước
Hai tay nâng trái tim, giữ gìn Đạo Pháp
45 năm sau
Hàng triệu Tăng Tín đồ thỗ thức tâm can
Ngài đã nằm yên, thời thế mang mang
Cho trầm tủa Nguyên Thiệu, bi bi khói quyện
Trước Linh Đài, chan nước mắt, hòa câu kinh, vọng tiếng
Tôn dung Ngài, ẩn hiện bậc thạch trụ, quang minh
Ngài về một cõi Vô Sinh
Chúng con ở lại đong tình sắt son
Ngài về núi ngã đầu non
Chúng con ở lại lối mòn bụi bay
Ngài về Thượng phẩm Phương Tây
Chúng con ở lại cỏ cây lên màu
45 năm trước
Một trái tim lửa đốt không cháy
45 năm sau
Một trái tim sắt máu không sòn
Ngọc ngà chưa hẳn đã hơn
Kim cương chưa hẳn vàng son hơn Người
Thế gian, cứ thử lò cừ
Trần gian, cứ thử thật hư chánh tà
Một khi nhìn lại quê nhà

Lâu nay lạc lối Ta Bà thế sao
Lộn tròn trời thấp đất cao
Bùn đen quện cẩu, phóng lao tuyệt tình
Sống thời tráo đầu chột đỉnh
Chết thời non nỉ chút tình can qua
Thảm thay cái nổi Ta Bà
Mịt mờ nhân ảnh la đà bè mây
Thảm thay con tạo lẩn quay
Vật vờ nhân ngã mù say giọt nồng
Đâu là núi, đâu là sông
Cơ đồ đem đổ, cạn dòng nát tan
Đâu là đá, đâu là vàng
Cơ ngơi đem đổ giữa ngàn nhiều nương
Thương Đạo pháp, thương Quê hương
Thương như thế đó, máu xương rục hình
Thương Dân tộc, thương Tự tình
Thương như thế đó, điêu linh nhũn tàn
45 năm trước
Hai tay nâng một Trái Tim
45 năm sau
Hỡi người Dân Việt, Trái Tim đâu rồi
Tím lòng cát đá nổi trôi
Tan hoang vết sử lờ bồi Việt Nam.

Tháng 11 – 2010
TNT

Người Con Đức Phật

Người người Phật Tử cùng nhau tinh tấn chuyên cần
Tam Vô Lậu Học thượng thừa diệu pháp hộ thân
Ngọn gió bát phong, không hề lay chuyển
Tam đồ bát nạn, giả huyền phù vân

Người người Phật Tử cùng nhau tinh tấn tu hành
Ba nghiệp thanh tịnh, thông dong mây trắng trời xanh
Hát chứng đạo ca, thõng tay vào chợ
Người con Đức Phật, tuyệt thế tinh anh

Người người Phật Tử, thành tâm noi Đấng Nghiêm Từ
Chánh pháp xiển dương, tùy duyên bất biến, hữu dư
Chúng sanh vô biên, hạnh nguyện vô tận
Hành Bồ Tát đạo, trùm khắp thái hư

Đây diệu lý chơn thường

Thấp đước tuệ tình thương
Soi mười phương tám hướng
Quy nhiếp Đạo Pháp Vương

Về dưới Ánh Đạo Vàng
Lìa quán trọ trần gian
Đi qua dòng không sắc
Ta Bà thành Lạc Bang

Người người Phật Tử, Như Lai tự tánh là nhà
Vào sinh ra tử, viên dung tự giác giác tha
Biển khổ trầm luân, du thuyền Bát Nhã
Quay đầu là bờ, bĩ nạn không xa

Người người Phật Tử, người con Đức Phật nhiệm màu
Thường Lạc Ngã Tịnh, từ nay, biển khổ còn đâu
Vô thi lặng thính, vô chung biến mất
Tâm như vô trụ, Tâm thể minh châu.

Tháng 11 – 2010
TNT Mặc Giang

Đừng có than van!

Hỏi trời có mấy vì sao
Mà sao nhấp nháy lao chao đêm về
Hỏi đất có mấy sơn khê
Mà sao non nước nã nề nước non
Hỏi tim có mấy sắt son
Mà sao lòng dạ nát hồn thương đau
Bọt bèo đập vỡ biển dâu
Rong rêu xây sát bờ lau hao gầy
Phù vân gởi gió ngàn mây
Hồng bay quên Cội, Lạc bay quên Nguồn
Tròn đầu mà hỏi chi vuông
Con thoi gãy trục quay cuồng đảo điên
Nhân đâu mà hỏi hậu tiền
Bêu rêu sỉ nhục Tô Tiên rêm mình
Nói ra, thẹn nước non mình
Còn không nói cũng chình ình thế kia
Cỏ cây còn biết chia lìa
Người thời vênh váo mang hia tráo lường
Mê đay, Khen thưởng, Huy chương
Trông ra chẳng khác cái phùng vong nhân
Chức danh, địa vị cao ngần

Trông ra một lũ phong thần vong nô
Chưa chôn, đã chết đáy mồ
Chôn rồi, nghĩa địa vật vờ hồn ma
Cái phùng phá quốc hại gia
Cái phùng hại Tổ Tông nhà Việt Nam
Hỏi trời, trời cũng chẳng cam
Hỏi đất, đất cũng chẳng kham bọn này
Dân mình biết rõ mặt mày
Nếu không tỉnh ngộ, thẳng tay chẳng màng
Một mai đừng có than van!!!

Tháng 11 – 2010

Mặc Giang

Yêu quê hương đích thực

Tình yêu quê hương, nói suốt đời không hết
Từ quê hương, tôi mới có mặt trong đời
Từ quê hương, tôi mới được làm người
Đề ngược mặt nhìn trần gian và dương thế

Yêu quê hương, tôi đã yêu từ thuở bé
Vừa chui ra, tôi đã nói tiếng Ba Ba
Chín tháng 10 ngày trong bụng Mẹ ấm ghê
Nên vừa bập bẹ, tôi liền kêu Má Má

Yêu quê hương như lúa vàng yêu lá mạ
Như trúc biếc yêu những lũy tre xanh
Như con sông yêu tiếng vỗ đầu gành
Như sóng nước mạn mạn bờ cát trắng

Tôi còn yêu sau hè mọc rau đắng
Yêu trước ngõ thoang thoảng mùi hương cau
Khi lớn lên đi bất cứ nơi đâu
Cũng không so sánh được Quê Cha Đất Mẹ

Tôi vẫn nhớ ve kêu mỗi mùa hè oi ả
Mỗi mùa xuân hoa chớm nụ vươn lên
Mỗi mùa đông với cái rét căm căm
Và thu đến đượm buồn màu tím tím

Tôi vẫn nhớ con đường quê gọi nắng
Con đường làng thơm ngát vị thương yêu
Từng cái nhỏ nhoi tôi vẫn nâng niu
Bởi tất cả là quê hương tôi đó

Tôi không quen cái hào nhoáng tạm bợ
Tôi không ưa cái giả huyền châu thành
Xưa gần bùn mà sao chẳng hôi tanh
Nay nhựa đắp mà sao tanh quá đổi

Cho nên, mỗi khi có ai han hỏi
Tôi ước gì lớn nhất trong đời tôi
Xin trả lời, ước gì được Bé mãi mà thôi
Chứ lớn chi giữa thế đời nghiêng ngửa

Yêu quê hương mà phải yêu đúng chỗ
Nghịch ngợm chưa, nói thế nghe sao xong
Họ đập quanh co, đảo lộn lòng vòng
Lòi cái đuôi phường vong nhân vong bản

Yêu quê hương mà phải yêu bài bản
Lịch sử năm ngàn năm, không bài bản hay sao
Mà nay phải vay mượn Bắc đẩu, Nam tào
Tào với Đẩu thi nhau đâm đầu xuống hố

Tôi chỉ muốn làm người dân bình thường lam lũ
Tôi chỉ muốn làm người con nước Việt của ngàn xưa
Chứ không mệnh danh những cận bã dư thừa
Rồi đổ xuống quê hương, bắt dân tôi gánh chịu

Yêu quê hương, tôi yêu từ cái nhỏ xíu
Đến cái hùng anh lắm liệt phi thường
Chứ không mệnh danh những xảo thuật nhiều nhưong
Bắt dân tôi phải gục đầu thúc thủ

Yêu quê hương, chứ không phải yêu thuốc lú
Yêu lai căng, yêu loạn thị, yêu cửa quyền
Yêu quê hương là tình yêu thiêng liêng
Tôi đồng dạc tuyên xưng và tôn thờ mãi mãi.

Tháng 11 – 2010
TNT Mặc Giang

Trường ca Sông Núi

Tôi yêu quê hương từ nhỏ
Đường làng lối ngõ loanh quanh
Chim reo ca hát trên cành
Đồng vàng thơm thơm lúa chín

Yêu quê lên ba, lên bốn
Lên năm, lên bảy, lên mười
Đến khi khôn lớn thành người
Càng yêu quê hương da diết

Thương thương trúc xanh, xanh biếc
Nhớ nhớ thoang thoang hương cau
Quê hương dù có lên màu
Mặn nồng ươm ươm trái chín

Đến nay mái đầu bạc trắng
Tình quê cay đắng ngọt bùi
Nhớ thương vẫn thế khôn nguôi
Cơ chừng còn tăng hơn nữa

Chiều chiều chim bay về tổ
Lá rung nhớ cội nguồn xưa
Tình quê chan nắng đổ mưa
Con tim thấm đau se thắt

Đất Mẹ, Mẹ ơi có biết
Quê Cha, Cha hỏi có hay
Cuối trời gió cuốn ngàn mây
Chim ơi cho ta bay với

Chim Lạc chim Hồng quay lại
Ở hay, muốn bay về đâu
Ta cùng Hồng Lạc nhìn nhau
Biết rồi, cần chi phải hỏi

Chúng ta cứ bay đừng nói
Cứ bay sẽ biết về đâu
Vượt qua bãi biển nương dâu
Tận cùng nguồn xưa tổ ấm

Tôi đứng từ Cao - Bắc - Lạng
Anh thì Nam - Ngãi - Phú - Bình
Còn em Rạch Giá - Hà Tiên
Hát khúc trường ca non nước

Văn Hiến năm ngàn năm trước
Rồng Tiên muôn thuở cao kỳ
Băng qua vinh nhục thịnh suy
Đến tận ngàn sau không đổi

Chim Lạc một khi có mỗi
Còn đây đôi cánh chim Hồng
Ta bay khắp núi khắp sông
Dựng xây quê hương muôn thuở

Em yêu quê hương từ nhỏ
Anh yêu khi mới lớn lên
Tôi yêu lên thác xuống ghềnh
Biển Đông gầm vang Núi Thái

Rồng Tiên muôn đời sống mãi
Hồng Lạc muôn thuở keo sơn
Trường ca sông núi gọi hồn
Thế thế truyền lưu bất biến.

Tháng 11 – 2010
Mặc Giang

Ai bì Việt Nam ?

Nước non là nước non thề
Nước đi với nước, non về với non
Nước đi muôn thuở không mòn
Hát Hai Ô (H₂O) vẫn sắt son muôn đời
Non cao lên tận đỉnh đồi
Núi cao đổ bóng sông ngòi Biển Đông
Kết thành nghĩa biển tình sông
Nghĩa non tình nước giống dòng Việt Nam
Kiêu sa từ Ải Nam Quan
Cải trang gấm vóc băng ngàn Cà Mau
Nước non xanh ngát một màu
Theo dòng lịch sử trước sau tôn thờ
Núi sông từ thuở ươm mơ
Hùng Vương mở nước dựng cờ đến nay
Kiên cường, bất khuất, không lay
Không suy, không suyễn, không rày, không mai
Nước non biển rộng sông dài
Con Hồng cháu Lạc dầu hài thơm hương
Băng qua lịch sử đường đường
Dựng xây tô thắm phi thường Việt Nam
Ngoại thù, vỡ mộng xâm lăng
Nội thù, tan tác, đừng hồng thuần mâu
« Gà nhà, Cống rắn », còn lâu
Mồ hoang nghĩa địa cỏ khô xanh rì
Việt Nam non nước cao kỳ

Nước đi với nước, non thì về non
Việt Nam sông núi vẹn toàn
Không suy một tấc, không mòn một ly
Năm Châu, bốn biển ngại gì
Hỏi ra mới biết, ai bì Việt Nam ?

Tháng 11 – 2010
Mặc Giang

Ôm quê hương vào lòng

Thình thoảng vẫn nhớ Cụ H.Giác, một bậc trưởng thượng, hai tay cầm Tuyển tập Quê Hương Còn Đó của tôi tặng, đưa sát vào lòng ngực, mắt rung động nhìn tôi, và nói : «Tôi tự hứa sẽ học thuộc lòng bài Non Nước Việt Nam, để ôm quê hương vào lòng, cho tới khi nhắm mắt ...»

Ôm quê hương vào lòng
Để trọn vẹn ước mong
Nâng niu và gìn giữ
Ôi tình biển nghĩa sông

Ôm quê hương vào lòng
Để áp ủ nhớ trông
Đây hình hài đất Mẹ
Kìa vóc dáng quê Cha

Cho em tôi được sống
Cho trẻ thơ biết cười
Tháng năm dài khắc khoải
Chưa từng có niềm vui

Cho đồng xanh lúa chín
Cho mạ non tươi mầm
Đã qua rồi khép kín
Thôi hết những lặng câm

Ôm quê hương vào lòng
Tan hết những mùa đông
Không hạ nòng thu tím
Còn lại những mùa xuân

Ôm quê hương vào lòng
Cho trọn vẹn hoài mong
Giọt buồn khô lệ đá
Hoa trái đã đơm bông.

Tháng 11 – 2010

Mặc Giang

Việt Nam non nước hữu tình

Việt Nam non nước hữu tình
Quê hương gấm vóc in hình Rồng Tiên
Việt Nam non nước Ba Miền
Bắc Nam Trung quỵện hồn thiêng muôn đời
Kể từ dựng nước xưng ngôi
Kinh qua lịch sử tô bồi thắm tươi
Ươm mơ sức sống con người
Chứa chan hy vọng nụ cười cho nhau
Miếng Trầu rồi lại miếng Cau
Bánh Qui bánh Ít bắc cầu lại qua
Xa gần rồi lại gần xa
Tương thân tương ái mọi nhà Việt Nam
Thương nhau, miệng nói tay làm
Giúp nhau, còn để bao hàm mai sau
Ngọt thanh như thể mía lau
Thơm thơm như thể hương cau đầu mùa
Không màng danh lợi hơn thua
Không tranh cao thấp bán mua thường tình
Việt Nam non nước hữu tình
Đi đâu cũng thấy như mình với ta
Việt Nam tình nghĩa đậm đà
Đi đâu niềm nở câu ca tiếng cười
Việt Nam đẹp lắm ai ơi
Quê hương non nước của người Việt Nam.

Tháng 11 – 2010

Mặc Giang

Lớp Ba Trường Làng

Học hành thật khổ lắm a
Trèo lên trụt xuống lớp ba trường làng
Đành thôi đâu dám bỏ ngang
Ì ạch bì bõm trường làng lớp ba
Sống cùng Đất Mẹ Quê Cha
Nên yêu nên quý cửa nhà Việt Nam
Yêu từ đất nẻ khó kham
Quý đến sắc chạm son chàm tinh anh
Yêu từ mái khói nhà tranh
Quý đến Phố thị Châu thành nước non

Đầu ghềnh nước chảy sóng cồn
Cuối sông in bóng ngọn hồn sơn khê
Đi đâu cũng nhớ nhung về
Đến đâu cũng giữ vẹn thề mới thôi
Học lễ phải nhớ đầu đời
Học văn phải giữ rạng ngời sắt son
Nhớ câu Bia đá thì mòn
Nhớ câu Bia miệng vẫn còn tro tro
Hồn thiêng sông núi tôn thờ
Vong nô vong bản, phát cờ đuổi ngay
Cơ đồ thạch trụ không lay
Ngoại xâm nội ứng, biết tay, đừng hòng
Quê hương từ độ khơi dòng
Đến nay đất lở trời long không sờn
Dân tộc từ độ tấm son
Đến nay trọn vẹn sắt mòn không pha
Trường làng học đến lớp ba
Học hết cũng chỉ lớp ba trường làng
Vẫy vùng bốn biển dọc ngang
Vẫn chưa qua khỏi trường làng lớp ba
Anh hùng nữ kiệt kiêu sa
Luyện tôi từ thuở lớp ba trường làng
Tài ba tế thể an bang
Nhồi kinh luyện sử trường làng lớp ba
Trường làng ơi hỡi lớp ba!!!

Tháng 11 – 2010
MG

Quê Hương là gì hỡi Mẹ ?

Quê hương là gì hỡi Mẹ
Đất Tổ là gì hỡi Cha
Sao gọi quốc quốc gia gia
Cái gì là non là nước

Con ơi, năm ngàn năm trước
Con người từ thuở sơ khai
Âu Cơ, tiên nữ phương đài
Long Quân, rồng bay cỡi gió

Dân tộc Việt Nam từ đó
Gọi là dòng giống Rồng Tiên
Trên non nước Việt Ba Miền
Dư đồ giang sơn cẩm tú

Hùng Vương, Vua cha Quốc Tổ
Dựng cờ, đất Mẹ Văn Lang
Lịch sử băng qua năm ngàn
Đạo đức nhân từ vẫn hiển

Sông núi hồn thiêng khói quyện
Quê hương lịch sử kiêu hùng
Một nguồn một cội của chung
Thế thế truyền trao gìn giữ

Quê hương là gì hỡi Mẹ
Quê hương, nơi Mẹ sinh ra
Quê hương, xương máu Ông Cha
Kết tinh thành đất thành nước

Quê hương là sông là núi
Quê hương là nước là non
Quê hương muôn thuở sống còn
Cháu con da vàng máu đỏ

Quê hương là gì hỡi Mẹ
Quê hương, con mới thành người
Quê hương, con thấm môi cười
Ngợi ca Đất Nước Quê Hương.

Tháng 11 – 2010
Mặc Giang

Sức sống Việt Nam

Em đi trên những con đường
Quê hương đất Mẹ nở hoa
Thương yêu sức sống chan hòa
Chạy dài từ Nam tới Bắc

Em đi Phường vui Phố hát
Làng quê hương lúa trỗ bông
Ngô khoai xanh ngắt ruộng đồng
Tự tình thơm thơm Quê Mẹ

Em đi nhịp cầu khe khẽ
Nghiêng nghiêng vành nón ngang vai
Nắng lên đưa bóng đổ dài
Núi cao sông sâu biển rộng

Em đi, quê Mẹ lên tiếng
Vang vang lời nói thương yêu
Quê hương gấm vóc mỹ miều
Đất nước nở hoa Hồng Lạc

Chim Hồng bay cao ca hát
Chim Lạc hòa khúc hoan ca
Quê hương non nước sơn hà
Dòng giống Rồng Tiên đẹp quá

Hà Nội, cái nôi dân tộc
Sài Gòn, hòn ngọc minh châu
Kéo dài đến tận Cà Mau
Đi ra Nam Quan cửa ải

Em đi, và đi mãi mãi
Bàn tay chung sức đắp xây
Con tim chan chứa đong đầy
Tự tình thơm thơm đất Mẹ

Em đi, cùng đi em nhé
Triệu triệu bàn tay chan hòa
Triệu triệu con tim nở hoa
Tô bồi sức sống Việt Nam.

Tháng 11 – 2010
Mặc Giang

Khúc Ruột Miền Trung

Ngẫm về khúc ruột Miền Trung
Vùng đất kỳ lạ của cùng quê hương
Dân tình sống thật dễ thương
Tài ba cũng lắm, tai ương cũng nhiều
Địa linh nhân kiệt tuyệt siêu
Anh hùng liệt nữ mực điều viết son
Gương cao vắt đỉnh Trường Sơn
Thâm sâu in bóng rợn hồn Biển Đông
Nhưng sao nghiệt ngã chắt chùng
Dân sinh thống khổ gánh gồng nhiều nhưong
Nắng thời, đất nẻ ra mương
Mưa thời, lũ lụt vô phương chịu trời
Nước dâng ăm ắp núi đồi
Đâu đâu cũng nước mưa nhồi biển dâng

Phổ phường nước xoáy cao tầng
Miền quê ngập mái phong trần đảo điên
Nhà trôi cây đổ ngựa nghiêng
Mùa màng cuốn sạch gạo tiền ra tro
Nghèo tro túi mốc ra mo
Đói tro túi mốc tóc tơ ra màn
Khô đau, thâu tận trời xanh
Tang thương, thâu tận đoạn đành tâm can
Nắng thời, đổ lửa chói chan
Mưa thời, lũ lụt ngập tràn thế ni
Miền Trung ơi hỡi còn gì
Mỗi năm như thế, răng ri chi hè
Nắng thời, khô héo tiếng ve
Mưa thời, dai dẳng dầm dề đổ mưa
Bão giông nước cuốn gió lùa
Núi sa, đất lở, nát bừa nhiều khô
Miền Trung khúc ruột thắt se
Câu ca não ruột, câu vè thê lương
Miền Trung khúc ruột quê hương
Ai nghe cơ cảm, ai thương cơ cùng
Núi cao đòi thăm chập chùng
Đèo heo hút gió lạnh lòng lao lung
Thương thay Khúc Ruột Miền Trung!!!

Tháng 11 – 2010
TNT Mặc Giang

Ngàn bài thơ

Ngàn bài thơ ngợi ca tình sông núi
Thấm vào tim rung tình tự quê hương
Người với người đâu phải là đá cuội
Lắng lòng nghe tiếng nói của yêu thương

Ngàn bài thơ ngợi ca tình dân tộc
Biết thương nhau cùng máu đỏ da vàng
Sông bến cũ sóng đôi bờ xây sát
Khách mỗi mòn trông đợi bóng dò ngang

Ngàn bài thơ ngợi ca dòng lịch sử
Việt Nam này sông núi của hùng thiêng
Bao xương máu kết phương đài tế tự
Đất trời Nam thạch trụ vững như kiềng

Ngàn bài thơ ngợi ca tình non nước

Huế - Sài Gòn – Hà Nội mến yêu ơi
Hãy gìn giữ đời sau qua thuở trước
Tim trong tim thay tiếng nói muôn đời

Ngàn bài thơ tuyên xưng dòng Hồng Lạc
Dân tộc này con cháu giống Rồng Tiên
Cõi Biển Đông vượt Trường Sơn, ca hát
Bắc Nam Trung non nước Việt, Ba Miền

Ngàn bài thơ tuyên ngôn cùng bốn biển
Việt Nam này đất nước của Hùng Vương
Trời định ban muôn đời không lay chuyển
Dù mộng xâm mộng thực phải cáo chung

Ngàn bài thơ muôn vạn lời bất tuyệt
Việt Nam này chuộng hiểu biết yêu thương
Chứ không chuộng những tham tàn bạo ngược
Nói không nghe, xuất xứ, nát như tương

Một bài thơ đến trăm bài, bất kể
Đến ngàn bài, từng chữ vẫn vô song
Đến vạn bài, từng câu vẫn bất tuyệt
Máu anh hùng, giống Lạc Hồng, Nam Bắc Trung.

Tạm chú, bài này là bài số 1500, đáng lẽ cách đây từ 500 bài trước, nhưng không tính viết, do có một bài Tham luận “Nguồn Gốc hình tượng Rồng Việt trong kiến trúc mỹ thuật Chùa Tháp” của Như Tịnh tại Huế, trích nhiều thơ của tôi, lại đề cập con số 1500, nên mới viết bài này.

Tháng 11 – 2010
Mặc Giang